Dz.U. 2005 Nr 11 poz. 937

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 17 czerwca 2005 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. Nr 62, poz. 718, z 2001 r. Nr 46, poz. 499, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 65, poz. 595, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 118, poz. 754), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:
   1) ustawą z dnia 4 września 1997 r. o funduszach przemysłowych i ich prywatyzacji w związku z reformą systemu ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 141, poz. 945),
   2) ustawą z dnia 23 lipca 1998 r. o zmianie ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawy o rachunkowości oraz ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz.U. Nr 107, poz. 669),
   3) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. zmieniającą ustawę – Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz.U. Nr 113, poz. 715),
   4) ustawą z dnia 2 marca 2000 r. o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 22, poz. 270),
   5) ustawą z dnia 29 czerwca 2000 r. o zmianie ustawy o obligacjach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 60, poz. 702),
   6) ustawą z dnia 29 czerwca 2000 r. o uchyleniu ustawy o funduszach przemysłowych i ich prywatyzacji w związku z reformą systemu ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 60, poz. 703),
   7) ustawą z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. Nr 94, poz. 1037),
   8) ustawą z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz.U. Nr 103, poz. 1099),
   9) ustawą z dnia 16 listopada 2000 r. o domach składowych oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, Kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw (Dz.U. Nr 114, poz. 1191),
   10) ustawą z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł (Dz.U. Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 63, poz. 641 oraz z 2002 r. Nr 32, poz. 299 i Nr 180, poz. 1500),
   11) ustawą z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych, ustawy – Prawo o publicznym

obrocie papierami wartościowymi, ustawy – Ordynacja podatkowa, ustawy o finansach publicznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych – w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 122, poz. 1315 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594),

12) ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz.U. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 81, poz. 731),

13) ustawą z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz.U. Nr 123, poz. 1351 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535),

14) ustawą z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 154, poz. 1799),

15) ustawą z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów, ustawy o działach administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 154, poz. 1800),

16) ustawą z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 25, poz. 253, Nr 93, poz. 820, Nr 200, poz. 1689 i Nr 230, poz. 1923 oraz z 2004 r. Nr 141, poz. 1492 i Nr 240, poz. 2408)

– ujętych w obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 49, poz. 447),

17) ustawą z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 240, poz. 2055),

18) ustawą z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz.U. Nr 50, poz. 424),

19) ustawą z dnia 10 kwietnia 2003 r. o zmianie ustawy o grach losowych, zakładach wzajemnych i grach na automatach oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 84, poz. 774),

20) ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151),

21) ustawą z dnia 27 sierpnia 2003 r. o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 170, poz. 1651),

22) ustawą z dnia 26 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o giełdach towarowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 223, poz. 2216),

23) ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi oraz o zmianie innych ustaw (Dz.U. Nr 64, poz. 594),

24) ustawą z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz.U. Nr 91, poz. 871),

25) ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 96, poz. 959),

26) ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych (Dz.U. Nr 116, poz. 1205),

27) ustawą z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 146, poz. 1546),

28) ustawą z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 273, poz. 2703),

29) ustawą z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz.U. Nr 62, poz. 551),

30) ustawą z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz.U. Nr 83, poz. 719),

31) ustawą z dnia 15 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o ochronie informacji niejawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 85, poz. 727)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 17 czerwca 2005 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

1) art. 179–183, art. 186 ust. 3 i art. 190 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 118, poz. 754), które stanowią:

„Art. 179. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. – Kodeks handlowy (Dz.U. Nr 57, poz. 502, z 1946 r. Nr 57, poz. 321, z 1950 r. Nr 34, poz. 312, z 1964 r. Nr 16, poz. 94, z 1969 r. Nr 13, poz. 95, z 1988 r. Nr 41, poz. 326, z 1990 r. Nr 17, poz. 98 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 35, poz. 155, Nr 94, poz. 418, Nr 111, poz. 480, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 96, poz. 478, z 1996 r. Nr 6, poz. 43 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 316 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§2. Do zebrania kapitału za pomocą ogłoszeń stosuje się przepisy ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi.”;

2) skreśla się art. 318;

3) w art. 355 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§4. W przypadku spółki publicznej w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 316 § 2, uchwała walnego zgromadzenia o przeznaczeniu zysku rocznego do podziału między akcjonariuszy wskazuje termin wypłaty dywidendy oraz datę ustalenia prawa do dywidendy.”;

4) w art. 414:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§2. Uchwała walnego zgromadzenia spółki publicznej w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 316 § 2, może być

zaskarżona z przyczyn wskazanych w § 1 wyłącznie przez akcjonariusza lub grupę akcjonariuszy, posiadających bezpośrednio akcje uprawniające do wykonywania nie mniej niż 1% ogólnej liczby głosów.”;

5) w art. 415:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§2. W przypadku spółki publicznej w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 316 § 2, termin do wniesienia pozwu wynosi miesiąc od otrzymania wiadomości o uchwale, ale nie później niż 3 miesiące od daty powzięcia uchwały.”;

6) w art. 433:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§2. W przypadku spółki publicznej w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 316 § 2, uchwała o podwyższeniu kapitału wskazuje także datę, od której dotychczasowym akcjonariuszom przysługuje prawo poboru nowych akcji (dzień ustalenia prawa poboru), jeżeli nie zostali oni od tego prawa wyłączeni.”;

7) w art. 436 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§3. W przypadku spółki publicznej w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 316 § 2, stosuje się przepisy tej ustawy.”;

8) po art. 437 dodaje się art. 437^1 w brzmieniu:

„Art. 437^1. §1. Wykonanie prawa poboru akcji spółki publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 316 § 2, następuje w jednym terminie, wskazanym w prospekcie emisyjnym. W tym zakresie nie mają zastosowania terminy wykonywania prawa poboru określone w art. 437 § 1.

§2. Akcjonariusze spółki publicznej, którym służy prawo poboru, mogą w terminie jego wykonania dokonać jednocześnie dodatkowego zapisu na akcje, w liczbie nie większej niż wielkość emisji, na wypadek niewykonania prawa poboru przez pozostałych akcjonariuszy.

§3. Akcje objęte dodatkowym zapisem zarząd spółki przydziela proporcjonalnie do zgłoszeń.

§4. Akcje, które nie zostały objęte w trybie określonym w § 2 i 3, zarząd przydziela według swojego uznania, jednak po cenie nie niższej niż cena emisyjna.”

Art. 180. W ustawie z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz.U. z 1997 r. Nr 49, poz. 318) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11:

a) w ust. 4 wyrazy „art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 22 marca 1991 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych (Dz.U. z 1994 r. Nr 58, poz. 239, Nr 71, poz. 313 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 45, poz. 199, Nr 75, poz. 357, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 30, poz. 164)” zastępuje się wyrazami „art. 4 pkt 16 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 118, poz. 754)”,

b) skreśla się ust. 6;

2) w art. 11a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W wypadku zamiaru:

1) łączenia banków,

2) nabycia akcji dopuszczonych do publicznego obrotu

– Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie, zawiadamia o braku zastrzeżeń zgłaszającego zamiar bądź wydaje decyzję zakazującą łączenia.”

Art. 181. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704 oraz z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 34, poz. 146, Nr 90, poz. 405, Nr 137, poz. 639, Nr 147, poz. 686 oraz z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 28, poz. 153, Nr 79, poz. 484, Nr 96, poz. 592 i Nr 107, poz. 685) w art. 15 po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Kosztem uzyskania przychodów są obowiązkowe wpłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego, wnoszone przez członków funduszu na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 118, poz. 754).”

Art. 182. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591 oraz z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272 i Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 w pkt 13 po wyrazach „późniejszym rozszerzeniu spółki akcyjnej,” dodaje się wyrazy „w tym opłatę ewidencyjną oraz wynagrodzenia dla subemitentów inwestycyjnych i usługowych w przypadku spółek publicznych,”;

2) w art. 81:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczególne zasady rachunkowości, w tym również wzory bilansu, rachunku zysków i strat, informacji dodatkowej i innych składników sprawozdań finansowych oraz skonsolidowanych sprawozdań finansowych w odniesieniu do domów maklerskich i funduszy powierniczych,”

b) w ust. 2 w pkt 2 skreśla się lit. a).

Art. 183. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz.U. Nr 83, poz. 420 i Nr 118, poz. 574 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) termin na przyjęcie propozycji nabycia wynosi 3 tygodnie od dnia jej otrzymania, chyba że emitent określi krótszy termin,”

2) w art. 20:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Oświadczenie obligatariusza o zamianie obligacji na akcje wymaga formy pisemnej i powinno zostać złożone spółce. Każdorazowe podwyższenie kapitału akcyjnego w wyniku zamiany obligacji na akcje zarząd spółki zgłosi do rejestru handlowego; przepis art. 439 Kodeksu handlowego stosuje się odpowiednio, z wyłączeniem § 2 pkt 1. Do zgłoszenia podwyższenia kapitału akcyjnego należy dołączyć oświadczenie obligatariusza o zamianie obligacji na akcje.”,

b) po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Po upływie terminu zamiany sąd na podstawie wniosku zarządu spółki dokonuje zarejestrowania zmiany statutu w zakresie wysokości kapitału akcyjnego.”;

3) w art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do akcji wydawanych w zamian za obligacje zamienne przepisów art. 312, art. 313 i art. 347 Kodeksu handlowego nie stosuje się.””

Art. 186. „3. Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo maklerskie, niebędące bankami, są obowiązane, w terminie do dnia 1 stycznia 1999 r., dostosować formę prawną prowadzonej działalności do warunku określonego w art. 29.”

„Art. 190. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, pozostają w mocy przepisy wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 191, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.”;

2) art. 48 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o funduszach przemysłowych i ich prywatyzacji w związku z reformą systemu ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 141, poz. 945), który stanowi:

„Art. 48. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że art. 45 wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

3) art. 4–6 ustawy z dnia 23 lipca 1998 r. o zmianie ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawy o rachunkowości oraz ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz.U. Nr 107, poz. 669), które stanowią:

„Art. 4. 1. Rada Ministrów określi na 1998 r., w drodze rozporządzenia, maksymalną wartość emitowanych przez podmioty zagraniczne, mające siedzibę w krajach należących do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), papierów wartościowych, które mogą być wprowadzone do publicznego obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz sposób ich przeliczania na złote polskie. Rozporządzenie powinno uwzględniać zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, jak również wpływ, jaki może mieć na gospodarkę na-

rodową wprowadzenie tych papierów wartościowych do publicznego obrotu.

2. Określona w ust. 1 wartość papierów wartościowych obejmuje także tytuły do uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania w krajach należących do OECD, o ile są one papierami wartościowymi w rozumieniu ustawodawstwa kraju siedziby emitenta.

Art. 5. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie zachowują moc przepisy dotychczas obowiązujące.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

4) art. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. zmieniającej ustawę – Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz.U. Nr 113, poz. 715), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.”;

5) art. 7 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o zmianie ustawy o pracowniczych programach emerytalnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 22, poz. 270), który stanowi:

„Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

6) art. 9 i 11 ustawy z dnia 29 czerwca 2000 r. o zmianie ustawy o obligacjach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 60, poz. 702), które stanowią:

„Art. 9. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do działalności Centralnej Tabeli Ofert S.A. nie stosuje się art. 111 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 5.”

„Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

7) art. 8 ustawy z dnia 29 czerwca 2000 r. o uchyleniu ustawy o funduszach przemysłowych i ich prywatyzacji w związku z reformą systemu ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 60, poz. 703), który stanowi:

„Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

8) art. 633 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. Nr 94, poz. 1037), który stanowi:

„Art. 633. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.”;

9) art. 70 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz.U. Nr 103, poz. 1099), który stanowi:

„Art. 70. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 26 ust. 2, który wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia,

2) art. 29, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

10) art. 75 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o domach składowych oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, Kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw (Dz.U. Nr 114, poz. 1191), który stanowi:

„Art. 75. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3 i art. 6 ust. 1 pkt 1 w części dotyczącej spółek komandytowo-akcyjnych, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.”;

11) art. 49 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nie-

ujawnionych źródeł (Dz.U. Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 63, poz. 641 oraz z 2002 r. Nr 32, poz. 299 i Nr 180, poz. 1500), który stanowi:

„Art. 49. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 3–6, art. 13 oraz art. 15, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia,

2) (uchylony),

3) art. 45 pkt 3 lit. b) w zakresie dotyczącym art. 106 ust. 4 i 5, który wchodzi w życie z dniem 31 marca 2003 r.”;

12) art. 9 ust. 1–6 i art. 12 ustawy z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych, ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawy – Ordynacja podatkowa, ustawy o finansach publicznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych – w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 122, poz. 1315 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594), które stanowią:

Art. 9. „1. Do czasu wydania przepisów wykonawczych określonych w art. 4 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, pozostają w mocy przepisy dotychczasowe, o ile nie są z nią sprzeczne, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Do czasu wydania rozporządzenia na podstawie art. 71 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, emitenci papierów wartościowych, w celu uzyskania zgody na wprowadzenie papierów wartościowych do wtórnego obrotu dokonywanego wyłącznie na nieurzędowym rynku pozagiełdowym, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. b) ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, załączają do wniosku memorandum informacyjne sporządzone zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

3. Do czasu wydania rozporządzenia na podstawie art. 81 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i dostosowania regulaminów, o których mowa w art. 105 i art. 115 ust. 2 tej ustawy, do wymogów określonych w art. 82 tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pozostają w mocy przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Na wniosek domu maklerskiego lub banku, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, złożony w terminie 12 miesięcy od dnia jej ogłoszenia, Komisja Papierów Wartościowych i Giełd udziela zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w zakresie określonym w art. 30 ust. 2, 2a i 2b ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Niezłożenie wniosku w powyższym terminie powoduje wygaśnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. Udzielenie zezwolenia nie podlega opłacie, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 4.

5. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy przed dniem wejścia w życie ustawy jest obowiązana dostosować wysokość kapitału zakładowego do wymogu określonego w art. 111 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 grudnia 2001 r.

6. Podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy posiadają co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu spółki publicznej, wykonują obowiązek określony w art. 147 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przy składaniu kolejnego zawiadomienia, o którym mowa w art. 147 ustawy, o której mowa w art. 4.”

„Art. 12. 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z zastrzeżeniem ust. 2–4.

2. Przepisy art. 5 pkt 1–3 oraz art. 6 pkt 1–3, 6 i 9 wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

3. Przepisy art. 2 i art. 3 wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem art. 6 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy i traci moc z dniem 1 stycznia 2002 r.

4. Z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej wchodzą w życie, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) art. 59a ustawy, o której mowa w art. 4,

2) art. 63a ustawy, o której mowa w art. 4 – w zakresie dotyczącym emitenta, którego papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu w państwie członkowskim,

3) art. 43, art. 59 oraz art. 112 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 6.”;

13) art. 76 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych (Dz.U. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 81, poz. 731), który stanowi:

„Art. 76. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.”;

14) art. 30 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz.U. Nr 123, poz. 1351 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535), który stanowi:

„Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.”;

15) art. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 154, poz. 1799), który stanowi:

„Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.”;

16) art. 42, 51 i 53 ustawy z dnia 21 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów, ustawy o działach administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 154, poz. 1800), które stanowią:

„Art. 42. Do zakresu działania właściwych ministrów przechodzą, wynikające z innych przepisów, zadania i kompetencje Prezesa Rady Ministrów w zakresie nadzoru nad urzędami, o których mowa w art. 10, 13, 14, 24, 26 i 34.”

„Art. 51. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2002 r., zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.”

„Art. 53. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem:

1) art. 14 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 10 stycznia 2002 r.,

2) art. 32 pkt 1 i art. 41, które wchodzą w życie z dniem 6 kwietnia 2002 r.,

3) art. 2 pkt 1 lit. b) i pkt 6, art. 5, art. 28 oraz art. 39, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2002 r.,

4) art. 12 pkt 2 oraz art. 37 pkt 1–4, pkt 5 w zakresie art. 5 ust. 2, art. 8 ust. 2 i art. 13 oraz pkt 6, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.,

5) art. 25 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”;

17) art. 65, 77 i 81 ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 25, poz. 253, Nr 93, poz. 820, Nr 200, poz. 1689 i Nr 230, poz. 1923 oraz z 2004 r. Nr 141, poz. 1492 i Nr 240, poz. 2408), które stanowią:

„Art. 65. Przewodniczący Komisji Papierów Wartościowych i Giełd powołany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełni funkcję do czasu powołania Przewodniczącego Komisji na zasadach określonych w art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 45.”

„Art. 77. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są z nią sprzeczne.”

„Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2002 r., z wyjątkiem:

1) art. 31, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2002 r.,

2) art. 52 pkt 12 lit. a), art. 59, art. 62 pkt 1, art. 71 ust. 2 i art. 79, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia,

3) art. 1 ust. 1 pkt 1, ust. 5 oraz ust. 6 i art. 10 pkt 1, które wchodzą w życie z dniem 31 marca 2002 r.,

4) art. 50 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 6 kwietnia 2002 r.,

5) art. 2 ust. 3, art. 25, art. 36 pkt 1, 2 i 4, art. 41, art. 48, art. 52 pkt 5, art. 63 pkt 1 oraz art. 80 ust. 1 pkt 1, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2002 r.,

6) art. 27 i art. 52 pkt 13 w zakresie dotyczącym art. 33a ust. 1 pkt 9, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.,

7) art. 2 ust. 1, art. 14, art. 33, art. 35, art. 46 pkt 1 i 4, art. 52 pkt 2, art. 54 oraz art. 63 pkt 3, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.”;

18) art. 25 ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 240, poz. 2055), który stanowi:

„Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 pkt 18 lit. a, art. 5 pkt 2 i art. 6 pkt 1 i 3, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.”;

19) art. 48 ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz.U. Nr 50, poz. 424), który stanowi:

„Art. 48. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7 ust. 1 pkt 13, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz.U. Nr 169, poz. 1385).”;

20) art. 17 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o zmianie ustawy o grach losowych, zakładach wzajemnych i grach na automatach oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 84, poz. 774), który stanowi:

„Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

21) art. 257 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151), który stanowi:

„Art. 257. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., z wyjątkiem art. 189 oraz art. 249, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.”;

22) art. 16 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 170, poz. 1651), który stanowi:

„Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 76 lit. b, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2003 r.;

2) art. 1 pkt 46, 58–60, 63, 64 oraz art. 3 pkt 1, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.;

3) art. 1 pkt 3 lit. b, pkt 10, 22, 34, 42, 44, 45, 49, 53 lit. b, pkt 54–57, 69–71, 73, 79, art. 3 pkt 2 oraz art. 6 i 7, które wchodzą w życie z dniem 1 kwietnia 2004 r.;

4) art. 1 pkt 74, 75, 76 lit. a, pkt 77 oraz 80–85, które wchodzą w życie z dniem 7 kwietnia 2004 r.;

5) art. 1 pkt 12, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;

6) art. 1 pkt 89, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2005 r.;

7) art. 1 pkt 78, który wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2005 r.;

8) art. 1 pkt 53 lit. a, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.”

23) art. 7 ustawy z dnia 26 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o giełdach towarowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 223, poz. 2216), który stanowi:

„Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 4, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

24) art. 7–11 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi oraz o zmianie innych ustaw (Dz.U. Nr 64, poz. 594), które stanowią:

„Art. 7. 1. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej udzielone przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy uprawniają do wykonywania czynności określonych w art. 30 ust. 2–2b ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym im niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem art. 43a ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Podmioty prowadzące działalność maklerską, na podstawie zezwoleń udzielonych przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy, są obowiązane, w terminie 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, do dostosowania prowadzonej działalności do warunków wymaganych przepisami ustawy, o której mowa w art. 1.

3. Podmioty prowadzące działalność maklerską lub prowadzące rachunki papierów wartościowych, na podstawie zezwolenia udzielonego przed dniem wejścia w życie ustawy, są obowiązane do przekazania Komisji:

1) informacji, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2, 5 i 5a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;

2) dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 40 ust. 2 pkt 4a i 4b, art. 54 ust. 2 pkt 4a i 4b albo art. 57 ust. 5 pkt 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 8. W przypadku osób skreślonych przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 17 z listy maklerów papierów wartościowych lub z listy doradców inwestycyjnych z powodu niewykonywania zawodu, ponowne wpisanie na listę maklerów papierów wartościowych lub listę doradców inwestycyjnych następuje na wniosek złożony w terminie 12 miesięcy od tego dnia, o ile osoby te spełniają warunki określone w art. 22 ust. 1 pkt 1–3 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 9. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy – w zakresie podlegających rozpatrzeniu przez Komisję spraw o czyn określony w art. 161h – nie wszczyna się postępowania karnego w sprawach o przestępstwo określone w art. 176 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, a postępowanie karne wszczęte w tych sprawach umarza się.

2. Sąd lub prokurator niezwłocznie doręcza Przewodniczącemu Komisji odpis postanowienia o umorzeniu lub odmowie wszczęcia postępowania karnego w sprawach o przestępstwo, o którym mowa w ust. 1. Na wniosek Przewodniczącego Komisji, sąd lub prokurator umożliwia sporządzenie, na jego koszt, kopii akt lub innych dokumentów dotyczących tych spraw.

3. Po otrzymaniu postanowienia, o którym mowa w ust. 2, Komisja może wszcząć postępowanie administracyjne w sprawach o czyny wymienione w art. 161h, chyba że od chwili popełnienia czynu upłynął okres przedawnienia jego karalności ustalony w odrębnych przepisach dla odpowiadającego mu przestępstwa określonego w art. 176 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do spraw o przestępstwa, w odniesieniu do których postanowienie o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania karnego stało się prawomocne przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 10. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie przepisów w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą pozostają w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 17, 85 i 86 oraz 87, w zakresie dotyczącym ustanawiania zarządu własnego, pkt 105, oraz art. 8, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

25) art. 19 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz.U. Nr 91, poz. 871), który stanowi:

„Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.”;

26) art. 113 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 96, poz. 959), który stanowi:

„Art. 113. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z wyjątkiem:

1) art. 42, art. 44, art. 70, art. 71 pkt 10, art. 74 pkt 5 i 6, art. 94 pkt 3, art. 97, art. 100, art. 101, art. 103 pkt 17 oraz art. 112, które wchodzą w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.;

2) art. 85 pkt 7 w zakresie dotyczącym art. 456 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 2 maja 2004 r.”;

27) art. 49 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych (Dz.U. Nr 116, poz. 1205), który stanowi:

„Art. 49. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2004 r., z wyjątkiem art. 13 ust. 4 i art. 48, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.”;

28) art. 331 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 146, poz. 1546), który stanowi:

„Art. 331. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r., z wyjątkiem przepisów art. 32 ust. 2, art. 33, art. 34, art. 54 ust. 5, art. 61 ust. 2 i 3, art. 71 pkt 2, art. 89 ust. 6 i 7, art. 226 ust. 1 pkt 6, art. 228 ust. 7, art. 236 ust. 2 oraz działu XII, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.”;

29) art. 80 ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 273, poz. 2703), który stanowi:

„Art. 80. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r., z wyjątkiem art. 26 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.”;

30) art. 138 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz.U. Nr 62, poz. 551), który stanowi:

„Art. 138. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

31) art. 73 i 75 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz.U. Nr 83, poz. 719), które stanowią:

„Art. 73. Do postępowań w sprawach objętych przepisami ustaw zmienianych niniejszą ustawą, wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy tych ustaw, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

„Art. 75. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 68, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

32) art. 12 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o ochronie informacji niejawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 85, poz. 727), który stanowi:

„Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”.

MARSZAŁEK SEJMU

/-/ Włodzimierz Cimoszewicz

Załącznik do obwieszczenia Marszałka
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 17 czerwca 2005 r. (poz. 937)

USTAWA
z dnia 21 sierpnia 1997 r.

Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi[1) I)]

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa normuje publiczny obrót papierami wartościowymi, w tym również zasady tworzenia, organizacji i nadzoru nad podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi.

I) Odnośnik nr 1 dodany do tytułu ustawy przez art. 25 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie i uchyleniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 96, poz. 959), która weszła w życie z dniem 1 maja 2004 r.

1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnoty Europejskiej:

1) dyrektywy 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz.U. WE L 141 z 11.06.1993),
2) dyrektywy 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz.U. WE L 141 z 11.06.1993),
3) dyrektywy 95/26/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. zmieniającej dyrektywy 77/780/EWG i 89/646/EWG w dziedzinie instytucji kredytowych, dyrektywy 73/239/EWG i 92/49/EWG w dziedzinie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie, dyrektywy 79/267/EWG i 92/96/EWG w dziedzinie ubezpieczeń na życie, dyrektywę 93/22/EWG w dziedzinie przedsiębiorstw inwestycyjnych i dyrektywę 85/611/EWG w zakresie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITIS) w celu wzmocnienia nadzoru ostrożnościowego (Dz.U. WE L 168 z 18.07.1995),
4) dyrektywy 97/9/WE z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. WE L 84 z 26.03.1997),
5) dyrektywy 2000/64/WE z dnia 7 listopada 2000 r. zmieniającej dyrektywy 85/611/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG oraz 93/22/EWG w odniesieniu do wymiany informacji z państwami trzecimi (Dz.U. WE L 290 z 17.11.2000),
6) dyrektywy 2001/34/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznych notowań giełdowych oraz zakresu informacji dotyczących papierów wartościowych podlegających obowiązkowi publikacji (Dz.U. WE L 184 z 06.07.2001, z późn. zm.),
7) dyrektywy 2002/87/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi w konglomeracie finansowym oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE (Dz.U. WE L 35 z 11.02.2003, z późn. zm.),
8) dyrektywy 2003/6/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.U. WE L 96 z 12.04.2003).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do obrotu czekowego i wekslowego oraz do obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi, bonami oszczędnościowymi lub innymi papierami wartościowymi stanowiącymi dokument wkładu oszczędnościowego lub lokat terminowych potwierdzających złożenie w banku wkładu oszczędnościowego.

Art. 2.

1. Publicznym obrotem papierami wartościowymi, zwanym dalej „publicznym obrotem", jest proponowanie nabycia lub nabywanie emitowanych w serii papierów wartościowych, przy wykorzystaniu środków masowego przekazu albo w inny sposób, jeżeli propozycja skierowana jest do więcej niż 300 osób albo do nieoznaczonego adresata, z wyjątkiem:
   1) proponowania nabycia papierów wartościowych w postępowaniu likwidacyjnym, upadłościowym i egzekucyjnym;
   2) udostępniania w procesie prywatyzacji przez Skarb Państwa akcji spółki pracownikom oraz producentom rolnym lub rybakom na trwale związanym z jej przedsiębiorstwem;
   3) proponowania przez Skarb Państwa nabycia w procesie prywatyzacji co najmniej 10 % akcji danej spółki przez jednego nabywcę;
   3a)[2] proponowania przez Skarb Państwa nabycia przez jednego nabywcę akcji w spółce, w której udział Skarbu Państwa stanowi mniej niż 10 % kapitału zakładowego;
   4) udostępniania akcji pracownikom, rolnikom i rybakom na podstawie art. 46 ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz.U. Nr 44, poz. 202, z późn. zm.[3]);
   5) proponowania nabycia akcji spółki powstałej z przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji[4] (Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.[5]), jeżeli stronami umów będą:
      a) pracownicy tej spółki lub
      b) osoby, o których mowa w art. 46 ustawy wymienionej w pkt 4, lub
      c) narodowe fundusze inwestycyjne;
   6) proponowania nabycia papierów wartościowych opiewających wyłącznie na wierzytelności pieniężne, z wyłączeniem papierów określonych w art. 3 ust. 2 i 3, jeżeli termin realizacji praw z tych papierów jest krótszy niż rok, pod warunkiem że emitent w terminie 7 dni przed rozpoczęciem emisji zawiadomi pisemnie Komisję Papierów Wartościowych i Giełd;

---

[2] Dodany przez art. 10 ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 240, poz. 2055), która weszła w życie z dniem 15 stycznia 2003 r.

[3] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1997 r. Nr 30, poz. 164, Nr 47, poz. 298 i Nr 107, poz. 691, z 2000 r. Nr 122, poz. 1319, z 2001 r. Nr 63, poz. 637, z 2002 r. Nr 240, poz. 2055 oraz z 2004 r. Nr 281, poz. 2775.

[4] Tytuł ustawy w brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 1 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

[5] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722.

7) proponowania nabycia dotychczasowym akcjonariuszom, w wykonaniu prawa poboru, akcji spółki, które nie są dopuszczone do publicznego obrotu;

8) proponowania nabycia niedopuszczonych do publicznego obrotu akcji spółki publicznej, jeżeli ich nabywanie będzie następować w wyniku wezwania, o którym mowa w art. 86 ust. 4 lub art. 154;

9) proponowania nabycia przez spółkę własnych akcji w trybie określonym w art. 331 § 3, art. 366 i art. 515 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. Nr 94, poz. 1037, z 2001 r. Nr 102, poz. 1117 oraz z 2003 r. Nr 49, poz. 408 i Nr 229, poz. 2276);

10) proponowania nabycia akcji lub innych papierów wartościowych, z których wynika prawo do nabycia akcji spółki z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będącej emitentem papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym, jeżeli propozycja ta jest skierowana do pracowników spółki od niej zależnej zgodnie z art. 4 pkt 16, z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

11) wydania akcji akcjonariuszom w przypadku łączenia się spółek w trybie art. 492 Kodeksu spółek handlowych, gdy połączenie dotyczy spółek innych niż określone w art. 4 pkt 9;

12)[6] proponowania nabycia akcji będących przedmiotem wykupu w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz. U. Nr 62, poz. 551).

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, treść zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. Zawiadomienie powinno zawierać podstawowe informacje o emitencie oraz papierach wartościowych i trybie ich zbywania.

Art. 3.[7]

1. Papierami wartościowymi w rozumieniu ustawy są akcje, prawa do akcji, warranty subskrypcyjne, kwity depozytowe, obligacje, listy zastawne, certyfikaty inwestycyjne, jak również inne papiery wartościowe wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego.

2. Papierami wartościowymi w rozumieniu ustawy są również zbywalne prawa majątkowe wynikające z papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1.

3. Papierami wartościowymi są również inne niż wymienione w ust. 2 prawa majątkowe, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny papierów wartościowych wymienionych w ust. 1 i 2 (prawa pochodne), a w szczególności kontrakty terminowe i opcje.

4. Od dnia dopuszczenia do publicznego obrotu papierami wartościowymi są również inne niż określone w ust. 2 i 3 prawa majątkowe pod warunkiem, że zostaną zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych.

---

[6] Dodany przez art. 135 pkt 1 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz.U. Nr 62, poz. 551), która weszła w życie z dniem 19 maja 2005 r.

[7] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi oraz o zmianie innych ustaw (Dz.U. Nr 64, poz. 594), która weszła w życie z dniem 1 maja 2004 r.

Art. 3a.[8)]

1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są:
   1) zbywalne papiery wartościowe;
   2) niebędące papierami wartościowymi tytuły uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania;
   3) niebędące papierami wartościowymi instrumenty rynku pieniężnego;
   4) niebędące papierami wartościowymi finansowe kontrakty terminowe, umowy forward dotyczące stóp procentowych, swapy akcyjne, swapy na stopy procentowe, swapy walutowe lub opcje kupna lub sprzedaży któregokolwiek z instrumentów finansowych;
   5) prawa majątkowe, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od wartości oznaczonych co do gatunku rzeczy, określonych rodzajów energii, mierników i limitów wielkości produkcji lub emisji zanieczyszczeń (pochodne instrumenty towarowe);
   6) inne instrumenty dopuszczone lub będące przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego.
2. Instrumentami rynku pieniężnego w rozumieniu ust. 1 pkt 3 są papiery wartościowe lub prawa majątkowe opiewające wyłącznie na wierzytelności pieniężne, o terminie realizacji praw – liczonym od dnia ich wystawienia – nie dłuższym niż rok, i których wartość może być ustalona w każdym czasie.

Art. 3b.[8)]

Przepisy ustawy dotyczące instrumentów finansowych stosuje się do instrumentów finansowych dopuszczonych do publicznego obrotu lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do publicznego obrotu albo dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregokolwiek z państw członkowskich niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 4.

Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) papierach wartościowych emitowanych w serii – rozumie się przez to papiery wartościowe reprezentujące prawa majątkowe podzielone na określoną liczbę równych jednostek;
2) papierach wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu – rozumie się przez to papiery wartościowe:
   a)[9)] w stosunku do których wyrażona została zgoda na ich wprowadzenie do publicznego obrotu, otrzymano dokument, o którym mowa w art. 62a ust. 1 pkt 3, albo zostało złożone zawiadomienie, o którym mowa w art. 62b lub 63,
   b) emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski;
3)[10)] dopuszczeniu papierów wartościowych do publicznego obrotu – rozumie się przez to wyrażenie przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd zgody na ich

[8)] Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[9)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

wprowadzenie do publicznego obrotu, otrzymanie dokumentu, o którym mowa w art. 62a ust. 1 pkt 3, albo złożenie zawiadomienia, o którym mowa w art. 62b lub 63;

4) emitencie – rozumie się przez to podmiot wystawiający albo emitujący papiery wartościowe we własnym imieniu;

5) wprowadzającym papiery wartościowe do publicznego obrotu – rozumie się przez to podmiot będący właścicielem emitowanych w serii papierów wartościowych, występujący do Komisji Papierów Wartościowych i Giełd z wnioskiem o wyrażenie zgody na ich wprowadzenie do publicznego obrotu, zwany dalej „wprowadzającym";

6) obrocie pierwotnym – rozumie się przez to proponowanie przez emitenta bądź subemitenta usługowego nabycia emitowanych w serii papierów wartościowych nowej emisji lub nabywanie tych papierów;

7) obrocie wtórnym – rozumie się przez to proponowanie, przez podmioty inne niż emitent lub subemitent usługowy, nabycia emitowanych w serii papierów wartościowych lub nabywanie tych papierów;

8) pierwszej ofercie publicznej – rozumie się przez to proponowanie po raz pierwszy przez wprowadzającego lub subemitenta usługowego, w sposób określony w art. 2, nabycia emitowanych w serii papierów wartościowych;

9) spółce publicznej – rozumie się przez to spółkę, której akcje co najmniej z jednej emisji są dopuszczone do publicznego obrotu;

10) umowie o subemisję inwestycyjną – rozumie się przez to umowę zawartą przez emitenta albo wprowadzającego, której przedmiotem jest zobowiązanie subemitenta inwestycyjnego do nabycia, na własny rachunek, całości lub części papierów wartościowych oferowanych w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej, na które nie złożono zapisów w terminie ich przyjmowania;

11) umowie o subemisję usługową – rozumie się przez to umowę zawartą przez emitenta albo wprowadzającego, której przedmiotem jest nabycie przez subemitenta usługowego, na własny rachunek, całości lub części papierów wartościowych danej emisji w celu dalszego ich zbywania w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej;

12) subemitencie inwestycyjnym – rozumie się przez to niebędącą emitentem lub wprowadzającym stronę umowy o subemisję inwestycyjną;

13) subemitencie usługowym – rozumie się przez to niebędącą emitentem lub wprowadzającym stronę umowy o subemisję usługową;

14)[11] rynku regulowanym – rozumie się przez to system obrotu dopuszczonymi do obrotu publicznego instrumentami finansowymi, działający w sposób stały, zorganizowany na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również zapewniający, że przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia tych instrumentów finansowych inwestorzy mają powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie oraz że zachowane są jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów; rynek ten tworzony jest odpowiednio przez spółkę prowadzącą giełdę lub spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy;

15) giełdzie – rozumie się przez to giełdę papierów wartościowych;

16) podmiocie dominującym – rozumie się przez to podmiot w sytuacji, gdy:

---

[10] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[11] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

a) posiada bezpośrednio lub pośrednio przez inne podmioty (zależne) większość głosów w organach innego podmiotu (zależnego), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub

b) jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających innego podmiotu (zależnego), lub

c) więcej niż połowa członków zarządu drugiego podmiotu (zależnego) jest jednocześnie członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi funkcje kierownicze pierwszego podmiotu bądź innego podmiotu pozostającego z tym pierwszym w stosunku zależności;

16a)[12] podmiocie zależnym – rozumie się przez to podmiot, w stosunku do którego inny podmiot jest podmiotem dominującym, przy czym wszystkie podmioty zależne od tego podmiotu zależnego uważa się również za podmioty zależne od tego podmiotu dominującego;

16b)[12] grupie kapitałowej – rozumie się przez to podmiot dominujący wraz z podmiotami od niego zależnymi;

17) depozycie papierów wartościowych – rozumie się przez to prowadzony przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną, zwany dalej „Krajowym Depozytem", system rejestracji papierów wartościowych obejmujący rachunki papierów wartościowych i konta depozytowe prowadzone przez podmioty upoważnione do tego przepisami ustawy;

18)[13] tajemnicy zawodowej – rozumie się przez to informację uzyskaną, przez osobę zobowiązaną do jej zachowania, w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach zatrudnienia, stosunku zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, dotyczącą dokonywania czynności związanych z obrotem instrumentami finansowymi, lub podejmowaniem innych czynności dokonywanych w ramach działalności podmiotów, których działalność jest regulowana przepisami ustawy, i podmiotów podlegających nadzorowi zagranicznego organu nadzoru, jeżeli nieuprawnione ujawnienie takiej informacji mogłoby narazić na szkodę interes publiczny lub prawnie chroniony interes osoby fizycznej lub prawnej bądź jednostki organizacyjnej, której ta informacja dotyczy, a w szczególności informację zawierającą:

a) dane osobowe strony umowy lub innej czynności prawnej,

b) treść umowy lub przedmiot czynności prawnej,

c) dane o sytuacji majątkowej strony umowy, w tym oznaczenie rachunku papierów wartościowych lub rachunku pieniężnego, liczbę i oznaczenie papierów wartościowych oraz wartość środków zgromadzonych na tych rachunkach;

19)[13] informacji poufnej – rozumie się przez to określoną w sposób precyzyjny informację dotyczącą, bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku emitentów instrumentów finansowych, jednego lub kilku instrumentów finansowych, nabywania lub zbywania tych instrumentów, która nie została przekazana do publicznej wiadomości, a która po takim przekazaniu mogłaby w istotny sposób wpłynąć na cenę lub wartość tych instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, przy czym dana informacja:

a) jest określona w sposób precyzyjny, wtedy gdy wskazuje na okoliczności lub zdarzenia, które wystąpiły, lub których wystąpienia można zasadnie oczekiwać, a jej charakter w wystarczającym stopniu umożliwia dokonanie oceny

[12] Dodany przez art. 1 pkt 3 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[13] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

potencjalnego wpływu tych okoliczności lub zdarzeń na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych,

b) mogłaby po przekazaniu do publicznej wiadomości w istotny sposób wpłynąć na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, wtedy gdy mogłaby ona zostać wykorzystana przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych przez racjonalnie działającego inwestora,

c) w odniesieniu do osób zajmujących się wykonywaniem zleceń dotyczących instrumentów finansowych, ma charakter informacji poufnej również wtedy, gdy została przekazana tej osobie przez inwestora lub inną osobę mającą wiedzę o takich zleceniach, i dotyczy składanych przez inwestora zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, przy spełnieniu przesłanek określonych w lit. a i b;

19a)[14)] informacji poufnej dotyczącej pochodnych instrumentów towarowych – rozumie się przez to określoną informację, dotyczącą bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku instrumentów pochodnych na towary będące przedmiotem obrotu na giełdach towarowych, która nie została przekazana do publicznej wiadomości, a której przekazania, zgodnie z przyjętymi praktykami rynkowymi, mogliby oczekiwać uczestnicy tego rynku. W szczególności uczestnicy tego rynku mogą oczekiwać informacji dotyczących bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku instrumentów pochodnych na towary, których przekazanie powinno nastąpić zgodnie z przepisami, umowami i zwyczajami obowiązującymi na danym giełdowym rynku towarowym oraz które, zgodnie z przyjętą praktyką rynkową, są udostępniane uczestnikom tego rynku;

20) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo inne niż Rzeczpospolita Polska, które jest członkiem Unii Europejskiej;

21) inwestorze kwalifikowanym – rozumie się przez to:

a) dom maklerski,

b) bank,

c) zakład ubezpieczeń,

d) fundusz inwestycyjny,

e) fundusz emerytalny,

f) instytucję finansową, której członkiem jest Rzeczpospolita Polska lub Narodowy Bank Polski, lub przynajmniej jedno z państw należących do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, zwanej dalej „OECD", lub bank centralny takiego państwa lub instytucję, z którą Rzeczpospolita Polska zawarła umowę regulującą jej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

g) podmiot, do którego jest kierowana imienna propozycja nabycia akcji lub obligacji zamiennych na akcje wyemitowanych na podstawie uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki będącej ich emitentem – jeżeli w wyniku nabycia podmiot ten stanie się posiadaczem akcji reprezentujących nie mniej niż 20 % głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy tej spółki,

h) podmiot dominujący w stosunku do emitenta lub podmiot, który posiada nie mniej niż 20 % i nie więcej niż 50 % głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy lub zgromadzeniu wspólników,

[14)] Dodany przez art. 1 pkt 3 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

i) podmiot, który w wyniku skierowanej do niego propozycji nabycia papierów wartościowych obejmie papiery wartościowe o łącznej wartości co najmniej 100 000 euro, liczonej według ich ceny emisyjnej, przeliczanej na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień podjęcia uchwały o emisji tych papierów wartościowych;

22) prawie do akcji – rozumie się przez to papier wartościowy, z którego wynika uprawnienie do otrzymania akcji nowej emisji spółki publicznej, powstające z chwilą dokonania przydziału tych akcji i wygasające z chwilą zarejestrowania akcji w depozycie papierów wartościowych albo z dniem uprawomocnienia się postanowienia sądu rejestrowego odmawiającego wpisu o podwyższeniu kapitału zakładowego do rejestru przedsiębiorców;

23)[15] kwicie depozytowym – rozumie się przez to papier wartościowy wystawiony przez instytucję finansową z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD:

a) poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi dopuszczonymi do publicznego obrotu albo papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium, albo

b) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium i będącymi przedmiotem obrotu na rynku regulowanym

– w którym inkorporowane jest prawo jego posiadacza do zamiany tego papieru wartościowego na określone papiery wartościowe we wskazanej w warunkach emisji proporcji, przejście na właściciela tego papieru wartościowego praw majątkowych stanowiących pożytki z papierów wartościowych lub ich równowartości oraz, w przypadku akcji, możliwość wydania przez właściciela tego papieru wartościowego jego wystawcy wiążącej dyspozycji co do sposobu głosowania na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy;

24)[16] zagranicznej instytucji kredytowej – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.[17]), dodatkowo prowadzący na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium państwa członkowskiego działalność maklerską lub prowadzący na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium państwa członkowskiego działalność maklerską lub rachunki papierów wartościowych;

25)[16] zagranicznej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego, a w przypadku gdy przepisy danego państwa nie wymagają ustanowienia siedziby – z centralą na terytorium państwa członkowskiego, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru działalność maklerską na terytorium państwa członkowskiego, jak również zagraniczną instytucję kredytową;

---

[15] W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 170, poz. 1651), która weszła w życie z dniem 15 października 2003 r.

[16] Dodany przez art. 1 pkt 3 lit. g ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[17] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719 i Nr 85, poz. 727.

26)[16] banku zagranicznym – rozumie się przez to bank mający siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem zagranicznej instytucji kredytowej;

27)[16] ogólnej liczbie głosów – rozumie się przez to sumę głosów przypadających na wszystkie akcje spółki;

28)[16] przyjętych praktykach rynkowych – rozumie się przez to zachowania, których zasadnie można oczekiwać na jednym lub wielu rynkach finansowych i które są akceptowane przez Komisję Papierów Wartościowych i Giełd, zgodnie z wytycznymi określonymi w jej uchwale.

Art. 5.

1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:
   1) publiczny obrót może być dokonywany wyłącznie po dopuszczeniu papierów wartościowych do publicznego obrotu;
   2)[18] papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu mogą być wyłącznie przedmiotem obrotu dokonywanego na rynku regulowanym, za pośrednictwem spółek lub banków prowadzących działalność maklerską, zagranicznych firm inwestycyjnych albo zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 52 ust. 2, prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w przypadku obrotu pierwotnego i pierwszej oferty publicznej obowiązkowe jest jedynie dopuszczenie do publicznego obrotu oraz pośrednictwo spółki lub banku prowadzących działalność maklerską.
3. Wymóg określony w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, w zakresie transakcji dokonywanych na zagranicznym rynku regulowanym.

Art. 5a.[19]

Emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu są obowiązani zapewnić posiadaczom papierów tego samego rodzaju, w takich samych okolicznościach, jednakowe traktowanie. Nie wyłącza to możliwości przeprowadzania przez emitenta, zgodnie z przepisami prawa jego siedziby, wcześniejszego wykupu dłużnych papierów wartościowych, w przypadku konieczności odstąpienia od wcześniejszych warunków emisji ze względów społecznych.

Art. 6.

1. Poza rynkiem regulowanym oraz bez pośrednictwa spółek i banków prowadzących działalność maklerską może być dokonywany publiczny obrót papierami wartościowymi:
   1) emitowanymi przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski;
   2) opiewającymi na zbywalne prawa majątkowe wynikające z papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski;
   3) których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny papierów wartościowych wymienionych w pkt 1 i 2.

[18] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[19] Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. System rejestracji papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, jest prowadzony według wyboru emitenta przez Krajowy Depozyt albo Narodowy Bank Polski.

Art. 7.

1. Papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu nie mają formy dokumentu.
2. Prawa z papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu powstają z chwilą zapisania papierów po raz pierwszy na rachunku papierów wartościowych i przysługują osobie będącej posiadaczem tego rachunku.
3. Umowa zobowiązująca do przeniesienia papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu przenosi te papiery z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu na rachunku papierów wartościowych. W przypadku gdy ustalenie prawa do pożytków z papierów wartościowych nastąpiło w dniu, w którym w Krajowym Depozycie powinno zostać przeprowadzone rozliczenie transakcji, lub później, a papiery te są nadal zapisane na rachunku zbywcy, pożytki przypadają nabywcy w chwili dokonania zapisu na jego rachunku papierów wartościowych.
4. W przypadku gdy nabycie papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu nastąpiło na podstawie zdarzenia prawnego powodującego z mocy ustawy przeniesienie tych papierów, zapis na rachunku papierów wartościowych nabywcy jest dokonywany na jego żądanie.
5. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, dokonanie zapisu na rachunku papierów wartościowych na podstawie umowy zawartej na rynku regulowanym oraz w przypadkach, o których mowa w art. 92 i art. 93, następuje po przeprowadzeniu rozliczenia transakcji w Krajowym Depozycie.
6. Przepisy ust. 1–5 nie wyłączają prawa do zobowiązania się do zbycia papierów wartościowych nabytych w wyniku transakcji zawartej na rynku regulowanym oraz w przypadkach, o których mowa w art. 92 i art. 93, przed dokonaniem zapisu na rachunku papierów wartościowych nabywcy.
7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się do papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, które zostały wyemitowane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem zarejestrowania tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych.

Art. 7a.

1. Oświadczenia woli składane w związku z dokonywaniem czynności w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi mogą być wyrażone za pomocą elektronicznych nośników informacji. Związane z tymi oświadczeniami dokumenty mogą być sporządzane na elektronicznych nośnikach informacji, jeżeli dokumenty te zostaną w sposób należyty sporządzone, utrwalone, zabezpieczone i przechowywane.
2. Jeżeli ustawa zastrzega dla czynności formę pisemną, uznaje się, że czynność dokonana w formie, o której mowa w ust. 1, spełnia wymagania także wtedy, gdy forma pisemna zastrzeżona została pod rygorem nieważności.
3. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, warunki składania za pomocą elektronicznych nośników informacji oświadczeń woli w związku z dokonywaniem czynności w publicznym obrocie papierami wartościowymi oraz sposób sporządzania, utrwalania, zabezpieczenia i przechowywania dokumentów związanych z tymi oświadczeniami, tak aby zapewnić bezpieczeństwo obrotu oraz ochronę interesów inwestorów.

Art. 8.

1. Papierom wartościowym danej emisji dającym takie same uprawnienia i posiadającym ten sam status w publicznym obrocie Krajowy Depozyt nadaje odrębne oznaczenie, zwane dalej „kodem".
2. Na wniosek emitenta papierom wartościowym różnych emisji dającym takie same uprawnienia ich posiadaczom i posiadającym ten sam status w publicznym obrocie Krajowy Depozyt może nadać jeden kod, jeżeli uprzednio wyrazi na to zgodę spółka prowadząca giełdę, na której notowane są te papiery, lub spółka prowadząca dla nich rynek pozagiełdowy.
3. Emitent, z zastrzeżeniem art. 133, nie może różnicować praw z papierów wartościowych oznaczonych tym samym kodem. Zmiana praw z papierów wartościowych oznaczonych tym samym kodem wymaga zmiany kodu.

Art. 9.

1. Rachunkami papierów wartościowych są rachunki prowadzone wyłącznie przez:
   1)[20)] spółki i banki prowadzące działalność maklerską, banki prowadzące rachunki papierów wartościowych, zagraniczne firmy inwestycyjne, zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52 ust. 2, oraz Krajowy Depozyt – jeżeli oznaczenie tych rachunków pozwala na identyfikację osób, którym przysługują prawa z papierów wartościowych;
   2) inne podmioty pośredniczące w zbywaniu papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski – jeżeli dokonywane przez nie zapisy dotyczą tych papierów i pozwalają na identyfikację osób, którym przysługują prawa z papierów wartościowych.
2. Za rachunki papierów wartościowych, w rozumieniu ustawy, uważa się również zapisy dokonywane przez podmioty biorące udział w oferowaniu papierów wartościowych w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej, o ile identyfikują one osoby, którym przysługują prawa z papierów wartościowych, z zastrzeżeniem art. 133 ust. 2.

Art. 10.

1. Na żądanie posiadacza rachunku papierów wartościowych podmiot prowadzący ten rachunek wystawia mu, oddzielnie dla każdego rodzaju papierów wartościowych, imienne świadectwo depozytowe, zwane dalej „świadectwem". W treści wystawianego świadectwa może zostać wskazana, na żądanie posiadacza rachunku, część papierów wartościowych zapisanych na rachunku.
2. Świadectwo zawiera:
   1) firmę (nazwę), siedzibę i adres wystawcy świadectwa oraz numer świadectwa;
   2) liczbę papierów wartościowych;
   3) rodzaj i kod papieru wartościowego;
   4) firmę (nazwę), siedzibę i adres emitenta;
   5) wartość nominalną papieru wartościowego;
   6) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) i siedzibę oraz adres posiadacza rachunku papierów wartościowych;

[20)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

7) informację o ograniczeniach przenoszenia papierów wartościowych lub o ustanowionych na nich obciążeniach;

8) datę i miejsce wystawienia świadectwa;

9) cel wystawienia świadectwa i termin ważności.

3. W odniesieniu do papierów wartościowych emitenta z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarejestrowanych na koncie depozytowym prowadzonym w Krajowym Depozycie dla osoby prawnej lub innej jednostki organizacyjnej wykonującej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi, będącej uczestnikiem Krajowego Depozytu zgodnie z art. 128 ust. 3, za świadectwo depozytowe uważa się również dokument o treści wskazanej w ust. 2, wystawiony przez podmiot wskazany Krajowemu Depozytowi przez tego uczestnika.

Art. 11.

1. Świadectwo potwierdza legitymację do realizacji wszelkich uprawnień wynikających z papierów wartościowych wskazanych w jego treści, które nie są lub nie mogą być realizowane wyłącznie na podstawie zapisów na rachunku papierów wartościowych, a w szczególności do uczestnictwa w walnym zgromadzeniu akcjonariuszy. Warunkiem uczestnictwa w walnym zgromadzeniu jest złożenie świadectwa w spółce, najpóźniej na tydzień przed odbyciem walnego zgromadzenia. W zakresie tym art. 406 § 2 Kodeksu spółek handlowych nie stosuje się.
2. W przypadku gdy przy użyciu świadectwa ma nastąpić realizacja uprawnień, o których mowa w ust. 1, papiery wartościowe w liczbie wskazanej w treści świadectwa nie mogą być przedmiotem obrotu od chwili jego wydania do chwili utraty jego ważności lub zwrotu świadectwa wystawcy. Na okres ten podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych dokonuje blokady odpowiedniej liczby papierów wartościowych na tym rachunku.

Rozdział 2
Komisja Papierów Wartościowych i Giełd

Art. 12.

1. Komisja Papierów Wartościowych i Giełd, zwana dalej „Komisją”, jest centralnym organem administracji rządowej w zakresie:
   1) publicznego obrotu;
   2) działalności giełd towarowych, giełdowych izb rozrachunkowych oraz maklerów giełd towarowych i podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa maklerskie na rynku towarów giełdowych.
2. Zadania określone w ust. 1 pkt 2 Komisja wykonuje na zasadach określonych w odrębnych przepisach.
3. Nadzór nad działalnością Komisji sprawuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

Art. 13.

1. Do zadań Komisji należy:

1) sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem reguł uczciwego obrotu i konkurencji w zakresie publicznego obrotu oraz nad zapewnieniem powszechnego dostępu do rzetelnych informacji na rynku papierów wartościowych;

1a)[21] sprawowanie nadzoru nad wypełnianiem przez domy maklerskie i banki prowadzące działalność maklerską oraz zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52 ust. 2, prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymogów dotyczących ich sytuacji finansowej oraz dotyczących posiadania przez osoby zarządzające tymi podmiotami lub kierujące działalnością maklerską prowadzoną przez te podmioty odpowiedniego doświadczenia zawodowego i dobrej opinii związanej z pełnionymi funkcjami;

2) inspirowanie, organizowanie i podejmowanie działań zapewniających sprawne funkcjonowanie rynku papierów wartościowych oraz ochronę inwestorów;

3) współdziałanie z innymi organami administracji rządowej, Narodowym Bankiem Polskim oraz instytucjami i uczestnikami publicznego obrotu w zakresie kształtowania polityki gospodarczej państwa zapewniającej rozwój rynku papierów wartościowych;

4) upowszechnianie wiedzy o zasadach funkcjonowania rynku papierów wartościowych;

5) przygotowywanie projektów aktów prawnych związanych z funkcjonowaniem rynku papierów wartościowych;

6) podejmowanie innych działań przewidzianych przepisami ustawy.

2. Komisja współpracuje z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

3.[22] Komisja jest organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem instrumentów finansowych dopuszczonych do publicznego obrotu lub będących przedmiotem ubiegania się o takie dopuszczenie, w rozumieniu aktów prawnych wydawanych przez instytucje i organy Unii Europejskiej.

Art. 14.

1.[23] W skład Komisji wchodzą: przewodniczący, dwóch zastępców przewodniczącego i pięciu członków.

2. Przewodniczącego Komisji powołuje, na pięcioletnią kadencję, Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego. Wniosek ten wymaga zaopiniowania przez właściwe komisje sejmowe.

3. Zastępców Przewodniczącego Komisji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych na wniosek Przewodniczącego Komisji.

4. Członkami Komisji są:

1) (uchylony);[24]

2) przedstawiciel ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;

3) (uchylony);[24]

4) przedstawiciel ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa;

---

[21] Dodany przez art. 1 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[22] Dodany przez art. 1 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[23] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[24] Przez art. 1 pkt 8 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

5)[25] Generalny Inspektor Nadzoru Bankowego;

6) przedstawiciel Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;

7) Przewodniczący Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych albo wyznaczony przez niego przedstawiciel.

4a. Ta sama osoba nie może być Przewodniczącym Komisji dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

4b. Przewodniczący Komisji może być odwołany przez Prezesa Rady Ministrów przed upływem kadencji z następujących przyczyn:

1) złożenia rezygnacji;

2) niewypełniania obowiązków na skutek długotrwałej choroby trwającej ponad 6 miesięcy, stwierdzonej orzeczeniem lekarskim;

3) rażącego naruszenia Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej lub ustaw;

4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo.

4c. W razie śmierci Przewodniczącego Komisji jego kadencja wygasa.

5.[26] Upoważnieni przedstawiciele:

1) spółek prowadzących giełdy,

2) spółek prowadzących rynek pozagiełdowy,

3) Krajowego Depozytu,

4) reprezentatywnych stowarzyszeń zrzeszających maklerów papierów wartościowych lub doradców inwestycyjnych w rozumieniu ust. 6,

5) izby gospodarczej, o której mowa w art. 51 ust. 1,

6) organizacji zrzeszającej emitentów papierów wartościowych,

7) organizacji zrzeszającej banki, o których mowa w art. 57,

8) izby gospodarczej, o której mowa w przepisach o funduszach inwestycyjnych

– mają prawo uczestniczenia, bez prawa udziału w głosowaniu, w posiedzeniach Komisji w sprawach dotyczących regulacji rynku papierów wartościowych oraz innych regulacji odnoszących się do zakresu działalności lub sytuacji prawnej danego podmiotu.

6. Za reprezentatywne uważa się stowarzyszenie zrzeszające co najmniej 20 % ogółu maklerów i doradców wykonujących zawód.

7.[27] Prawo uczestniczenia w posiedzeniach Komisji bez prawa udziału w głosowaniu przysługuje również upoważnionym przedstawicielom:

1) spółek prowadzących giełdy towarowe,

2) giełdowych izb rozrachunkowych,

3) reprezentatywnych stowarzyszeń zrzeszających maklerów giełd towarowych w rozumieniu ust. 6,

4) izby gospodarczej, o której mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz.U. Nr 103, poz. 1099, z późn. zm.[28]),

5) izby gospodarczej, o której mowa w art. 51 ust. 1,

---

[25] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[26] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[27] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[28] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1686, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 84, poz. 774 i Nr 223, poz. 2216, z 2004 r. Nr 64, poz. 594 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719.

6) reprezentatywnych stowarzyszeń zrzeszających maklerów papierów wartościowych lub doradców inwestycyjnych w rozumieniu ust. 6

– w sprawach dotyczących regulacji rynku towarów giełdowych.

8.[29)] Komisja powiadamia podmioty określone w ust. 5 i 7 o planowanych terminach posiedzeń Komisji w sprawach, w odniesieniu do których podmiotom tym przysługuje prawo uczestniczenia w tych posiedzeniach.

Art. 15.

1. Komisja w zakresie swojej właściwości podejmuje uchwały, a w sprawach indywidualnych wydaje decyzje administracyjne. Uchwały oraz decyzje podpisuje Przewodniczący Komisji.

2.[30)] Przewodniczący Komisji może wydawać:

1) postanowienia o wszczęciu postępowania administracyjnego;

2) zarządzenia, o których mowa w rozdziałach 2a i 2b;

3) zalecenia, o których mowa w art. 19c;

4) decyzje w sprawach określonych w art. 81c ust. 2.

2a.[31)] Postanowienia Przewodniczącego Komisji oraz decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 4, podlegają zatwierdzeniu przez Komisję.

3. Komisja może nadawać decyzjom administracyjnym rygor natychmiastowej wykonalności, w przypadku gdy wymaga tego interes rynku kapitałowego.

4. Komisja może nakładać kary pieniężne w przypadkach określonych w ustawie. Należności z tytułu nakładanych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 15a.[32)]

1. Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o:

1) przypadkach naruszenia przepisów ustawy,

2) środkach prawnych podjętych w celu przeciwdziałania naruszeniu przepisów ustawy, w tym o zastosowanych sankcjach oraz złożeniu zawiadomienia o przestępstwie, jak również o wszczęciu lub wyniku postępowania administracyjnego, karnego lub cywilnego,

3) podejrzeniu dokonania manipulacji, o której mowa w art. 97

– chyba że ujawnienie takich informacji narazi rynek instrumentów finansowych na poważne niebezpieczeństwo lub spowoduje poniesienie przez osoby, których informacje te dotyczą, niewspółmiernych strat.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, nie może zawierać danych osobowych osób, co do których nie zapadło prawomocne orzeczenie lub ostateczna decyzja w sprawie naruszenia przez nie przepisów ustawy.

3. W przypadkach uzasadnionych potrzebą wykonywania nadzoru przez zagraniczny organ nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 161 ust. 4, albo potrzebą

[29)] Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[30)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[31)] Dodany przez art. 1 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[32)] Dodany przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru przez ten organ, albo na wniosek organu nadzoru w państwie członkowskim, Komisja może wszczynać z urzędu i prowadzić postępowanie kontrolne, wyjaśniające lub administracyjne, jak również żądać wszczęcia takich postępowań przez organ nadzoru państwa członkowskiego. W takim przypadku upoważniony przedstawiciel organu nadzoru państwa członkowskiego może brać udział w czynnościach dokonywanych w toku takich postępowań.

4. Komisja nie wszczyna postępowania, o którym mowa w ust. 3, jeżeli:
   1) uwzględnienie zgłoszenia mogłoby wywrzeć niekorzystny wpływ na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes publiczny Rzeczypospolitej Polskiej, lub
   2) zgłoszenie dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej lub na terytorium państwa siedziby organu nadzoru toczy się postępowanie sądowe lub wydany został prawomocny wyrok.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Komisja przekazuje organowi nadzoru szczegółowe wyjaśnienie przyczyn niewszczęcia postępowania.
6. Uprawnienia nadzorcze i administracyjne Komisji, o których mowa w ust. 3–5, art. 19a–19e, art. 85 w zakresie dotyczącym art. 81 ust. 4 i 4d i art. 161e, a także w art. 161 ust. 7–13, art. 161f ust. 3 i art. 161h, oraz zakazy i wymogi, o których mowa w art. 97, 97a ust. 1, lub wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 97a ust. 2 lub art. 161g, oraz art. 161c–161f dotyczą działań podejmowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego w zakresie instrumentów finansowych dopuszczonych do publicznego obrotu lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do publicznego obrotu albo dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także działań podejmowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych do publicznego obrotu lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do publicznego obrotu albo dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium któregokolwiek z państw członkowskich.

Art. 15b.[32)]

Komisja Papierów Wartościowych i Giełd w uchwale określa wytyczne, jakie bierze pod uwagę, oceniając, czy dane zachowanie jest przez nią akceptowane oraz czynniki niezbędne do analizy, czy dane zlecenia lub zawierane transakcje wprowadzają w błąd co do rzeczywistego popytu, podaży lub ceny instrumentu finansowego lub powodują nienaturalne lub sztuczne ustalenie się ceny jednego lub kilku instrumentów finansowych.

Art. 16.

1. Przewodniczący Komisji reprezentuje Komisję oraz kieruje jej pracami.
2. Przewodniczący Komisji może występować do właściwych organów z wnioskami o wydawanie przepisów wykonawczych do ustawy.
3. Komisja i Przewodniczący Komisji wykonują swoje zadania za pomocą Urzędu Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, zwanego dalej „urzędem Komisji”.
4. Komisja wydaje Dziennik Urzędowy Komisji Papierów Wartościowych i Giełd na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

5.[33)] Przewodniczący Komisji wydaje zarządzenia ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, z wyjątkiem zarządzeń, o których mowa w rozdziałach 2a i 2b.

Art. 17.

1. W sprawach cywilnych z zakresu publicznego obrotu Przewodniczącemu Komisji przysługują uprawnienia prokuratora wynikające z przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.
2. W sprawach karnych Przewodniczącemu Komisji przysługują uprawnienia pokrzywdzonego określone w przepisach Kodeksu postępowania karnego w zakresie, w jakim zostały naruszone lub zagrożone dobra uczestników publicznego obrotu.
3. W sprawach o przestępstwa przeciwko publicznemu obrotowi papierami wartościowymi właściwość prokuratury okręgowej określa się zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206 i Nr 213, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256).

Art. 18.

Organizację Komisji, urzędu Komisji oraz sposób podejmowania uchwał przez Komisję określa statut uchwalany przez Komisję i zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w drodze zarządzenia. Statut może przewidywać, że szczegółowy tryb pracy Komisji i urzędu Komisji zostanie określony w regulaminie.

Art. 19.

1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, do postępowania przed Komisją stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
2. Do terminów załatwiania spraw przepisy art. 35–38 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

Rozdział 2a[34)]

Postępowanie kontrolne

Art. 19a.

1. W celu wykonywania zadań Komisji, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2, upoważnieni pracownicy urzędu Komisji lub inne osoby, w przypadku, o którym mowa w ust. 2, zwane dalej „kontrolerami”, mogą przeprowadzić kontrolę podmiotu prowadzącego działalność maklerską, banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych, spółki prowadzącej rynek regulowany, spółki prowadzącej giełdę towarową, spółki prowadzącej giełdową izbę rozrachunkową, towarowego domu maklerskiego oraz Krajowego Depozytu, zwanych dalej „kontrolowanym”, z zastrzeżeniem art. 44 ust. 6 i 7. W przypadku oddziału zagranicznej instytucji kredytowej prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską, kontrola dotyczy jednostki organizacyjnej, w ramach której prowadzona jest ta działalność. Upoważnienia udziela Przewodniczący Komisji w formie pisemnej, wskazując w nim także przed-

[33)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[34)] Dodany przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

miot, zakres, miejsce, datę rozpoczęcia oraz przewidywany czas trwania kontroli, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Do przeprowadzenia kontroli dotyczącej funkcjonowania systemów informatycznych kontrolowanego lub jego sprawozdań finansowych, ksiąg rachunkowych lub innych informacji finansowych, Przewodniczący Komisji może upoważnić również osobę niebędącą pracownikiem urzędu Komisji, dysponującą niezbędną wiedzą w tym zakresie.
3. Kontrolę przeprowadza co najmniej dwóch kontrolerów, po okazaniu legitymacji służbowej i upoważnienia. Obowiązek okazania legitymacji służbowej nie dotyczy osób, o których mowa w ust. 2.
4. Legitymację służbową i upoważnienie okazuje się osobie upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego przed rozpoczęciem czynności kontrolnych. W przypadku nieobecności tej osoby, upoważnienie oraz legitymację służbową należy okazać pracownikowi kontrolowanego lub osobie czynnej w miejscu kontroli.
5. Przed przeprowadzeniem kontroli kontroler ma również obowiązek pouczyć osobę, o której mowa w ust. 4, o prawnych konsekwencjach utrudniania lub uniemożliwiania przeprowadzenia czynności kontrolnych.
6. Kontroler ma prawo wstępu do siedziby kontrolowanego i do jego lokalu, jak również do lokalu oddziału lub przedstawicielstwa, o którym mowa w art. 52, oraz wglądu do ksiąg, dokumentów lub innych nośników informacji.
7. Na żądanie kontrolera, osoby wchodzące w skład statutowych organów kontrolowanego lub osoby pozostające z kontrolowanym w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt kontrolowanego, kopii dokumentów lub innych nośników informacji oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, w terminie określonym w żądaniu.
8. Kontrolowany zapewnia kontrolerowi warunki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności niezwłoczne przedstawienie do kontroli żądanych ksiąg, dokumentów lub innych nośników informacji oraz terminowe udzielanie wyjaśnień.
9. Kontroler jest upoważniony do swobodnego poruszania się po terenie kontrolowanego bez obowiązku uzyskania przepustki oraz nie podlega rewizji osobistej.

Art. 19b.

1. W toku kontroli Przewodniczący Komisji może zarządzić zajęcie dokumentu lub innego nośnika informacji niezbędnego dla dalszego postępowania.
2. Osobę, w której dyspozycji pozostaje dokument lub inny nośnik informacji podlegający zajęciu, wzywa się do jego dobrowolnego wydania, a w razie odmowy można przeprowadzić jego odebranie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
3. Wydane lub odebrane nośniki informacji, po sporządzeniu ich spisu i opisu oraz protokołu zajęcia, kontrolerzy zabezpieczają przed zniszczeniem lub zniekształceniem.
4. Protokół zajęcia nośników informacji powinien zawierać oznaczenie sprawy, z którą zajęcie ma związek, podanie czasu rozpoczęcia i zakończenia czynności oraz listę zajętych nośników. Protokół podpisuje kontroler, który zajął nośniki informacji, oraz osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego, należy sporządzić odpowiednią wzmiankę.

5. Osobom, których prawa zostały naruszone w wyniku zajęcia, przysługuje zażalenie. Zażalenie rozpoznaje Komisja w terminie 7 dni. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zajęcia.
6. Nośniki informacji zbędne dla dalszego postępowania niezwłocznie zwraca się uprawnionemu.

Art. 19c.

1. Wyniki kontroli kontroler przedstawia w protokole kontroli sporządzonym w dwóch egzemplarzach, z których jeden przekazuje się kontrolowanemu w terminie 30 dni od zakończenia kontroli.
2. Protokół kontroli podpisują kontroler i osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego. Przepis art. 19b ust. 4 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.
3. Odmowa podpisania protokołu przez osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez kontrolera.
4. Na podstawie wyników kontroli, Przewodniczący Komisji może zalecić kontrolowanemu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, w terminie nie krótszym niż 14 dni.
5. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu lub interes inwestorów, Przewodniczący Komisji może udzielić zaleceń, o których mowa w ust. 4, nawet przed zakończeniem kontroli, wyznaczając kontrolowanemu termin do usunięcia nieprawidłowości krótszy niż 14 dni. O udzieleniu zaleceń w tym trybie zamieszcza się wzmiankę w protokole kontroli.
6. Kontrolowany ma prawo zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń do protokołu kontroli. Zastrzeżenia zgłasza się na piśmie do Przewodniczącego Komisji w terminie 14 dni od otrzymania protokołu kontroli.
7. Po rozpatrzeniu zastrzeżeń Przewodniczący Komisji przekazuje na piśmie swoje stanowisko kontrolowanemu w terminie 30 dni od ich otrzymania.
8. W przypadku gdy w stanowisku, o którym mowa w ust. 7, Przewodniczący Komisji uwzględni zastrzeżenia kontrolowanego, kontrolowany jest zwolniony z obowiązku zastosowania się do zaleceń.

Art. 19d.

Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób wykonywania czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli oraz wydawaniem zaleceń na podstawie wyników kontroli, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia realizacji celów kontroli, sprawnego jej przebiegu oraz respektowania praw kontrolowanego.

Rozdział 2b[34)]

Postępowanie wyjaśniające

Art. 19e.

1. W celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o przestępstwie przeciwko publicznemu obrotowi papierami wartościowymi lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów ustawy, za które można nałożyć karę pieniężną, Przewodniczący Komisji może zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

2. Postępowanie wyjaśniające prowadzi pracownik urzędu Komisji pisemnie upoważniony przez Przewodniczącego Komisji. Do treści upoważnienia art. 19a ust. 1 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.
3. W postępowaniu wyjaśniającym nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego, przesłuchania osoby ani innych czynności wymagających spisania protokołu, z wyjątkiem zajęcia przedmiotów, o których mowa w art. 19b ust. 1.
4. W toku postępowania wyjaśniającego do czynności podejmowanych wobec podmiotów wymienionych w art. 19a ust. 1 lub emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu stosuje się odpowiednio art. 19a ust. 5–9 i art. 19b. Do złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz do wydania dokumentu lub innego nośnika informacji można wezwać każdego, kto dysponuje określoną wiedzą, dokumentem lub nośnikiem.
5. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1, lub potrzeba wszczęcia postępowania administracyjnego, o którym mowa w art. 161h, Przewodniczący Komisji może także zwrócić się z żądaniem:
   1) do podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne – o udostępnienie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu;
   2) do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej – o przekazanie określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową.
6. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego Przewodniczący Komisji składa zawiadomienie o przestępstwie lub wszczyna postępowanie administracyjne albo zarządza zamknięcie postępowania wyjaśniającego.
7. Do zawiadomienia o przestępstwie dołącza się akta postępowania wyjaśniającego z załącznikami.
8. W wypadku zamknięcia postępowania wyjaśniającego zajęty dokument lub inny nośnik informacji zwraca się uprawnionemu. Akta postępowania wyjaśniającego przechowuje się przez okres 5 lat.
9. Zamknięcie postępowania wyjaśniającego nie stanowi przeszkody do ponownego jego przeprowadzenia o ten sam czyn, chyba że nastąpiło przedawnienie karalności przestępstwa.

Rozdział 3
Opłaty

Art. 20.

1. Udzielenie zezwolenia przewidzianego w ustawie podlega stałej opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4 500 euro, ustalanej przy zastosowaniu średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.
2. Z tytułu wpisu do ewidencji, o której mowa w art. 88, pobiera się opłatę ewidencyjną w wysokości 0,06 % wartości emisji papierów wartościowych wprowadzanych do publicznego obrotu, nie większą jednak niż równowartość w złotych 25 000 euro, ustalaną przy zastosowaniu średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski. Opłacie nie podlega wpis do ewidencji papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski.

3. Od spółek prowadzących giełdy, spółek prowadzących rynek pozagiełdowy oraz od Krajowego Depozytu pobiera się opłatę w łącznej wysokości nie większej niż 0,015 % wartości transakcji zawieranych na rynku regulowanym.
4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wysokość, szczegółowy sposób ustalania oraz warunki i terminy uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1–3, z uwzględnieniem rodzaju opłat i podmiotów uiszczających te opłaty. Opłaty te nie powinny w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów obrotu papierami wartościowymi.

Art. 21.

1. Koszty działalności Komisji i urzędu Komisji, w tym wynagrodzenia i premie dla Przewodniczącego Komisji, jego zastępców oraz wynagrodzenia i premie dla pracowników urzędu Komisji pokrywane są z opłat, o których mowa w art. 20 ust. 1–3.
2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady kształtowania wielkości środków przeznaczonych na premie dla Przewodniczącego Komisji i jego zastępców oraz ustalania wysokości tych premii, a także szczegółowe zasady kształtowania wielkości środków na wynagrodzenia i premie dla pracowników urzędu Komisji oraz ustalania wysokości tych wynagrodzeń i premii, uwzględniając organizację urzędu Komisji, konieczność zapewnienia właściwej realizacji zadań Komisji i urzędu Komisji w zakresie sprawowanego nadzoru oraz poziom płac w instytucjach nadzorowanych.

Rozdział 4
Działalność maklerska

Oddział 1
Maklerzy papierów wartościowych i doradcy inwestycyjni

Art. 22.

1. Na listę maklerów papierów wartościowych, zwanych dalej „maklerami”, lub na listę doradców inwestycyjnych, zwanych dalej „doradcami”, może być wpisana osoba fizyczna, która:
   1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
   2) korzysta z pełni praw publicznych;
   3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, przeciwko dokumentom, przestępstwo gospodarcze, fałszowanie pieniędzy, papierów wartościowych, znaków urzędowych, przestępstwo skarbowe, przestępstwa, o których mowa w rozdziale 11, lub przestępstwa przeciwko obrotowi na rynku towarów giełdowych, określone przepisami odrębnej ustawy;
   4) (uchylony);[35)]
   5) złożyła, z zastrzeżeniem art. 23 ust. 2, egzamin z wynikiem pozytywnym przed komisją egzaminacyjną dla maklerów albo przed komisją egzaminacyjną dla doradców.
2. Uzyskanie uprawnień do wykonywania zawodu maklera następuje z dniem wpisu na listę maklerów, a doradcy – z dniem wpisu na listę doradców.

[35)] Przez art. 1 pkt 13 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

3.[36] W przypadku osoby nieposiadającej polskiego obywatelstwa do stwierdzenia pełni praw publicznych właściwe są przepisy prawa państwa, którego obywatelstwo posiada dana osoba.

Art. 23.

1. Wpisu na listę maklerów albo na listę doradców dokonuje Komisja na wniosek zainteresowanego, złożony w terminie 3 miesięcy od daty złożenia egzaminu z wynikiem pozytywnym.

1a.[37] Wpis na listę maklerów lub doradców bez konieczności składania egzaminu mogą uzyskać osoby posiadające uprawnienia do wykonywania zawodu odpowiednio maklera lub doradcy w państwie członkowskim, na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz.U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959), jeżeli ich kwalifikacje stwierdzone przez Komisję w wyniku przeprowadzonego testu umiejętności gwarantują, że będą one wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób należyty.

1b.[37] Przez posiadanie uprawnień, o których mowa w ust. 1a, rozumie się posiadanie zaświadczenia potwierdzającego kompetencje w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy, o której mowa w ust. 1a.

2.[38] Wpis na listę doradców bez konieczności składania egzaminu mogą również uzyskać osoby nieposiadające uprawnień, o których mowa w ust. 1a, o ile posiadają określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, nadany przez zagraniczną instytucję, tytuł, dla którego uzyskania należy wykazać się wiedzą w zakresie zbliżonym do zakresu tematycznego obowiązującego na egzaminie dla doradców, oraz o ile ich kwalifikacje stwierdzone w wyniku przeprowadzonego sprawdzianu umiejętności gwarantują, że będą one wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób należyty.

3. Osoba wpisana na listę maklerów lub listę doradców jest obowiązana do niezwłocznego pisemnego informowania o każdorazowej zmianie danych objętych wnioskiem.

4. Listy maklerów i doradców, skreślenie z listy oraz zawieszenie uprawnień do wykonywania zawodu maklera lub doradcy podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Papierów Wartościowych i Giełd.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1. Wniosek powinien zawierać podstawowe dane osobowe zainteresowanego oraz informacje na temat jego zatrudnienia i kwalifikacji zawodowych, w zakresie niezbędnym do wykonywania przez Komisję ustawowych zadań związanych z wpisem na listę doradców lub maklerów oraz z prowadzeniem tych list.

6.[39] Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wykaz nadawanych przez określone zagraniczne instytucje tytułów uprawniających do ubiegania się, zgodnie z ust. 2, o wpis na listę doradców bez konieczności składania egzaminu, uwzględniając wyłącznie tytuły nadawane przez zagraniczne instytucje uznające w prowadzonych przez nie postępowaniach kwalifikacyjnych wynik egzaminu przed komisją egzaminacyjną dla doradców.

---

[36] Dodany przez art. 1 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[37] Dodany przez art. 1 pkt 14 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[38] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[39] Dodany przez art. 1 pkt 14 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 24.[40)]

1. Przewodniczący Komisji:
   1) powołuje:
      a) komisję egzaminacyjną dla maklerów,
      b) komisję egzaminacyjną dla doradców,
      c) komisję egzaminacyjną właściwą do przeprowadzenia sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 23 ust. 2, oraz
   2) nadzoruje działalność komisji, o których mowa w pkt 1;
   3) ustala zakres tematyczny obowiązujący na egzaminach i sprawdzianach umiejętności, o których mowa w art. 23 ust. 2, oraz tryb ich przeprowadzania;
   4) ustala wysokość opłat egzaminacyjnych i opłat pobieranych z tytułu przeprowadzenia sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 23 ust. 2, oraz wynagrodzeń dla osób wchodzących w skład komisji egzaminacyjnych i komisji egzaminacyjnej właściwej do przeprowadzenia tego sprawdzianu umiejętności.
2. (uchylony).[41)]

Art. 25.

1. Przez wykonywanie zawodu maklera lub doradcy rozumie się pozostawanie osoby wpisanej na listę maklerów lub doradców w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze:
   1) ze spółką prowadzącą działalność maklerską,
   2) z bankiem – w zakresie działalności maklerskiej oraz prowadzenia rachunków papierów wartościowych,
   2a)[42)] z zagraniczną osobą prawną, o której mowa w art. 52 ust. 2,
   2b)[43)] z zagraniczną firmą inwestycyjną,
   3) z towarzystwem funduszy powierniczych,
   3a) z towarzystwem funduszy inwestycyjnych lub funduszem inwestycyjnym,
   3b) z towarzystwem emerytalnym lub funduszem emerytalnym,
   3c)[44)] z zakładem ubezpieczeń,
   4) ze spółką prowadzącą giełdę lub prowadzącą rynek pozagiełdowy,
   5) z Krajowym Depozytem,
   6)[45)] z towarowym domem maklerskim, działającym na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, o ile świadczy on usługi dotyczące towarów giełdowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. d lub e tej ustawy, lub

   – pełnienie przez tę osobę funkcji w organach któregokolwiek z tych podmiotów.

[40)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[41)] Przez art. 36 ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 273, poz. 2703), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

[42)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[43)] Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[44)] Dodany przez art. 235 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

[45)] W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 26 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o giełdach towarowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 223, poz. 2216), która weszła w życie z dniem 30 marca 2004 r.

1a.[46)] Przez wykonywanie zawodu maklera rozumie się także prowadzenie działalności maklera niezależnego przez osobę wpisaną na listę maklerów lub pozostawanie tej osoby w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z maklerem niezależnym, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

1b.[47)] Przez wykonywanie zawodu maklera lub doradcy rozumie się również wykonywanie przez osobę wpisaną na listę maklerów lub doradców czynności, o których mowa w art. 30b ust. 1 pkt 1, 3 lub 4, na podstawie umowy o pracę, zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze z podmiotem wykonującym te czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

2.[48)] Przez wykonywanie zawodu maklera lub doradcy rozumie się również pełnienie przez osobę wpisaną na listę maklerów lub doradców funkcji z wyboru w organach stowarzyszeń, o których mowa w art. 14 ust. 5 pkt 4, lub izb, o których mowa w art. 51.

3.[49)] Tytułu maklera lub doradcy mogą używać wyłącznie osoby, które spełniają warunki określone w ust. 1, 1a, 1b lub 2.

Art. 26.

1. Skreślenie z listy maklerów lub doradców następuje:
   1) na wniosek osoby wpisanej na listę;
   2) w razie całkowitego lub częściowego ubezwłasnowolnienia;
   3) na skutek skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, lub pozbawienia praw publicznych;
   4) na skutek śmierci osoby wpisanej na listę;
   5) (uchylony).[50)]
2. (uchylony).[51)]

Art. 27.

1. Komisja może skreślić maklera lub doradcę z listy albo zawiesić jego uprawnienia do wykonywania zawodu na okres od 3 do 6 miesięcy na skutek nienależytego wykonywania zawodu lub naruszenia prawa w związku z wykonywaniem zawodu.
2. Komisja wydaje decyzję o skreśleniu z listy albo o zawieszeniu uprawnień do wykonywania zawodu po przeprowadzeniu rozprawy.
3. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może, z chwilą wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiesić uprawnienia maklera lub doradcy do czasu wydania decyzji w sprawie, jednak na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.
4. Osoba skreślona z listy maklerów lub listy doradców z przyczyn, o których mowa w ust. 1, nie może być ponownie wpisana na listę maklerów lub doradców.

[46)] Dodany przez art. 2 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 45.
[47)] Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[48)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[49)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[50)] Przez art. 1 pkt 17 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7; wszedł w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.
[51)] Przez art. 1 pkt 17 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7; wszedł w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.

5. Osoba skreślona z listy doradców z przyczyn, o których mowa w ust. 1, nie może być wpisana na listę maklerów, a osoba skreślona z tych przyczyn z listy maklerów nie może być wpisana na listę doradców.

Art. 28.

Makler i doradca, wykonując zawód, są obowiązani działać zgodnie z przepisami prawa i zasadami uczciwego obrotu oraz mieć na względzie słuszne interesy zleceniodawców.

Oddział 2

Prowadzenie działalności maklerskiej

Art. 29.

1. O ile ustawa nie stanowi inaczej, działalność maklerska może być prowadzona wyłącznie przez spółkę akcyjną z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwaną dalej „domem maklerskim".
2. Akcje domu maklerskiego mogą być wyłącznie imienne, chyba że są dopuszczone do publicznego obrotu.
3. Zapłata za obejmowane lub nabywane akcje domu maklerskiego, które nie zostały dopuszczone do publicznego obrotu, nie może pochodzić z pożyczek, kredytów ani z nieudokumentowanych źródeł.
4. Osoba prawna może być jednoosobowym założycielem domu maklerskiego.

Art. 30.

1.[52)] Prowadzenie działalności maklerskiej wymaga, z zastrzeżeniem art. 52a, zezwolenia Komisji wydanego na wniosek zainteresowanego podmiotu.

2.[52)] Działalność maklerska obejmuje wykonywanie czynności polegających na:

1) przyjmowaniu lub przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia:
   a) zbywalnych papierów wartościowych,
   b) niebędących papierami wartościowymi instrumentów rynku pieniężnego,
   c) niebędących papierami wartościowymi tytułów uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania,
   d) niebędących papierami wartościowymi finansowych kontraktów terminowych, umów forward dotyczących stóp procentowych, swapów akcyjnych, swapów na stopy procentowe, swapów walutowych,
   e) niebędących papierami wartościowymi opcji na którykolwiek z instrumentów finansowych wymienionych w lit. a–d lub na stopy procentowe albo kursy walut, lub opcji na takie opcje;
2) wykonywaniu zleceń, o których mowa w pkt 1, na rachunek dającego zlecenie;
3) nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek instrumentów finansowych, o których mowa w pkt 1;
4) zarządzaniu portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, o których mowa w pkt 1;
5) oferowaniu instrumentów finansowych, o których mowa w pkt 1;

[52)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

6) świadczeniu usług w wykonaniu zawartych umów o subemisje inwestycyjne i usługowe lub zawieraniu i wykonywaniu innych umów o podobnym charakterze, jeżeli ich przedmiotem są instrumenty finansowe, o których mowa w pkt 1.

2a.[53)] Działalnością maklerską jest również wykonywanie czynności polegających na:

1) prowadzeniu rachunków papierów wartościowych, z wyłączeniem rachunków prowadzonych przez bank na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 57, oraz rachunków pieniężnych służących do ich obsługi;

2) doradztwie inwestycyjnym w zakresie papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu.

2b.[53)] Działalnością maklerską jest również wykonywanie przez dom maklerski czynności polegających na:

1) przechowywaniu i rejestrowaniu zmian stanu posiadania instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;

2) ewidencjonowaniu oraz prowadzeniu rachunków, na których są zapisywane instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1, z wyłączeniem rachunków papierów wartościowych, oraz prowadzeniu rachunków pieniężnych służących do obsługi rachunków, na których są zapisywane te instrumenty, z wyłączeniem obsługi rachunków papierów wartościowych, jak również rozliczaniu transakcji, których przedmiotem są te instrumenty, z wyłączeniem papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu;

3) udostępnianiu skrytek sejfowych;

4) udzielaniu pożyczek pieniężnych na dokonanie transakcji, której przedmiotem jest jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w przypadku gdy transakcja jest dokonywana za pośrednictwem domu maklerskiego udzielającego pożyczki;

5) doradztwie dla przedsiębiorców w zakresie struktury kapitałowej, strategii przedsiębiorstwa lub innych zagadnień związanych z taką strukturą lub strategią;

6) doradztwie i usługach w zakresie łączenia, podziału oraz przejmowania przedsiębiorców;

7) doradztwie inwestycyjnym w zakresie instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1, z wyłączeniem papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu;

8) świadczeniu usług dodatkowych związanych z subemisją usługową lub inwestycyjną;

9) wymianie walutowej, w przypadku gdy jest to związane ze świadczeniem usług z zakresu działalności maklerskiej w zakresie wskazanym w ust. 2.

2c. (uchylony).[54)]

3.[55)] Do czynności polegających na oferowaniu instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1, zarządzaniu cudzymi portfelami, w których skład wchodzi jeden lub większa liczba takich instrumentów finansowych, oraz doradztwie inwestycyjnym w zakresie tych instrumentów finansowych innych niż papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu stosuje się odpowiednio przepisy art. 33, 38 i 39.

[53)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[54)] Przez art. 1 pkt 18 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[55)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

4. (uchylony).[56)]

5. (uchylony).[56)]

6. (uchylony).[56)]

7. (uchylony).[56)]

Art. 30a.[57)]

1. Banki oraz inne podmioty mogą świadczyć usługi określone w art. 30 ust. 2 na zasadach określonych w odrębnych ustawach, o ile przedmiotem tych usług nie są papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu, z wyłączeniem papierów wartościowych, o których mowa w art. 6 ust. 1.

2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy świadczenia usług, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 6.

3. Świadczenie przez bank lub inny podmiot, zgodnie z ust. 1 i 2, usług określonych w art. 30 ust. 2 nie stanowi działalności maklerskiej.

4. Do banków oraz innych podmiotów świadczących zgodnie z ust. 1–3 usługi, o których mowa w art. 30 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 48 ust. 2.

Art. 30b.[57)]

1. Nie stanowi działalności maklerskiej działalność polegająca wyłącznie na:

   1) wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 lub ust. 2a pkt 2, jedynie na rzecz pozostałych podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy kapitałowej, w której pozostaje podmiot wykonujący te czynności;

   2) nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek instrumentów finansowych, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1, o ile czynność ta nie jest wykonywana zawodowo i w sposób stały, w szczególności, jeżeli nie stanowi przedmiotu podstawowej działalności gospodarczej danego podmiotu;

   3) przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia papierów wartościowych lub tytułów uczestnictwa w instytucjach zbiorowego inwestowania, do podmiotu prowadzącego działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo instytucji zbiorowego inwestowania – o ile usługa ta nie jest związana z przechowywaniem środków pieniężnych lub papierów wartościowych należących do osób trzecich oraz o ile czynności te są wykonywane przez podmiot, którego działalność jest regulowana odrębnymi przepisami;

   4) zawieraniu, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, transakcji na rynkach kontraktów terminowych lub opcji, na własny rachunek lub na rachunek innych uczestników takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji będzie ponosić uczestnik rozliczający takiego rynku.

[56)] Przez art. 4 pkt 13 lit. e ustawy z dnia 8 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych, ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawy – Ordynacja podatkowa, ustawy o finansach publicznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych – w związku z dostosowaniem do prawa Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 122, poz. 1315 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594), która weszła w życie z dniem 15 stycznia 2001 r.

[57)] Dodany przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, wymaga zawiadomienia Komisji nie później niż na miesiąc przed ich podjęciem. Do podmiotu wykonującego czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19a–19d, art. 44 ust. 2, art. 47 i art. 48 ust. 2 oraz przepisy wydane na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 1.

3. Podmiot wykonujący czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, jest obowiązany opracować i stosować procedury wewnętrzne określające zasady inwestowania przez:

   1) pracowników tego podmiotu na własny rachunek w instrumenty finansowe – w przypadku gdy podmiot ten zatrudnia pracowników;

   2) członków organów statutowych oraz pracowników tego podmiotu na własny rachunek w instrumenty finansowe – w przypadku gdy podmiot ten jest osobą prawną i zatrudnia pracowników;

   3) ten podmiot na własny rachunek w instrumenty finansowe – w przypadku gdy podmiot ten nie zatrudnia pracowników.

4. Do procedur stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 1. Treść procedur załącza się do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2. O każdej zmianie procedur należy informować Komisję.

5. Do podmiotów wykonujących czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 4, stosuje się odpowiednio przepis art. 48 ust. 2.

Art. 31.

1.[58)] Nie wymaga uzyskania zezwolenia wykonywanie przez dom maklerski następujących czynności:

   1) przygotowywanie analizy celowości i sposobu pozyskiwania kapitału oraz analizy czynników wpływających na wybór sposobu pozyskiwania kapitału przez zleceniodawcę;

   2) przygotowywanie analizy celowości wprowadzenia i sposobu wprowadzenia do publicznego obrotu określonych papierów wartościowych zleceniodawcy;

   3) przygotowywanie analizy skutków i kosztów emisji lub wprowadzenia do publicznego obrotu określonych papierów wartościowych;

   4) sporządzanie prospektu emisyjnego i memorandum informacyjnego;

   5) reprezentowanie posiadaczy papierów wartościowych wobec emitentów tych papierów;

   6) pożyczanie instrumentów finansowych, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1, na podstawie odrębnych przepisów;

   7) nieodpłatne udzielanie informacji dotyczących inwestowania w instrumenty finansowe, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1;

   8) podejmowanie czynności faktycznych i prawnych związanych z obsługą towarzystw funduszy inwestycyjnych, funduszy inwestycyjnych, towarzystw emerytalnych i funduszy emerytalnych;

   9) dokonywanie czynności związanych z obrotem towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, z wyłączeniem towarów giełdowych będących instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1;

[58)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

10)[59] podejmowanie czynności faktycznych i prawnych związanych z obsługą klubu inwestora, o którym mowa w art. 34b, na podstawie zawartej umowy.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określać, w drodze rozporządzenia, inne niż określone w ust. 1 czynności, których wykonywanie przez dom maklerski nie wymaga uzyskania zezwolenia, o ile czynności te są związane z rynkiem kapitałowym lub bankowością inwestycyjną.

Art. 32.

Dom maklerski może wykonywać wyłącznie czynności określone w zezwoleniu oraz czynności wymienione w art. 31.

Art. 33.

Przez oferowanie papierów wartościowych w publicznym obrocie rozumie się pośrednictwo w zbywaniu przez emitenta lub wprowadzającego papierów wartościowych wprowadzanych do publicznego obrotu w obrocie pierwotnym albo w ramach pierwszej oferty publicznej.

Art. 34.

1. W umowie o świadczenie usług brokerskich dom maklerski zobowiązuje się do zawierania umów zlecenia nabycia lub zbycia papierów wartościowych na rynku regulowanym, na warunkach określonych w tej umowie.
2. W umowie o świadczenie usług brokerskich dom maklerski może zobowiązać się do prowadzenia rachunku papierów wartościowych lub rachunku pieniężnego służącego do obsługi rachunku papierów wartościowych, jak również do obsługi realizacji innych zobowiązań domu maklerskiego wobec klienta lub zobowiązań klienta wobec domu maklerskiego z tytułu usług świadczonych przez ten dom maklerski na jego rzecz.
3. W umowie zlecenia, o której mowa w ust. 1, dom maklerski zobowiązuje się wobec dającego zlecenie do nabycia lub zbycia oznaczonych papierów wartościowych w imieniu własnym, lecz na rachunek dającego zlecenie. Dom maklerski odpowiada wobec dającego zlecenie zbycia za zapłatę ceny przez nabywcę papierów wartościowych.
4. Umowy, o których mowa w ust. 1, powinny być zawarte w formie pisemnej pod rygorem nieważności.
5. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–4 do umowy:
   1) o świadczenie usług brokerskich – stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące umowy zlecenia, z wyłączeniem art. 737;
   2) zlecenia nabycia lub zbycia papierów wartościowych – stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące umowy komisu, z wyłączeniem art. 768 § 3.
6.[60] Do rachunku pieniężnego służącego do obsługi rachunku papierów wartościowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 725–733 Kodeksu cywilnego, z wyłączeniem uprawnienia do czasowego obracania wolnymi środkami pieniężnymi. Nie wyłącza to uprawnień Komisji wynikających z art. 44 ustawy.

---

[59] Dodany przez art. 43 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych (Dz.U. Nr 116, poz. 1205), która weszła w życie z dniem 1 września 2004 r.

[60] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

7.[61] Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, których konstrukcja uniemożliwia zastosowanie zasad określonych w tych przepisach.

Art. 34a.

1. Klient banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 57 ust. 1, może w umowie, której przedmiotem jest prowadzenie rachunku papierów wartościowych, zastrzec, że rozliczenie zawartej na jego zlecenie transakcji nastąpi po dostarczeniu bankowi potwierdzenia tej transakcji.
2.[62] Papiery wartościowe nabyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, zostają zapisane na rachunku papierów wartościowych:
   1) domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 52 ust. 2, prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku gdy zlecenie, o którym mowa w ust. 1, składane jest bezpośrednio w jednym z tych podmiotów albo
   2) zagranicznej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 52 ust. 2, nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku gdy osoba ta pośredniczy w przekazywaniu zlecenia klienta do podmiotów wymienionych w pkt 1

   – prowadzonym w celu ewidencjonowania papierów wartościowych nabywanych lub zbywanych na rzecz klientów, o których mowa w ust. 1.
3. Przeniesienie papierów wartościowych będących przedmiotem transakcji, o której mowa w ust. 1, z rachunku podmiotu, o którym mowa w ust. 2, na rachunek papierów wartościowych klienta następuje po dostarczeniu bankowi przez klienta i ten podmiot zgodnych potwierdzeń tej transakcji, w terminie wskazanym w potwierdzeniu złożonym przez klienta.
4. Papiery wartościowe zbyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, pozostają zapisane na rachunku papierów wartościowych klienta do chwili wskazanej w dostarczonym przez niego potwierdzeniu transakcji.
5. W przypadku niedostarczenia zgodnych potwierdzeń transakcji, o której mowa w ust. 1, do dnia, w którym powinno nastąpić jej rozliczenie w Krajowym Depozycie, podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, odpowiada wobec podmiotu, który na rachunek klienta zawarł transakcję na rynku regulowanym, za zapłatę ceny oraz dostarczenie papierów wartościowych do rozliczenia. W przypadku gdy klient przekazuje zlecenie bezpośrednio podmiotowi, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, podmiot ten odpowiada za rozliczenie zawartej transakcji.
6. Przepisy ust. 1–5 nie mają zastosowania w przypadku, gdy przed rozliczeniem transakcji, o której mowa w ust. 1, w Krajowym Depozycie nastąpiło wygaśnięcie lub ustanie stosunku prawnego będącego podstawą świadczenia usług przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, na rzecz klienta lub utrata przez ten podmiot uprawnień do prowadzenia działalności maklerskiej.
7.[63] Przenoszenie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, oraz pożytków z tych papierów wartościowych pomiędzy rachunkami papierów war-

[61] Dodany przez art. 1 pkt 21 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[62] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[63] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

tościowych klienta banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych i podmiotu określonego w ust. 2 oraz pomiędzy rachunkami podmiotów, o których mowa w ust. 2, uważa się za dokonywane na rynku regulowanym.

8. Nabycie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, powoduje powstanie po stronie tego podmiotu obowiązków określonych w przepisach rozdziału 9 wyłącznie w przypadku, gdy papiery te pozostają zapisane na jego rachunku papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 2, w dniu następującym po dniu rozliczenia tej transakcji w Krajowym Depozycie.

Art. 34b.[64)]

1. Osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych mogą, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, zrzeszać się w kluby inwestora. W jednym klubie inwestora może być zrzeszonych nie mniej niż 3 i nie więcej niż 20 osób.
2. W umowie, o której mowa w ust. 1, członkowie klubu inwestora zobowiązują się do:
   1) wspólnego działania w celu zdobywania wiedzy o zasadach inwestowania na rynku papierów wartościowych, w szczególności poprzez wspólne inwestowanie w publicznym obrocie papierami wartościowymi;
   2) nieuczestniczenia w innych klubach inwestora;
   3) niezaciągania w związku z działalnością klubu inwestora zobowiązań o łącznej wartości przewyższającej wartość aktywów zgromadzonych na prowadzonych dla klubu inwestora rachunkach papierów wartościowych i rachunkach pieniężnych służących do ich obsługi.
3. Każdemu członkowi klubu inwestora przysługuje prawo wniesienia w ciągu 1 roku kalendarzowego, na rachunki pieniężne służące do obsługi rachunków papierów wartościowych prowadzonych dla tego klubu, środków pieniężnych w łącznej wysokości nie wyższej niż 20 000 zł.
4. Klub inwestora ani jego członkowie nie są przedsiębiorcami w rozumieniu *ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z późn. zm.*[65)]*)*[66)].
5. Do umowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 860–864, art. 865 § 1 i art. 866–875 Kodeksu cywilnego, o ile przepisy ust. 1–4 nie stanowią inaczej.

Art. 35.

1. Za zezwoleniem Komisji i na warunkach w nim określonych podmiot zagraniczny, który przechowuje papiery wartościowe lub pośredniczy w obrocie papierami wartościowymi w krajach należących do OECD, może, działając na rachunek innych podmiotów zagranicznych i na podstawie udzielonego przez nie umocowania, zawierać

---

64) Dodany przez art. 43 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 59.

65) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 86, poz. 789, Nr 128, poz. 1176 i Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535, Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808.

66) Uchylona na podstawie art. 66 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1808), która weszła w życie z dniem 21 sierpnia 2004 r.; stosownie do art. 86 tej ustawy – obecnie właściwe przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807), która weszła w życie z dniem 21 sierpnia 2004 r.

umowy o świadczenie usług brokerskich lub otwierać rachunki papierów wartościowych w podmiotach, które na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej świadczą usługi brokerskie lub prowadzą rachunki papierów wartościowych.

2. Wobec podmiotu świadczącego usługi brokerskie lub prowadzącego rachunki papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie jest wymagane ujawnienie danych osobowych podmiotów zagranicznych, na których rachunek zawierane są umowy lub otwierane rachunki.

Art. 36.

1. Zezwolenie, o którym mowa w art. 35 ust. 1, może być udzielone wyłącznie podmiotowi nadzorowanemu przez organ, z którym Komisja zawarła porozumienie określone w art. 161 ust. 2.
2. W zezwoleniu Komisja może zobowiązać podmiot, o którym mowa w ust. 1, do okresowego lub jednorazowego informowania Komisji o zakresie umocowania, danych osobowych i transakcjach dotyczących podmiotów, na których rachunek działa.
3. Komisja nie udziela zezwolenia, gdy z przedstawionych danych wynika, że podmiot nie daje rękojmi należytego wykonywania działalności.
4. Do wniosku oraz zezwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 45 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 i 3, art. 48 pkt 1, art. 57 ust. 4 pkt 1 i 4, ust. 5 pkt 1 i art. 58.

Art. 36a.

1.[67)] Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce akcyjnej:

   1) która jest podmiotem zależnym od zagranicznej firmy inwestycyjnej lub od osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub Światowej Organizacji Handlu, zwanej dalej „WTO", lub od banku zagranicznego, lub
   2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej lub wobec osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub wobec banku zagranicznego, lub
   3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na zagraniczną firmę inwestycyjną, lub osobę prawną prowadzącą działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub na bank zagraniczny

   – następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu nadzoru państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD lub WTO, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jego zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.

[67)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2.[68)] Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce akcyjnej:

1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe, albo od zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez zagraniczny organ nadzoru państwa członkowskiego,

2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe, albo zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez zagraniczny organ nadzoru państwa członkowskiego,

3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na instytucję kredytową, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe, albo na zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez zagraniczny organ nadzoru państwa członkowskiego

– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1–3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; celem uzyskania opinii jest dokonanie oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, jak również ocena wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.

3.[69)] Przez wywieranie znacznego wpływu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 i w ust. 2 pkt 3, rozumie się posiadanie nie mniej niż 20 % i nie więcej niż 50 % głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy lub zgromadzeniu wspólników – w przypadku spółki akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, lub uprawnienie do podejmowania decyzji dotyczącej kształtowania polityki finansowej lub bieżącej działalności gospodarczej tej osoby prawnej.

Art. 37.

Podmiot posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 35 ust. 1, jest uprawniony do wystawiania świadectw depozytowych dla podmiotów zagranicznych, na których rachunek działa. Wystawienie świadectwa powinno być poprzedzone dokonaniem przez podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych blokady odpowiedniej liczby papierów wartościowych.

Art. 38.

Przez zarządzanie cudzym pakietem papierów wartościowych na zlecenie rozumie się odpłatne podejmowanie i realizację decyzji inwestycyjnych na rachunek zleceniodawcy, w ramach pozostawionych przez zleceniodawcę do dyspozycji zarządzającego środków pieniężnych i papierów wartościowych zapisanych na rachunkach zleceniodawcy.

[68)] W brzmieniu ustalonym przez art. 65 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz.U. Nr 83, poz. 719), która weszła w życie z dniem 13 czerwca 2005 r.

[69)] Dodany przez art. 65 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

Art. 39.

Przez doradztwo w zakresie obrotu papierami wartościowymi rozumie się odpłatne udzielanie pisemnej lub ustnej rekomendacji nabycia lub zbycia oznaczonych papierów wartościowych albo powstrzymania się od zawarcia transakcji dotyczącej tych papierów.

Art. 39a.[70)]

1. Przez usługę wymiany walutowej rozumie się przyjmowanie przez dom maklerski walut obcych i dokonywanie ich sprzedaży na rachunek klienta, jak również kupno walut obcych na rachunek klienta, w związku z obsługą realizacji zobowiązań domu maklerskiego wobec klienta lub zobowiązań klienta wobec domu maklerskiego z tytułu usług świadczonych przez ten dom maklerski na jego rzecz, lub zobowiązań klienta wobec emitenta papierów wartościowych, w przypadku gdy dom maklerski działa w imieniu i na rachunek emitenta, lub zobowiązań emitenta papierów wartościowych wobec klienta, w przypadku gdy dom maklerski działa w imieniu i na rachunek klienta w zakresie czynności wskazanych w art. 30 ust. 2.
2. Świadczenie przez dom maklerski usługi wymiany walutowej nie stanowi działalności kantorowej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz.U. Nr 141, poz. 1178, z 2003 r. Nr 228, poz. 2260 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808).

Art. 40.

1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej zawiera:
   1) dane osobowe członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez spółkę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej;
   2)[71)] listę akcjonariuszy posiadających akcje wnioskodawcy bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne wraz z określeniem posiadanej przez nich liczby akcji oraz procentowym określeniem posiadanych przez nich głosów w ogólnej liczbie głosów;
   3)[72)] w przypadku akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10 % kapitału zakładowego wnioskodawcy – dane osobowe tych osób, informacje o dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej lub prowadzonej działalności gospodarczej oraz informacje o źródłach pochodzenia środków przeznaczonych na nabycie akcji domu maklerskiego;
   4)[72)] w przypadku akcjonariuszy będących osobami prawnymi, posiadających co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10 % kapitału zakładowego spółki akcyjnej będącej wnioskodawcą – informację na temat prowadzonej działalności gospodarczej, aktualny odpis z właściwego rejestru oraz ostatnie sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z badania, jeżeli badanie jest wymagane przepisami prawa;

[70)] Dodany przez art. 1 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[71)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[72)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

5)[72] informacje o podmiotach wchodzących w skład tej samej co wnioskodawca grupy kapitałowej obejmujące wskazanie ich firmy (nazwy) lub imienia i nazwiska, siedziby i adresu lub miejsca zamieszkania i adresu, opis prowadzonej działalności gospodarczej oraz, w przypadku osoby prawnej będącej podmiotem dominującym wobec wnioskodawcy, wskazanie osób wchodzących w skład jej organów;

5a)[73] informacje określone w pkt 5 w odniesieniu do akcjonariuszy lub udziałowców podmiotu dominującego w grupie kapitałowej, w której pozostaje wnioskodawca, jeżeli ten podmiot dominujący nie jest podmiotem zależnym wobec żadnego z tych akcjonariuszy lub udziałowców;

6) wskazanie zakresu czynności, od wykonywania których spółka akcyjna będąca wnioskodawcą zamierza rozpocząć działalność maklerską;

7) informację o wysokości kapitału własnego, ze wskazaniem źródeł jego pochodzenia, oraz informację o wysokości środków własnych na prowadzenie działalności maklerskiej;

8)[74] analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia działalności maklerskiej przez pierwsze 3 lata, z zastrzeżeniem ust. 4;

9) oświadczenia o niekaralności za przestępstwa określone w art. 22 ust. 1 pkt 3 osób wymienionych w pkt 1;

10) informacje o planowanej organizacji przedsiębiorstwa spółki, ze wskazaniem adresów centrali i oddziałów, jeżeli jest planowane ich otwarcie, oraz o posiadanych urządzeniach telekomunikacyjnych i o warunkach lokalowych;

11) informację o dotychczas prowadzonej przez spółkę akcyjną będącą wnioskodawcą działalności gospodarczej i przyczynach zaprzestania tej działalności;

12)[75] informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec akcjonariuszy posiadających co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów lub 10 % kapitału zakładowego spółki akcyjnej będącej wnioskodawcą obejmującą wskazanie ich firmy (nazwy) lub imienia i nazwiska, siedziby i adresu lub miejsca zamieszkania i adresu oraz opisu prowadzonej działalności gospodarczej.

2. Do wniosku załącza się:

1) statut spółki i odpis z rejestru przedsiębiorców;

2) regulaminy określające sposób prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 6;

3) regulamin organizacyjny i regulamin kontroli wewnętrznej;

4) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz procedur zabezpieczających przed wykorzystywaniem środków pieniężnych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł;

4a)[76] regulamin inwestowania przez członków zarządu i rady nadzorczej oraz pracowników domu maklerskiego na własny rachunek w instrumenty finansowe;

4b)[76] procedury monitorowania i kontroli ryzyka stopy procentowej związanego z całością prowadzonej działalności;

5) listę osób, o których mowa w art. 41;

---

[73] Dodany przez art. 1 pkt 25 lit. a tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[74] W brzmieniu ustalonym przez art. 310 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 146, poz. 1546), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2004 r.

[75] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 lit. a tiret czwarte ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[76] Dodany przez art. 1 pkt 25 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

6) w przypadku gdy spółka akcyjna będąca wnioskodawcą w chwili składania wniosku prowadzi działalność w innej dziedzinie lub prowadziła ją przed złożeniem wniosku – ostatnie sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych oraz raportem z badania.

2a.[77)] Obowiązek przedstawienia informacji określonych w ust. 1 pkt 5 i 5a nie powstaje w przypadku, gdy dotyczą one podmiotu będącego emitentem papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, domem maklerskim, towarowym domem maklerskim, bankiem, zakładem ubezpieczeń, funduszem inwestycyjnym, funduszem emerytalnym, zagraniczną firmą inwestycyjną, zagraniczną osobą prawną, o której mowa w art. 52 ust. 2, funduszem zagranicznym lub spółką zarządzającą w rozumieniu przepisów o funduszach inwestycyjnych, lub innym zagranicznym podmiotem nadzorowanym przez organ, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 161 ust. 4, lub porozumienie, o którym mowa w przepisach o funduszach inwestycyjnych.

2b.[77)] W celu ustalenia, czy wpływ podmiotu posiadającego pośrednio lub bezpośrednio akcje wnioskodawcy w liczbie zapewniającej co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów będzie korzystny dla sposobu prowadzenia działalności maklerskiej, przestrzegania zasad uczciwego obrotu lub należytego zabezpieczenia interesów klientów, Komisja może żądać przedstawienia innych danych dotyczących sytuacji prawnej lub finansowej tego podmiotu.

3.[78)] W skład zarządu domu maklerskiego, jak również w skład władz jednostki organizacyjnej banku prowadzącego działalność maklerską, w ramach której jest prowadzona ta działalność, oraz w skład władz jednostki organizacyjnej banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych, w której rachunki te są prowadzone, powinny wchodzić co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

4.[79)] Jeżeli spółka akcyjna zamierza rozpocząć działalność maklerską wyłącznie w zakresie zarządzania cudzym pakietem papierów wartościowych na zlecenie lub doradztwa w zakresie obrotu papierami wartościowymi, wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia działalności przez pierwszy rok.

Art. 41.[80)]

Dom maklerski jest obowiązany zatrudniać co najmniej:

1) jednego maklera – do wykonywania każdej z czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1–3 i 5, ust. 2a pkt 1 oraz ust. 2b pkt 1 i 2;

2) dwóch doradców – do wykonywania czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4;

3) jednego doradcę – do wykonywania czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2a pkt 2 oraz ust. 2b pkt 6.

[77)] Dodany przez art. 1 pkt 25 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[78)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[79)] Dodany przez art. 310 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 74.
[80)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 41a.[81)]

1. Kapitał założycielski na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 i 2a, wynosi, z zastrzeżeniem ust. 2–6, co najmniej 625 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 125 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu aktualnego kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.
2. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski wyłącznie działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2a pkt 2, kapitał założycielski wynosi co najmniej 250 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 50 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu aktualnego kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.
3. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski wyłącznie działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4, kapitał założycielski wynosi co najmniej 500 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 100 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu aktualnego kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.
4. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski wyłącznie działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4 i art. 30 ust. 2a pkt 2, kapitał założycielski wynosi co najmniej 500 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 100 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu aktualnego kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.
5. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3 lub 6, kapitał założycielski wynosi co najmniej 4 000 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 800 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu aktualnego kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.
6. W przypadku prowadzenia przez dom maklerski działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4 lub art. 30 ust. 2a pkt 2, oraz działalności, o której mowa w art. 30 ust. 2b pkt 1, 2 lub 3, kapitał założycielski wynosi co najmniej 625 000 zł, nie mniej jednak niż równowartość 125 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu aktualnego kursu średniego euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.
7. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską przez kapitał założycielski rozumie się fundusz przeznaczony na prowadzenie działalności maklerskiej, wydzielony z funduszy własnych banku w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, powiększony o fundusze rezerwowe utworzone przez bank prowadzący działalność maklerską, z wyłączeniem funduszu aktualizacji wyceny.
8. W przypadku domu maklerskiego przez kapitał założycielski rozumie się sumę kapitału zakładowego w wielkości, w jakiej został wpłacony, kapitału zapasowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych, i pomniejszonego o wielkość dywidendy z zysku netto w trakcie zatwierdzania, jedynie w przypadku, gdy zysk ten został zweryfikowany przez osoby odpowiedzialne za badanie sprawozdań finansowych, oraz kapitałów rezerwowych z wyłączeniem kapitału z aktualizacji wyceny, pomniejszoną o niepokrytą stratę z lat ubiegłych.

Art. 41b.[82)]

1. W przypadku gdy poziom:
   1) środków własnych domu maklerskiego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 2, lub

[81)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[82)] Dodany przez art. 1 pkt 28 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2) środków własnych przeznaczonych na prowadzenie przez bank działalności maklerskiej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ust. 3 pkt 2

– zwanych dalej „środkami własnymi", spadnie poniżej wymaganego poziomu, Komisja wzywa do zaprzestania naruszeń, wyznaczając termin doprowadzenia poziomu środków własnych do stanu zgodnego z przepisami prawa.

2. W przypadku bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, Komisja może zastosować jedną z sankcji, o których mowa w art. 45 ust. 1.

Art. 42.

1. Komisja rozpoznaje wniosek o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.
2. Zezwolenie zawiera:
   1) firmę, siedzibę oraz adres domu maklerskiego;
   2) wskazanie wszystkich czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2, 2a i 2b;
   3) termin rozpoczęcia działalności maklerskiej, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

Art. 43.

Komisja nie udziela zezwolenia, w przypadku gdy:

1) wniosek nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 40;
2) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;

2a)[83] wnioskodawca nie spełnia wymagań określonych w art. 41a;

2b)[83] charakter powiązań istniejących pomiędzy podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, w skład której wchodzi wnioskodawca, uniemożliwia ustalenie rzeczywistej struktury tej grupy lub jej rzeczywistych właścicieli;

2c)[83] osoby wchodzące w skład zarządu wnioskodawcy nie spełniają wymogów, o których mowa w art. 40 ust. 3;

3) osoby wymienione w art. 40 ust. 3 nie spełniają warunków określonych w art. 40 ust. 3;
4) opinia, o której mowa w art. 36a ust. 1 lub art. 52 ust. 7, jest negatywna;
5) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że dom maklerski może nie przestrzegać zasad uczciwego obrotu lub prowadzić działalność w sposób nienależycie zabezpieczający interesy klientów.

Art. 43a.

1. Po uzyskaniu zezwolenia dom maklerski jest obowiązany zawiadamiać Komisję o rozpoczęciu działalności maklerskiej w zakresie innym niż wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 40, co najmniej na 30 dni przed dniem jej rozpoczęcia.
2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
   1) zakres działalności maklerskiej, którą dom maklerski zamierza wykonywać;
   2) regulaminy określające sposób prowadzenia działalności, o której mowa w pkt 1;

[83] Dodany przez art. 1 pkt 29 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

3) dane osobowe osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności, o której mowa w pkt 1, oraz osób, które będą kierować tą działalnością, oraz informacje o ich kwalifikacjach i dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej;

4) regulaminy, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3 i 4, dostosowane do zakresu działalności, o której mowa w pkt 1;

5) dokumenty potwierdzające zatrudnienie maklerów lub doradców w liczbie wymaganej do prowadzenia działalności, o której mowa w pkt 1;

6) odpis z rejestru przedsiębiorców potwierdzający wymaganą wysokość środków własnych lub decyzję właściwego organu banku o wydzieleniu środków na działalność maklerską – w przypadku gdy prowadzenie działalności, o której mowa w pkt 1, powodowałoby konieczność zwiększenia dotychczasowej wysokości środków własnych na prowadzenie działalności maklerskiej, oraz wskazanie źródeł pochodzenia tych środków;

7) oświadczenia o niekaralności za przestępstwa, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, osób wymienionych w pkt 3;

8) informacje o planowanej, w związku z rozszerzeniem zakresu działalności, organizacji przedsiębiorstwa spółki, w szczególności o przeznaczonych na ten cel urządzeniach telekomunikacyjnych i o warunkach lokalowych.

3.[84)] Jeżeli dom maklerski uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 4, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera ponadto analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia działalności maklerskiej przez następne 2 lata, jednak przez okres nie krótszy niż 3 lata od uzyskania zezwolenia.

Art. 44.

1. (uchylony).[85)]

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela dom maklerski jest obowiązany do niezwłocznego sporządzenia i przekazania kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.

3. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych podmiotowi uprawnionemu do badania sprawozdań finansowych. W przypadku gdy kontrola wykaże, że wątpliwości były uzasadnione, dom maklerski zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

4.[86)] W stosunku do oddziałów i przedstawicielstw zagranicznych firm inwestycyjnych, prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uprawnienia określone w ust. 2 oraz art. 19a–19d służą również przedstawicielom organów nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym w państwie członkowskim, w którym zagraniczna firma inwestycyjna uzyskała zezwolenie. Wykonanie uprawnień może nastąpić po uprzednim pisemnym poinformowaniu Komisji.

5.[86)] Na pisemne żądanie organów nadzoru, o których mowa w ust. 4, uprawnienia określone w ust. 2 i 3 w stosunku do oddziału lub przedstawicielstwa zagranicznej osoby prawnej wykonuje Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel.

[84)] Dodany przez art. 310 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 74.
[85)] Przez art. 1 pkt 30 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[86)] Dodany przez art. 1 pkt 30 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

6.[86)] W stosunku do oddziału domu maklerskiego znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego, Komisji przysługują uprawnienia określone w ust. 2 i 3 oraz w art. 19a–19d. Wykonanie uprawnień następuje po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego organu nadzoru w państwie, na którego terytorium znajduje się oddział domu maklerskiego.

7.[86)] W stosunku do zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską, bez otwierania oddziału, za pomocą środków porozumiewania się na odległość ze swojej siedziby lub oddziału, Komisji lub jej upoważnionemu przedstawicielowi służą uprawnienia wskazane w ust. 2, w zakresie, w jakim są związane z badaniem zgodności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności maklerskiej z zasadami świadczenia usług maklerskich określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 1.

8.[86)] Podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 36a ust. 3 są obowiązane niezwłocznie przekazać Komisji informacje, w posiadanie których weszły w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:[87)]

1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez ten dom maklerski, członków jego zarządu lub pracowników, przepisów prawa, zasad uczciwego obrotu lub interesów zleceniodawców;

2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania tego domu maklerskiego;

3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego tego domu maklerskiego, wydanie opinii negatywnej dotyczącej sprawozdania finansowego tego domu maklerskiego lub wniesienie zastrzeżeń w opinii dotyczącej sprawozdania finansowego tego domu maklerskiego.

9.[86)] Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 8, nie narusza tajemnicy, o której mowa w art. 4a ustawy z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie (Dz.U. z 2001 r. Nr 31, poz. 359, z późn. zm.[88)]).

Art. 45.

1.[89)] Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 1a, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy dom maklerski:

1) istotnie narusza przepisy prawa, w tym przepisy wydane na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 lub ust. 3 pkt 2;

2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;

3) narusza interesy zleceniodawcy;

4) na okres co najmniej 6 miesięcy przerwał prowadzenie działalności objętej zezwoleniem;

5) przestał spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, lub

6) otrzymał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę.

[87)] Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 65 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

[88)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 213, poz. 2155.

[89)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 31 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

1a.[90] W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, Komisja może również:

1) odstąpić od zastosowania sankcji, o których mowa w ust. 1, i nałożyć na dom maklerski karę pieniężną do wysokości 500 000 zł albo

2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuścił się dom maklerski.

1b.[90] W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, podmiot, który je utracił, nie może ponownie wystąpić z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na prowadzenie tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

1c.[90] W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego, Komisja może, z chwilą wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiesić, na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość wykonywania, w całości lub w części, działalności maklerskiej.

1d.[90] Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł na podmiot wykonujący czynności, o których mowa w art. 30b ust. 1 pkt 3, w przypadku gdy narusza on przepisy wydane na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 1.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy. Komisja może nadać decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Uchwała Komisji, będąca podstawą wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Papierów Wartościowych i Giełd. Komisja może nakazać jej ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich, na koszt domu maklerskiego.

4.[91] Przepisy ust. 1, 1a, 2 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadku powzięcia przez Komisję informacji o naruszeniu przez dom maklerski prowadzący działalność maklerską na terytorium państwa członkowskiego przepisów regulujących prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium tego państwa członkowskiego. W takim przypadku o zastosowaniu sankcji Komisja informuje właściwy organ nadzoru państwa członkowskiego.

Art. 46.

1. Zezwolenie wygasa:

1)[92] w przypadku nierozpoczęcia działalności maklerskiej w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja udzielająca zezwolenia, o którym mowa w art. 42, stała się ostateczna, albo w krótszym terminie, jeżeli w zezwoleniu tym został określony krótszy termin rozpoczęcia działalności, albo

2) z chwilą otwarcia likwidacji lub z chwilą ogłoszenia upadłości domu maklerskiego.

2. W postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym, jak również w przypadku cofnięcia zezwolenia, przepis art. 44 stosuje się odpowiednio.

3. Do czasu zakończenia likwidacji albo w przypadku cofnięcia zezwolenia, do czasu zaprzestania prowadzenia działalności dom maklerski wykonuje wyłącznie czynności wynikające z prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków pieniężnych

[90] Dodany przez art. 1 pkt 31 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[91] Dodany przez art. 1 pkt 31 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[92] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 32 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

nych lub umów o zarządzanie cudzym pakietem papierów wartościowych na zlecenie – bez możliwości otwierania nowych rachunków i zawierania umów o zarządzanie.

4. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia Komisja może nakazać przeniesienie papierów wartościowych i środków pieniężnych oraz dokumentów związanych z prowadzeniem rachunków papierów wartościowych i rachunków pieniężnych do innego domu maklerskiego albo banku prowadzącego działalność maklerską, który uprzednio wyraził na to zgodę. W innych przypadkach do postępowania z dokumentami związanymi z prowadzeniem działalności maklerskiej stosuje się art. 476 § 3 Kodeksu spółek handlowych. Właściwy sąd niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczonym przechowawcy.

Art. 47.

1. Spółka, która zaprzestała prowadzenia działalności maklerskiej, ma obowiązek archiwizowania i przechowywania, przez 5 lat, dokumentów oraz innych nośników informacji związanych z prowadzeniem tej działalności.
2. Upoważniony przedstawiciel Komisji ma prawo wstępu do siedziby lub lokalu podmiotu przechowującego dokumenty i inne nośniki informacji celem wglądu do tych dokumentów i nośników.
3. Na pisemne żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela podmiot przechowujący dokumenty jest obowiązany do niezwłocznego sporządzenia i przekazania kopii tych dokumentów.
4. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.[93)]).

Art. 48.[94)]

1. Dom maklerski jest obowiązany niezwłocznie informować Komisję o:
   1) wszelkich zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, z zastrzeżeniem pkt 2, oraz o zmianach danych zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 43a;
   2) zmianach w składzie akcjonariuszy posiadających, bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne, co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10 % kapitału zakładowego;
   3) nabyciu akcji lub udziałów w innych spółkach w liczbie, która zapewnia prawo do co najmniej 5 % ogólnej liczby głosów.
2. Dom maklerski jest obowiązany do niezwłocznego informowania Komisji o każdym uzasadnionym podejrzeniu bezprawnego ujawnienia lub wykorzystania informacji poufnej lub manipulacji, o której mowa w art. 97, przekazując szczegółowe dane dotyczące podejrzanych transakcji, wraz z uzasadnieniem, oraz potwierdzonymi za zgodność z oryginałem kopiami dokumentów dotyczących podejrzanych transakcji.

---

93) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 66.

94) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 33 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 49. (uchylony).[95)]

Art. 50.[96)]

1. Bezpośrednie lub pośrednie nabycie lub objęcie akcji domu maklerskiego w liczbie, która spowoduje osiągnięcie lub przekroczenie 10 %, 20 %, 33 % lub 50 % ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego, wymaga zawiadomienia Komisji, przy czym posiadanie akcji domu maklerskiego przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot.
2. Przez pośrednie nabycie akcji domu maklerskiego rozumie się nabycie lub objęcie akcji lub udziałów podmiotu posiadającego bezpośrednio lub pośrednio akcje domu maklerskiego, jeżeli w wyniku nabycia lub objęcia dojdzie do osiągnięcia lub przekroczenia 50 % ogólnej liczby głosów lub 50 % kapitału zakładowego tego podmiotu.
3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego nabycia w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że podmiot zamierzający nabyć akcje domu maklerskiego mógłby wywierać niekorzystny wpływ na zarządzanie tym domem maklerskim. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie akcji domu maklerskiego może zostać dokonane.
4. Wykonywanie prawa głosu z akcji nabytych pomimo sprzeciwu, o którym mowa w ust. 3, jest bezskuteczne.
5. Dom maklerski nie może nabywać na własny rachunek papierów wartościowych podmiotów, wobec których jest podmiotem zależnym.
6. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 5, nie dotyczy papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski.
7. [97)] W przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje domu maklerskiego jest zagraniczna firma inwestycyjna, bank zagraniczny, instytucja kredytowa w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe albo zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez zagraniczny organ nadzoru państwa członkowskiego, Komisja zasięga opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności przez te podmioty.
8. [97)] Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podmiotem nabywającym akcje domu maklerskiego jest podmiot dominujący wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 7, lub podmiot wywierający znaczny wpływ w rozumieniu art. 36a ust. 3 na podmiot, o którym mowa w ust. 7, a także w przypadku, jeżeli w wyniku takiego nabycia podmiot, którego akcje są przedmiotem nabycia, stałby się podmiotem zależnym od nabywcy albo podmiotem, na który nabywca zacznie wywierać znaczny wpływ w rozumieniu art. 36a ust. 3.
9. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które nabywca zamierza nabyć, ich udział w kapitale zakładowym oraz liczbę głosów, jaką nabywca osiągnie na walnym zgromadzeniu.
10. Niewyrażenie przez Komisję sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza zgodę na nabycie akcji domu maklerskiego, na warunkach wskazanych w zawiadomieniu.

[95)] Przez art. 1 pkt 34 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[96)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 35 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[97)] W brzmieniu ustalonym przez art. 65 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

Art. 50a.[98)]

1. Jeżeli wpływ wywierany przez akcjonariusza lub akcjonariuszy domu maklerskiego posiadających akcje reprezentujące co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10 % kapitału zakładowego jest niekorzystny dla zarządzania tym domem maklerskim, Komisja może nakazać zaprzestanie wywierania takiego wpływu, wskazując termin oraz warunki i zakres podjęcia stosownych czynności, a w przypadku niezastosowania się do tego nakazu – zakazać, na okres nie dłuższy niż 2 lata, wykonywania prawa głosu z akcji.
2. Jeżeli po upływie okresu obowiązywania zakazu, o którym mowa w ust. 1, przyczyny będące podstawą decyzji zakazującej wykonywania prawa głosu nie ustały, Komisja może nakazać akcjonariuszowi lub akcjonariuszom, którzy podlegali temu zakazowi, w terminie określonym w decyzji, zbycie całości lub części akcji.
3. Jeżeli osoby, które nabyły pośrednio akcje domu maklerskiego, wywierają niekorzystny wpływ na zarządzanie tym domem maklerskim, Komisja może nakazać zaprzestanie wywierania niekorzystnego wpływu na zarządzanie domem maklerskim, wskazując termin oraz warunki i zakres podjęcia stosownych czynności.

Art. 50b.[98)]

1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar zbycia niedopuszczonych do publicznego obrotu akcji domu maklerskiego przez podmiot posiadający akcje domu maklerskiego w liczbie uprawniającej do wykonywania co najmniej 10 %, 20 %, 33 % lub 50 % ogólnej liczby głosów lub stanowiącej co najmniej 10 %, 20 %, 33 % lub 50 % kapitału zakładowego, jeżeli w wyniku tego zbycia podmiot ten będzie posiadał akcje w liczbie uprawniającej do wykonywania mniej niż 10 %, 20 %, 33 % lub 50 % ogólnej liczby głosów lub stanowiącej mniej niż 10 %, 20 %, 33 % lub 50 % kapitału zakładowego, przy czym posiadanie akcji domu maklerskiego przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot. Zawiadomienie dokonywane jest przez zbywającego nie później niż na 2 tygodnie przed planowanym zbyciem akcji.
2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które mają zostać zbyte, ich udział w kapitale zakładowym, liczbę głosów, jaką zbywca osiągnie na walnym zgromadzeniu w wyniku zbycia, oraz wskazanie osób nabywających akcje.
3. Zawiadomienie Komisji o planowanym zbyciu akcji domu maklerskiego nie wyłącza obowiązku dokonania zawiadomienia, o którym mowa w art. 50 ust. 1.

Art. 50c.[98)]

1. Na każdego kto nie dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w art. 50 ust. 1 lub art. 50b, lub dopuszcza się tego czynu działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, Komisja może nałożyć w drodze decyzji karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.
2. Komisja może w drodze decyzji nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która nabywa lub obejmuje akcje domu maklerskiego pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 50 ust. 3, lub dopuszcza się tego czynu działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.
3. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 2, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

[98)] Dodany przez art. 1 pkt 36 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

4. Uchwała Komisji będąca podstawą wydania decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 2, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Papierów Wartościowych i Giełd. Komisja może nakazać jej ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich na koszt strony.

Art. 51.

1. Domy maklerskie, w liczbie co najmniej 25, mogą utworzyć, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, izbę gospodarczą, zwaną dalej „izbą".
2. Do obowiązków izby należy w szczególności określanie i kodyfikacja zasad uczciwego obrotu oraz przyjętych w obrocie zwyczajów.
3. (uchylony).[99)]
4. Organizację władz izby, tryb ich powoływania, zakres kompetencji oraz zadania izby określa statut izby.
5. [100)] Domy maklerskie prowadzące działalność wyłącznie w zakresie zarządzania cudzym portfelem instrumentów finansowych, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1, na zlecenie lub doradztwa inwestycyjnego w zakresie papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu mogą być członkami izby lub izby, o której mowa w art. 14 ust. 5 pkt 8.

Art. 52.

1. [101)] Zagraniczna firma inwestycyjna może prowadzić działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału lub, bez konieczności otwierania oddziału, przy wykorzystaniu środka porozumiewania się na odległość, ze swojej siedziby lub oddziału.
2. Zagraniczna osoba prawna prowadząca na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO działalność maklerską może prowadzić taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.
3. [102)] Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 2, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 2, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.
4. [102)] Zagraniczna firma inwestycyjna lub zagraniczna osoba prawna, o której mowa w ust. 2, może otworzyć przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
5. [102)] Za przedstawicielstwo zagranicznej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 2, uważa się wyodrębnioną w strukturach tej firmy lub osoby jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność wyłącznie w zakresie reklamy i promocji zagranicznej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej osoby prawnej, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
6. [102)] O otwarciu przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczna firma inwestycyjna lub zagraniczna osoba prawna, o której mowa w ust. 2, niezwłocznie informuje Komisję.

[99)] Przez art. 4 pkt 32 ustawy, o której mowa w odnośniku 56.
[100)] Dodany przez art. 1 pkt 37 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[101)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 38 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[102)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 38 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

7.[102)] Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej zagranicznej firmie inwestycyjnej lub zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 2, następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w państwie siedziby tej zagranicznej firmy inwestycyjnej lub tej osoby prawnej. Przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jej zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.

8.[102)] Do zagranicznej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej osoby prawnej prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału stosuje się odpowiednio art. 30, art. 31–34, art. 38–48, art. 51, oraz przepisy wydane na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 1–4 i 6 oraz ust. 5, z zastrzeżeniem art. 52a.

9.[103)] Do zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską bez otwierania oddziału stosuje się odpowiednio przepisy art. 30, art. 31–34, art. 38–40, art. 42 i 43, art. 43a, art. 45, art. 46 i art. 48, oraz przepisy wydane na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, z zastrzeżeniem art. 52a.

Art. 52a.[104)]

1. Zagraniczna firma inwestycyjna może bez zezwolenia, o którym mowa w art. 30, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące zgodnie z art. 30 ust. 2, 2a i 2b działalność maklerską, pod warunkiem, że dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru w państwie jej siedziby lub wykonywanie jej jest uwarunkowane posiadaniem takiego zezwolenia oraz że firma ta wykonuje tę czynność w tym państwie.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do czynności wykonywanych na podstawie umowy z Narodowym Bankiem Polskim, Skarbem Państwa lub organem państwowym wykonującym czynności związane z polityką pieniężną państwa, kształtowaniem kursu wymiany walut, polityką zarządzania długiem publicznym oraz polityką zarządzania wolnymi środkami Skarbu Państwa.
3. Warunkiem prowadzenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną działalności maklerskiej w zakresie określonym w ust. 1 jest:
   1) poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru, który udzielił tej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o zamiarze rozpoczęcia działalności;
   2) przestrzeganie zasad świadczenia usług maklerskich określonych w przepisach prawa polskiego;
   3) wypełnienie finansowych warunków prowadzenia tego rodzaju działalności, określonych w przepisach prawa państwa siedziby tej osoby.
4. Komisja, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, przygotuje się do sprawowania nadzoru nad działalnością tej firmy oraz informuje ją o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
5. Przez zasady świadczenia usług maklerskich, o których mowa w ust. 3 pkt 2, rozumie się:
   1) w przypadku prowadzenia działalności w formie oddziału – zasady określone w art. 41 i w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 1;

[103)] Dodany przez art. 1 pkt 38 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[104)] Dodany przez art. 1 pkt 39 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2) w przypadku prowadzenia działalności bez otwierania oddziału przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość ze swojej siedziby lub oddziału – zasady określone w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 1.

6. Do tworzenia i działalności oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych nie stosuje się przepisów *ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej*[66)]*, z wyłączeniem art. 38 tej ustawy.*

Art. 52b.[104)]

Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca na terytorium państwa członkowskiego działalność maklerską, poza wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2, 2a i 2b, może bez konieczności uzyskania zezwolenia wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie czynności, o których mowa w art. 31.

Art. 52c.[104)]

1. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlega w państwie członkowskim nadzorowi właściwego organu, który udzielił jej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem że nadzór nad przestrzeganiem określonych w przepisach prawa polskiego zasad świadczenia usług maklerskich sprawuje Komisja.
2. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, narusza przepisy prawa regulujące prowadzenie działalności maklerskiej obowiązujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja, w drodze decyzji, nakazuje zaprzestanie tych naruszeń, wyznaczając termin ich usunięcia.
3. Komisja informuje organ nadzoru wymieniony w ust. 1 o stwierdzeniu naruszeń, o których mowa w ust. 2, oraz o uchybieniu terminowi do ich usunięcia.
4. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, nie zaprzestała naruszeń lub nie usunęła ich w wyznaczonym terminie, po upływie miesiąca od poinformowania organu nadzoru zgodnie z ust. 3, Komisja może, informując o tym ten organ:
   1) zakazać w całości albo w części wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
   2) zawiesić w całości albo w części prawo wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
   3) nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł, albo
   4) zastosować jedną z sankcji określonych w pkt 1 i 2 oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 3.
5. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.
6. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, firma ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenia działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.
7. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może – przed podjęciem czynności określonych w ust. 2–5 – zawiesić, na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość wykonywania, w całości albo w części, działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną firmę inwestycyjną, informując o

tym jednocześnie Komisję Europejską oraz właściwy organ nadzoru w państwie członkowskim, który udzielił zezwolenia zagranicznej firmie inwestycyjnej.

8. Komisja informuje Komisję Europejską o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 4.

Art. 53.

1. Prowadzenie działalności maklerskiej przez bank wymaga zezwolenia Komisji wydanego na wniosek zainteresowanego banku.
2. Komisja wydaje decyzję w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Art. 54.

1. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, zawiera:
   1) dane osobowe o członkach zarządu i rady nadzorczej banku, jak również innych osobach, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności objętej wnioskiem lub będą nią kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej;
   2) nazwę jednostki organizacyjnej banku, w ramach której ma być prowadzona działalność maklerska;
   3)[105)] w przypadku banku będącego spółką akcyjną – wskazanie akcjonariuszy posiadających co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10 % kapitału zakładowego;
   4)[105)] informacje o podmiotach pozostających w tej samej co wnioskodawca grupie kapitałowej;
   5) wskazanie czynności, od wykonywania których bank zamierza rozpocząć działalność maklerską;
   6) informację o wysokości funduszy własnych;
   7) informację o wysokości funduszu przeznaczonego na prowadzenie działalności maklerskiej;
   8) informację o posiadanych urządzeniach telekomunikacyjnych i warunkach lokalowych niezbędnych do prowadzenia działalności maklerskiej;
   9) informację o planowanej organizacji działalności maklerskiej;
   10) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia działalności maklerskiej przez pierwsze 3 lata;
   11) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością maklerską, o niekaralności za przestępstwa określone w art. 22 ust. 1 pkt 3.
2. Do wniosku załącza się:
   1) statut banku i wyciąg z właściwego rejestru;
   2) ostatnie roczne sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z tego badania;
   3) regulamin organizacyjny i regulamin kontroli wewnętrznej;
   3a) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz procedury zabezpieczające przed wykorzystywaniem środków pieniężnych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł;

[105)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 40 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

4) regulaminy określające sposób wykonywania czynności wymienionych w ust. 1 pkt 5;

4a)[106)] regulamin inwestowania, przez pracowników jednostki organizacyjnej banku prowadzącej działalność maklerską oraz przez osoby kierujące lub nadzorujące działalność tej jednostki, na własny rachunek w instrumenty finansowe;

4b)[106)] informacje o sposobach monitorowania i kontroli ryzyka stopy procentowej związanego z całością prowadzonej działalności;

5) listę osób, o których mowa w art. 41.

3. Warunkiem uzyskania zezwolenia jest organizacyjne i finansowe wydzielenie działalności maklerskiej w ramach banku, polegające na:

1) prowadzeniu tej działalności wyłącznie w formie odrębnej jednostki organizacyjnej banku;

2) (uchylony);[107)]

3) prowadzeniu odrębnych ksiąg rachunkowych i sporządzaniu odrębnych sprawozdań finansowych na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

4. (uchylony).[108)]

5.[109)] Przepisów o wydzieleniu finansowym działalności maklerskiej w ramach banku nie stosuje się do banku prowadzącego działalność maklerską wyłącznie w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1.

Art. 55.

Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank zawiera:

1) firmę (nazwę) i siedzibę banku;

2) wskazanie wszystkich czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2, 2a i 2b;

3) nazwę jednostki organizacyjnej banku prowadzącej działalność maklerską;

4) termin rozpoczęcia działalności maklerskiej, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

Art. 56.

1.[110)] W zakresie nieuregulowanym w art. 53 i 54 do banku prowadzącego działalność maklerską stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego oddziału dotyczące domu maklerskiego, z wyłączeniem art. 29 ust. 2–4, art. 40, art. 42, art. 50 i art. 50b.

2.[111)] Przepis art. 44 ust. 3 stosuje się wyłącznie do sprawozdania finansowego jednostki organizacyjnej banku prowadzącej działalność maklerską. Przepis art. 44 ust. 8 stosuje się do sprawozdania finansowego banku w części dotyczącej wyłącznie działalności maklerskiej.

[106)] Dodany przez art. 1 pkt 40 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[107)] Przez art. 1 pkt 40 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[108)] Przez art. 4 pkt 35 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 56.
[109)] Dodany przez art. 1 pkt 40 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[110)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 41 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[111)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 41 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 57.

1. Bank może prowadzić rachunki papierów wartościowych po uzyskaniu zezwolenia Komisji.

1a.[112)] Prowadzenie przez bank rachunków papierów wartościowych na terytorium państwa członkowskiego wymaga zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

2. Zezwolenie to może być udzielone również w przypadku, gdy bank otrzymał już zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej.

3. Prowadzenie rachunków papierów wartościowych na podstawie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, odbywa się poza jednostką organizacyjną banku prowadzącą działalność maklerską.

4. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

   1) dane osobowe o członkach zarządu i rady nadzorczej banku, jak również innych osobach, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności objętej wnioskiem lub będą nią kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej;

   2)[113)] w przypadku banku będącego spółką akcyjną – wskazanie akcjonariuszy posiadających co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10 % kapitału zakładowego;

   3) informacje o podmiotach dominujących i zależnych wobec wnioskodawcy;

   4) informację o wysokości funduszy własnych;

   5) informację o posiadanych urządzeniach telekomunikacyjnych i warunkach lokalowych niezbędnych do prowadzenia rachunków papierów wartościowych;

   6) informację o planowanej organizacji prowadzenia rachunków papierów wartościowych;

   7) oświadczenia o niekaralności za przestępstwa, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem.

5. Do wniosku załącza się:

   1) statut banku i wyciąg z właściwego rejestru;

   2) regulamin prowadzenia rachunków papierów wartościowych;

   3) ostatnie roczne sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z tego badania;

   4) regulamin kontroli wewnętrznej;

   5)[114)] treść procedur wewnętrznych określających zasady inwestowania przez członków zarządu i rady nadzorczej oraz pracowników tego banku na własny rachunek w instrumenty finansowe.

[112)] Dodany przez art. 1 pkt 42 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[113)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 42 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[114)] Dodany przez art. 1 pkt 42 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

6. (uchylony).[115)]

Art. 57a.

Kapitał założycielski banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 57 ust. 1, nie może być niższy niż wskazany w art. 32 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 41a ust. 7.

Art. 58.

Zezwolenie na prowadzenie rachunków papierów wartościowych przez bank zawiera firmę (nazwę) i siedzibę banku oraz termin rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

Art. 58a.[116)]

1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela bank prowadzący rachunki papierów wartościowych jest obowiązany do niezwłocznego przekazywania informacji dotyczących rejestrowanych na prowadzonych przez ten bank rachunkach bankowych środków pieniężnych stanowiących zabezpieczenia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 3 oraz środków pieniężnych stanowiących depozyt zabezpieczający w przypadku dokonywania transakcji papierami wartościowymi, o których mowa w art. 3 ust. 3 i 4, jeżeli z konstrukcji papieru wartościowego wynika obowiązek posiadania depozytu zabezpieczającego.
2. Przepis ust. 1 nie narusza uprawnień, o których mowa w art. 44 ust. 2, przysługujących Komisji, zgodnie z art. 59, w zakresie działalności banku polegającej na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych.

Art. 59.[117)]

W zakresie nieuregulowanym w art. 57 do banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału, z wyłączeniem art. 30, art. 32–40, art. 41a–42, art. 50, art. 50b, art. 52–52c i art. 54–56.

Art. 59a.[118)]

1. Dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską oraz bank prowadzący rachunki papierów wartościowych są obowiązane posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Za centralę domu maklerskiego uważa się jednostkę organizacyjną domu maklerskiego, w której wykonują w sposób stały działalność członkowie zarządu domu maklerskiego.
3. Za centralę banku prowadzącego działalność maklerską uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której jest prowadzona ta działalność i w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością maklerską.

[115)] Przez art. 4 pkt 38 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 56.
[116)] Dodany przez art. 1 pkt 43 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[117)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 44 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[118)] Dodany przez art. 4 pkt 41 ustawy, o której mowa w odnośniku 56; wszedł w życie z dniem 1 maja 2004 r.

4. Za centralę banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością banku polegającą na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych.

Art. 59b.[119)]

1. Dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską oraz bank prowadzący rachunki papierów wartościowych są obowiązane zawiadomić Komisję o zamiarze utworzenia oddziału lub prowadzenia działalności bez otwierania oddziału na terytorium państwa członkowskiego.
2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
   1) wskazanie państwa członkowskiego, na terytorium którego planuje się utworzenie oddziału lub będzie prowadzona działalność bez otwierania oddziału;
   2) przewidywany zakres działalności oraz strukturę organizacyjną;
   3) adres, pod którym dostępne będą dokumenty, związane z prowadzoną działalnością;
   4) dane osobowe osób kierujących działalnością.
3. Przepisów ust. 2 pkt 3 i 4 nie stosuje się w przypadku, gdy działalność maklerska będzie prowadzona bez otwierania oddziału.
4. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału – od ich otrzymania, właściwemu organowi nadzoru państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność, wraz z informacjami o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat.
5. O przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 2, właściwemu organowi nadzoru państwa członkowskiego Komisja informuje dom maklerski lub bank, którego te informacje dotyczą.
6. W przypadku zmiany zasad funkcjonowania systemu rekompensat, Komisja przekazuje informację o tych zmianach organowi nadzoru w państwie członkowskim, na którego terytorium działa podmiot, o którym mowa w ust. 1.
7. Informacje o zmianie danych zawartych w zawiadomieniu podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje Komisji oraz właściwemu organowi nadzoru państwa członkowskiego, na terytorium którego działa oddział lub jest prowadzona działalność, nie później niż na miesiąc przed dniem wejścia w życie tych zmian.
8. Komisja może, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału – od dnia złożenia zawiadomienia, zgłosić sprzeciw wobec zamiaru utworzenia oddziału lub rozpoczęcia działalności bez otwierania oddziału poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla funkcjonowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podmiotu, o którym mowa w ust. 1.
9. Działalność maklerska lub działalność polegająca na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych na terytorium państwa członkowskiego może być rozpoczęta po otrzymaniu od właściwego organu nadzoru tego państwa informacji wskazującej warunki prowadzenia tej działalności lub po upływie 2 miesięcy liczonych od dnia

[119)] Dodany przez art. 1 pkt 45 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

otrzymania przez organ nadzoru w państwie członkowskim, na którego terytorium działalność ma być prowadzona, zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1. Działalność, która ma być prowadzona bez otwierania oddziału, może być podjęta po otrzymaniu przez dom maklerski lub bank informacji, o której mowa w ust. 5.

10. Komisja niezwłocznie informuje organ nadzoru państwa członkowskiego, na którego terytorium działa podmiot, o którym mowa w ust. 1, o cofnięciu lub wygaśnięciu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub na prowadzenie rachunków papierów wartościowych będącego podstawą prowadzenia działalności na terytorium danego państwa.
11. Komisja informuje Komisję Europejską o liczbie przypadków zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 8.
12. Przepisów ust. 1–11 nie stosuje się do domu maklerskiego prowadzącego działalność maklerską wyłącznie w zakresie wskazanym w art. 30 ust. 2a lub 2b.

Art. 59c.[120)]

1. Zezwolenia Komisji, wydanego na wniosek domu maklerskiego, wymaga:
   1) spłata przez dom maklerski zobowiązań:
      a) z tytułu papierów wartościowych o nieoznaczonym terminie wymagalności oraz innych instrumentów finansowych o nieoznaczonym terminie wymagalności,
      b) z tytułu pożyczki lub kredytu, w wyniku których powstały zobowiązania podporządkowane – wcześniejsza niż w dniu określonym w umowie;
   2) zaliczenie zobowiązań z tytułu papierów wartościowych o nieoznaczonym terminie wymagalności oraz innych instrumentów finansowych o nieoznaczonym terminie wymagalności do kapitałów domu maklerskiego;
   3) stosowanie przez dom maklerski innego niż ustalony przez rynek regulowany modelu obliczania stosunku zmiany wartości opcji do zmiany wartości instrumentu bazowego będącego przedmiotem tej opcji;
   4) obliczanie wymogów kapitałowych na pokrycie poszczególnych rodzajów ryzyka za pomocą stosowania własnych wewnętrznych modeli zarządzania ryzykiem przez dom maklerski.
2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakim powinny odpowiadać wnioski, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność dokonywania na ich podstawie oceny skutków, jakie mogą spowodować czynności objęte wnioskami, w zakresie sytuacji finansowej domu maklerskiego.

Art. 60.

1. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:
   1)[121)] tryb i warunki postępowania domów maklerskich i banków prowadzących działalność maklerską, zagranicznych firm inwestycyjnych i zagranicznych osób prawnych prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz banków prowadzących rachunki papierów wartościowych; rozporządzenie powinno określać tryb i warunki postępowania w kontaktach z klientem, przy świadczeniu usług maklerskich, zawieraniu transakcji i dokonywaniu rozliczeń, przy prowadzeniu ewidencji i archiwizacji tych transakcji, przy usta-

[120)] Dodany przez art. 1 pkt 46 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[121)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 47 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

nawianiu i realizacji zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie papierów wartościowych oraz w przypadku zabezpieczenia wierzytelności na papierach wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, przy uwzględnieniu zasad bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności;

2) wielkość środków własnych domu maklerskiego w zależności od rozmiarów wykonywanej działalności oraz maksymalną wysokość kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do środków własnych;

3)[122] szczegółowe zasady, tryb i warunki pożyczania papierów wartościowych z udziałem domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską, zagranicznych firm inwestycyjnych i zagranicznych osób prawnych prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz banków prowadzących rachunki papierów wartościowych, poza systemem zabezpieczenia płynności rozliczeń transakcji, o którym mowa w art. 127 ust. 2 pkt 12; rozporządzenie powinno określać warunki ustanawiania zabezpieczeń zwrotu pożyczki w sposób zapewniający bezpieczne i sprawne funkcjonowanie systemu rozliczeń;

4)[122] zakres, tryb i formę oraz terminy dostarczania, innych niż wymienione w art. 48, informacji dotyczących działalności i sytuacji finansowej domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską, banków prowadzących rachunki papierów wartościowych oraz zagranicznych firm inwestycyjnych i zagranicznych osób prawnych prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; rozporządzenie powinno przewidywać obowiązki informacyjne w sposób umożliwiający Komisji, w zakresie określonym ustawą, wykonywanie nadzoru nad przestrzeganiem zasad uczciwego obrotu oraz bezpieczeństwem obrotu;

5) szczegółowe zasady wydzielenia organizacyjnego i finansowego działalności maklerskiej banku; zasady te powinny zapewniać rozdzielenie ryzyka działalności maklerskiej od ryzyka działalności bankowej, zachowanie poufności danych w wydzielonej jednostce organizacyjnej banku oraz ustalenie rzeczywistych wyników finansowych prowadzonej działalności maklerskiej;

6)[123] warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności maklerskiej przez dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską, zagraniczną firmę inwestycyjną i zagraniczną osobę prawną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych przez bank prowadzący rachunki papierów wartościowych; rozporządzenie powinno określać warunki techniczne i organizacyjne przy uwzględnieniu zasad bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności.

2. Rada Ministrów może określać, w drodze rozporządzenia:

1) (uchylony);[124]

2) tryb postępowania w celu ochrony informacji stanowiących tajemnicę zawodową oraz informacji poufnych w domach maklerskich, bankach prowadzących działalność maklerską i bankach prowadzących rachunki papierów wartościowych, zapewnienia nadzoru nad przepływem i wykorzystaniem tych informacji, przy uwzględnieniu zakresu i specyfiki działalności oraz struktury organizacyjnej tych podmiotów;

3) tryb postępowania domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską oraz banków prowadzących rachunki papierów wartościowych w celu

[122] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 47 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[123] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 47 lit. a tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[124] Przez art. 4 pkt 42 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 56.

przeciwdziałania zawieraniu transakcji oraz wykonywaniu innych operacji na rynku kapitałowym, z wykorzystaniem środków pieniężnych, co do których ujawniono okoliczności wskazujące, że środki te mogą pochodzić z przestępstwa lub z uczestnictwa w jego popełnieniu, albo że ich pochodzenie ma zostać ukryte z przyczyn związanych z przestępstwem; rozporządzenie powinno określać przypadki, w których podmioty te są obowiązane rejestrować operacje finansowe inwestorów, zakres oraz zasady zbierania danych o inwestorach, w celu ustalenia, czy środki pieniężne mogą pochodzić z przestępstwa lub uczestnictwa w jego popełnieniu, albo że ich pochodzenie ma zostać ukryte z przyczyn związanych z przestępstwem.

3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:
   1) tryb i warunki udzielania przez domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską i banki prowadzące rachunki papierów wartościowych pożyczek na nabycie papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu; rozporządzenie powinno określać w szczególności warunki gwarantujące, że środki przeznaczone na pożyczki nie będą pochodzić ze środków pieniężnych zdeponowanych przez inwestorów na rachunkach pieniężnych służących do obsługi rachunków papierów wartościowych, sposoby zabezpieczenia spłaty pożyczek w celu zapewnienia bezpieczeństwa pożyczkodawców oraz sposoby badania wiarygodności i wypłacalności pożyczkobiorców;
   2) wysokość środków własnych przeznaczonych na prowadzenie przez bank działalności maklerskiej w zależności od rozmiarów wykonywanej działalności;
   3) obowiązki sprawozdawcze domów maklerskich i banków prowadzących działalność maklerską w zakresie wykonywania czynności pośrednictwa w nabywaniu i zbywaniu papierów wartościowych będących w obrocie na zagranicznych rynkach regulowanych.
4. Prezes Narodowego Banku Polskiego może określać, w drodze zarządzenia, tryb i warunki udzielania oraz dopuszczalną wysokość kredytów i pożyczek udzielanych przez banki na nabycie papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu.
5. [125)] Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, obowiązki sprawozdawcze domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską, zagranicznych firm inwestycyjnych i zagranicznych osób prawnych prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, banków prowadzących rachunki papierów wartościowych, podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2, oraz Krajowego Depozytu w zakresie obrotu papierami wartościowymi emitowanymi przez Skarb Państwa, zapewniając możliwość dokonywania, na podstawie sprawozdań, analiz w zakresie stanu, dynamiki oraz struktury zadłużenia budżetu państwa w skarbowych papierach wartościowych według grup inwestorów oraz rodzajów tych papierów.

Rozdział 5

Wprowadzanie papierów wartościowych do publicznego obrotu

Art. 61.

1. Wprowadzenie papierów wartościowych do publicznego obrotu, z zastrzeżeniem art. 62 i 63, wymaga zgody Komisji.

[125)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 47 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. (uchylony).[126)]

3. (uchylony).[126)]

Art. 62.

1. Papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa i Narodowy Bank Polski są z mocy prawa dopuszczone do publicznego obrotu.

2. O emisji papierów, o których mowa w ust. 1, emitent informuje Komisję.

Art. 62a.[127)]

1. Nie wymaga zgody Komisji wprowadzenie do publicznego obrotu papierów wartościowych emitenta z siedzibą w państwie członkowskim, które są jednocześnie objęte wnioskiem o zatwierdzenie prospektu sporządzonego w związku z ofertą publiczną lub dopuszczeniem tych papierów wartościowych do notowań na wskazanym Komisji Europejskiej jako rynek urzędowy rynku regulowanym, zwanych dalej „oficjalnymi notowaniami", w jednym lub kilku państwach członkowskich, pod warunkiem:
   1) złożenia przez emitenta zawiadomienia do Komisji, dotyczącego tych papierów wartościowych;
   2) zatwierdzenia prospektu w jednym z tych państw członkowskich oraz
   3) otrzymania przez Komisję od organu nadzoru w państwie członkowskim dokumentu potwierdzającego zatwierdzenie prospektu w tym państwie.

2. Dopuszczenie do publicznego obrotu papierów wartościowych objętych zawiadomieniem następuje z dniem otrzymania dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

Art. 62b.[127)]

1. Nie wymaga zgody Komisji wprowadzenie do publicznego obrotu papierów wartościowych dopuszczonych do oficjalnych notowań w państwie członkowskim, pod warunkiem złożenia przez emitenta, w terminie 3 miesięcy od tego dopuszczenia, zawiadomienia do Komisji, dotyczącego tych papierów wartościowych.

2. Dopuszczenie do publicznego obrotu papierów wartościowych objętych zawiadomieniem, o którym mowa w ust. 1, następuje z dniem otrzymania tego zawiadomienia.

Art. 63.[128)]

1. Nie wymaga zgody Komisji wprowadzenie do publicznego obrotu papierów wartościowych, w przypadku gdy:
   1) ich emitentem jest spółka, której akcje są notowane na urzędowym rynku giełdowym, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1, jeżeli:
      a) spółka ta podlega nieprzerwanie przez okres co najmniej 18 miesięcy obowiązkom informacyjnym, określonym w art. 81 ust. 1 pkt 3 lub
      b) propozycja ich nabycia w obrocie pierwotnym jest kierowana wyłącznie do inwestorów kwalifikowanych, albo

---

[126)] Przez art. 1 pkt 12 ustawy z dnia 23 lipca 1998 r. o zmianie ustawy – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi, ustawy o rachunkowości oraz ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz.U. Nr 107, poz. 669), która weszła w życie z dniem 20 sierpnia 1998 r.

[127)] Dodany przez art. 1 pkt 48 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[128)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 49 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2) obrót wtórny tymi papierami odbywać się będzie wyłącznie na rynku nieurzędowym, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 2

– pod warunkiem że emitent złoży do Komisji zawiadomienie najpóźniej na 30 dni przed rozpoczęciem subskrypcji, sprzedaży lub obrotu tymi papierami wartościowymi.

2. Złożenie zawiadomienia wywołuje takie same skutki, jak wyrażenie przez Komisję zgody na wprowadzenie papierów wartościowych do publicznego obrotu.

3. Komisja może, najpóźniej na 16 dni przed:

1) rozpoczęciem subskrypcji, sprzedaży lub obrotu albo

2) dniem udostępnienia prospektu, określonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 75, w przypadku innym niż określony w pkt 1

– zgłosić sprzeciw wobec wprowadzenia papierów wartościowych do publicznego obrotu zgodnie z ust. 1 i 2, jeżeli zawiadomienie nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 73 ust. 6, lub zachodzą przesłanki określone w art. 72 ust. 5 pkt 1 lub 3 albo dodatkowy raport lub opinia, o których mowa w art. 71a, nie zostały sporządzone zgodnie z żądaniem Komisji albo z ich treści wynika, że sprawozdanie finansowe zostało nieprawidłowo sporządzone lub zawiera nieprawdziwe informacje.

4. Zgłoszenie sprzeciwu powoduje uchylenie skutków zawiadomienia. W takim przypadku wprowadzenie tych papierów wartościowych do publicznego obrotu wymaga zgody Komisji.

Art. 63a.[129)]

Wprowadzenie papierów wartościowych do publicznego obrotu zgodnie z art. 63 ust. 1 i 2 nie może być dokonane przed upływem roku od doręczenia emitentowi decyzji stwierdzającej niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 81 ust. 1 pkt 3, i nakładającej karę pieniężną w wysokości wyższej niż 200 000 zł, lub decyzji wydanej przez organ nadzoru w państwie członkowskim, stwierdzającej niewypełnianie lub nienależyte wypełnianie obowiązków wynikających z dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu określonych w przepisach prawa obowiązujących w tym państwie.

Art. 64.

Dopuszczenie do publicznego obrotu obligacji zamiennych jest równoznaczne z dopuszczeniem do publicznego obrotu akcji emitowanych w celu realizacji uprawnień obligatariuszy wynikających z tych obligacji.

Art. 65.

Dopuszczenie do publicznego obrotu papierów wartościowych jest równoznaczne z dopuszczeniem do publicznego obrotu zbywalnych praw majątkowych wynikających z tych papierów.

[129)] W zakresie dotyczącym emitenta, którego papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu w państwie członkowskim, wszedł w życie z dniem 1 maja 2004 r., zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 65a.

Dopuszczenie akcji do publicznego obrotu jest równoznaczne z dopuszczeniem do publicznego obrotu praw do tych akcji.

Art. 66.[130)]

Do papierów wartościowych, określonych w art. 3 ust. 2 i 3, dopuszczonych do publicznego obrotu, nie stosuje się przepisów o grach i zakładach wzajemnych.

Art. 67.

1.[131)] Papiery wartościowe wydane w formie dokumentu mogą być dopuszczone do publicznego obrotu, jeżeli zostały uprzednio złożone do depozytu w domu maklerskim, banku prowadzącym działalność maklerską, banku prowadzącym rachunki papierów wartościowych, w oddziale zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w oddziale zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 52 ust. 2, prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w Krajowym Depozycie. Podmioty te są obowiązane utworzyć rejestr osób uprawnionych z tych papierów.

2. Skutkiem dopuszczenia do publicznego obrotu papierów wartościowych w formie dokumentu jest jednoczesne uzyskanie przez zapisy w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, znaczenia prawnego zapisów na rachunkach papierów wartościowych i pozbawienie mocy prawnej dokumentów złożonych do depozytu, z zastrzeżeniem art. 133 ust. 2. Przepis art. 70 stosuje się odpowiednio.

3. Do papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymóg określony w ust. 1 uznaje się za spełniony przez zarejestrowanie tych papierów wartościowych przez osobę prawną lub inną jednostkę organizacyjną wykonującą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi.

4. Dokumenty, w formie których wydane zostały papiery wartościowe zarejestrowane przez podmiot, o którym mowa w ust. 3, tracą moc prawną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z chwilą zarejestrowania tych papierów w depozycie papierów wartościowych.

Art. 68.

1. W celu uzyskania zgody na wprowadzenie papierów wartościowych do publicznego obrotu emitent lub wprowadzający składa do Komisji, za pośrednictwem domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską, wniosek zawierający:
   1) firmę (nazwę) i siedzibę emitenta;
   2) podstawowe dane o papierach wartościowych objętych wnioskiem, a w szczególności określenie ich liczby, rodzaju, wartości nominalnej, przewidywanej ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży oraz przewidywanej daty sprzedaży;

---

130) W brzmieniu ustalonym przez art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o zmianie ustawy o grach losowych, zakładach wzajemnych i grach na automatach oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 84, poz. 774), która weszła w życie z dniem 15 czerwca 2003 r.

131) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 50 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

3) oznaczenie domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską, który będzie oferować papiery wartościowe objęte wnioskiem;

4) nazwę wydzielonej jednostki organizacyjnej banku, w ramach której prowadzona jest działalność maklerska;

5)[132] informację, czy papiery wartościowe są lub będą objęte wnioskiem o zatwierdzenie prospektu w państwie lub państwach członkowskich.

2. Do wniosku załącza się:

1)[133] prospekt emisyjny, zwany dalej „prospektem", oraz jego skrót, sporządzone zgodnie z przepisami rozporządzenia, o którym mowa w art. 71 ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6;

2) statut, umowę spółki, akt założycielski lub inny przewidziany przepisami prawa dokument dotyczący utworzenia, działalności i organizacji emitenta;

3) uchwałę podjętą przez właściwy organ stanowiący emitenta o emisji papierów wartościowych i wprowadzaniu ich do publicznego obrotu;

4) w przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu – zaświadczenie o ich złożeniu do depozytu, o którym mowa w art. 67 ust. 1, albo ich zarejestrowaniu przez podmiot, o którym mowa w art. 67 ust. 3;

5) dowód uiszczenia opłaty ewidencyjnej z tytułu wpisu do ewidencji, o której mowa w art. 88.

3. Opłata, o której mowa w ust. 2 pkt 5, podlega zwrotowi w przypadku pozostawienia wniosku bez rozpoznania lub cofnięcia wniosku przez emitenta albo wprowadzającego.

4. (uchylony).[134]

5.[135] W przypadku gdy wniosek dotyczy papierów wartościowych dopuszczonych do oficjalnych notowań w państwie członkowskim, które są notowane w tym państwie nie dłużej niż 6 miesięcy od daty dopuszczenia, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, emitent załącza:

1) wskazanie organu nadzoru w państwie członkowskim, właściwego w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do notowań;

2) prospekt oraz, o ile był wymagany – skrót prospektu, wraz z ich tłumaczeniem na język polski, będące podstawą dopuszczenia w państwie członkowskim, sporządzone i zaktualizowane zgodnie z przepisami tego państwa, uzupełnione o informacje dotyczące czynników powodujących wysokie ryzyko dla nabywców papierów wartościowych objętych wnioskiem oraz opis zasad opodatkowania obrotu i dochodów z tych papierów, a także informacje o instytucjach finansowych przeprowadzających rozliczenia finansowe emitenta (agentach płatniczych) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jak również o sposobie publikowania informacji dla inwestorów.

6.[135] Komisja może, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku, wyrazić sprzeciw wobec wprowadzenia papierów wartościowych na podstawie prospektu, o którym mowa w ust. 5 pkt 2. W takim przypadku emitent w celu uzyskania zgody, o której mowa w art. 61 ust. 1, do wniosku załącza prospekt sporządzony zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 71 ust. 3.

---

[132] Dodany przez art. 1 pkt 51 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[133] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 51 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[134] Przez art. 4 pkt 47 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 56.
[135] Dodany przez art. 1 pkt 51 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 69.[136)]

Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, podmioty uprawnione do składania wniosku o wyrażenie zgody na wprowadzenie do publicznego obrotu papierów wartościowych określonych w art. 3 ust. 3 i 4, szczególne warunki, jakie są obowiązane spełniać te podmioty, oraz szczególny tryb i warunki wprowadzania tych papierów, w tym kryteria, jakie muszą spełniać te papiery, aby mogły być przedmiotem obrotu. Rozporządzenie powinno w szczególności określać warunki, jakie muszą spełniać podmioty emitujące te papiery w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa w zakresie realizacji zobowiązań wynikających z tych papierów. Rozporządzenie powinno ponadto określać zakres obowiązków informacyjnych, tak aby zapewnić nabywcom papierów wartościowych podstawowe dane niezbędne do oceny przez nich ryzyka związanego z inwestowaniem w te papiery.

Art. 70.

1. Emitent lub wprowadzający ma obowiązek zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja w depozycie papierów wartościowych, papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu. W przypadku gdy system rejestracji papierów wartościowych, o których mowa w art. 6 ust. 1, będzie prowadzony przez Narodowy Bank Polski, zgodnie z art. 6 ust. 2, emitent będący Skarbem Państwa ma obowiązek zawarcia takiej umowy z Narodowym Bankiem Polskim.
2. W przypadku papierów wartościowych wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotem rejestracji może być ta część dopuszczonych do publicznego obrotu papierów wartościowych, która znajduje się w obrocie na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Rejestracja, o której mowa w ust. 2, następuje najpóźniej przed rozliczeniem transakcji w Krajowym Depozycie.

Art. 71.[137)]

1. Prospekt powinien zawierać wszelkie informacje istotne dla oceny sytuacji gospodarczej, majątkowej i finansowej emitenta oraz perspektyw rozwoju emitenta, a także informacje dotyczące przeprowadzenia subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych; skrót prospektu powinien zawierać zwięzłe informacje o emitencie i papierach wartościowych.
2. W przypadku emisji papierów wartościowych przez podmiot zależny, prospekt i skrót prospektu powinny zawierać również informacje o podmiocie dominującym, przedstawione w zakresie i w sposób wynikający z ust. 3.
3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakim powinien odpowiadać prospekt oraz skrót prospektu, przy uwzględnieniu rodzaju oferty i jej adresata, sposobu wprowadzenia papierów wartościowych do publicznego obrotu oraz wymogów obowiązujących na rynku regulowanym, na którym będą notowane te papiery. Rozporządzenie powinno określać treść i zakres informacji ujawnianych w prospekcie oraz w jego skrócie ze wskazaniem regulacji w zakresie rachunkowości, na podstawie których mają być ujawniane dane finansowe, oraz zakresu ujawnianych danych finansowych.

[136)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 52 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[137)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 53 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 71a.[138)]

W przypadku powzięcia podejrzeń co do prawidłowości sporządzenia lub prawdziwości informacji zawartych w raporcie lub opinii z badania jednostkowego lub skonsolidowanego sprawozdania finansowego zawartego w prospekcie załączonym do wniosku lub zawiadomienia, Komisja może zgłosić, emitentowi lub podmiotowi odpowiedzialnemu za sporządzenie tych dokumentów, zastrzeżenia do ich treści, wraz z żądaniem sporządzenia dodatkowego raportu lub opinii w określonym zakresie i przekazania ich Komisji w wyznaczonym terminie.

Art. 71b.[138)]

W przypadku gdy w okresie ostatnich 12 miesięcy emitent udostępnił prospekt w państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w kolejnym prospekcie sporządzonym przez tego emitenta, dotyczącym innych papierów wartościowych, emitent może wskazać jedynie zmiany mogące mieć wpływ na wartość papierów wartościowych, jakie zaszły od dnia udostępnienia prospektu. W takim przypadku emitent udostępnia prospekt łącznie z prospektem, którego dotyczy lub na który się powołuje.

Art. 71c.[138)]

W przypadku gdy emitent sporządza zarówno jednostkowe, jak i skonsolidowane sprawozdania finansowe, Komisja może zezwolić na zamieszczenie w prospekcie udostępnianym do publicznej wiadomości jedynie sprawozdań jednostkowych albo skonsolidowanych, pod warunkiem że sprawozdania, które nie będą zamieszczone, nie zawierają żadnych istotnych informacji dodatkowych.

Art. 72.[139)]

1. Decyzję w sprawie zgody na wprowadzenie papierów wartościowych do publicznego obrotu Komisja wydaje po stwierdzeniu, że dokumenty związane z wprowadzeniem papierów wartościowych do publicznego obrotu odpowiadają pod względem treści wymogom określonym w przepisach prawa.
2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może zwolnić emitenta, na jego wniosek, z obowiązku zamieszczenia w prospekcie informacji, których ujawnienie mogłoby:
   1) być sprzeczne z interesem publicznym lub
   2) wyrządzić istotną szkodę emitentowi – o ile nie wprowadzi to w błąd ogółu inwestorów odnośnie do faktów i okoliczności, których znajomość jest istotna dla oceny papierów wartościowych.
3. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 1, ma dotyczyć papierów wartościowych emitowanych przez podmiot z siedzibą w państwie członkowskim, niedopuszczonych do obrotu na regulowanym rynku urzędowym w państwie członkowskim, Komisja podejmuje decyzję po uzyskaniu pisemnej opinii organu nadzoru, który dopuścił inne papiery wartościowe tego emitenta do obrotu na regulowanym rynku urzędowym w państwie członkowskim.
4. W przypadku dopuszczenia do publicznego obrotu papierów wartościowych, które równocześnie zostały objęte wnioskiem o zatwierdzenie prospektu sporządzonego w związku z ofertą publiczną lub dopuszczeniem tych papierów wartościowych do oficjalnych notowań w państwie członkowskim, Komisja przesyła do właściwego organu

[138)] Dodany przez art. 1 pkt 54 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[139)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 55 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

nadzoru w tym państwie dokument potwierdzający dopuszczenie tych papierów wartościowych do publicznego obrotu wraz ze wskazaniem rodzaju informacji, które zostały objęte zwolnieniem z obowiązku zamieszczenia w treści prospektu będącego podstawą dopuszczenia do publicznego obrotu.

5. Komisja może odmówić zgody, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy:
   1) dokumenty, o których mowa w art. 68 ust. 2 pkt 1–3, nie odpowiadają pod względem treści wymogom określonym w przepisach prawa;
   2) z opinii, o której mowa w ust. 3, wynika, że emitent nie wypełnia obowiązków wynikających z dopuszczenia innych papierów wartościowych do obrotu na regulowanym rynku urzędowym w państwie członkowskim, określonych w przepisach prawa w tym państwie;
   3) z treści dokumentów, o których mowa w art. 68 ust. 2, wynika, że:
      a) dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na urzędowym rynku giełdowym w znaczący sposób zaszkodziłoby interesom inwestorów,
      b) utworzenie emitenta nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa, którego skutki pozostają w mocy,
      c) działalność emitenta była lub jest prowadzona z rażącym naruszeniem przepisów prawa,
      d) status prawny papierów wartościowych jest niezgodny z przepisami prawa;
   4) dodatkowy raport lub opinia, o których mowa w art. 71a, nie zostały sporządzone zgodnie z żądaniem Komisji, albo z ich treści wynika, że sprawozdanie finansowe zostało nieprawidłowo sporządzone lub zawiera nieprawdziwe informacje.

Art. 73.[139)]

1. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 62a, zawiera:
   1) informacje i dokumenty, o których mowa w art. 68 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2–5;
   2) wskazanie organu nadzoru w państwie członkowskim, właściwego w sprawie zatwierdzenia prospektu papierów wartościowych objętych zawiadomieniem;
   3) prospekt oraz, o ile był wymagany – skrót prospektu wraz z ich tłumaczeniem na język polski, będące podstawą zatwierdzenia w państwie członkowskim, zaktualizowany zgodnie z przepisami tego państwa oraz uzupełniony o informacje dotyczące czynników powodujących wysokie ryzyko dla nabywców papierów wartościowych objętych zawiadomieniem oraz warunków i trybu nabywania papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zasad opodatkowania obrotu i dochodów z tych papierów, a także informacje o instytucjach finansowych zaangażowanych jako agenci płatniczy emitenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak również o sposobie publikowania informacji dla inwestorów.
2. Zawiadomienie, o którym mowa w art. 62b, zawiera:
   1) informacje i dokumenty, o których mowa w art. 68 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2–5;
   2) wskazanie organu nadzoru w państwie członkowskim, właściwego w sprawie zatwierdzenia prospektu papierów wartościowych objętych zawiadomieniem;
   3) datę zatwierdzenia prospektu przez organ, o którym mowa w pkt 2;
   4) dokument potwierdzający zatwierdzenie prospektu przez organ, o którym mowa w pkt 2;
   5) prospekt oraz, o ile był wymagany – skrót prospektu, wraz z ich tłumaczeniem na język polski, będące podstawą zatwierdzenia w państwie członkowskim, zaktuali-

zowany zgodnie z przepisami tego państwa oraz uzupełniony o informacje dotyczące czynników powodujących wysokie ryzyko dla nabywców papierów wartościowych objętych zawiadomieniem oraz zasad opodatkowania obrotu i dochodów z tych papierów, a także informacje o instytucjach finansowych zaangażowanych jako agenci płatniczy emitenta na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i sposobie publikowania informacji dla inwestorów.

3. Prospekt, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub ust. 2 pkt 5, powinien zostać sporządzony zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, w którym emitent ma swoją siedzibę, oraz zatwierdzony przez właściwy organ tego państwa. Jeżeli siedziba emitenta nie znajduje się na terytorium żadnego z państw, w których zostały złożone wnioski, prospekt powinien zostać sporządzony oraz zatwierdzony zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w jednym z tych państw, według wyboru emitenta.
4. W przypadku zawiadomienia, o którym mowa w art. 62a lub art. 62b, Komisja jest obowiązana do współpracy z właściwym organem lub organami nadzoru w państwach członkowskich w celu przyspieszenia i uproszczenia procedury dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu oraz określenia ewentualnych wszelkich dodatkowych warunków dopuszczenia.
5. W przypadku zawiadomienia, o którym mowa w art. 62a, publiczna oferta papierów wartościowych nie może być prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed otrzymaniem przez Komisję dokumentu, o którym mowa w art. 62a ust. 1 pkt 3.
6. Zawiadomienie składane w przypadkach, o których mowa w art. 63 ust. 1, zawiera informacje i dokumenty, o których mowa w art. 68 ust. 1 i 2, oraz wskazanie dnia udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu i jego skrótu.
7. W przypadku zawiadomienia, o którym mowa w art. 63 ust. 1, udostępniony prospekt może nie zawierać informacji, których ujawnienie mogłoby:
   1) być sprzeczne z interesem publicznym lub
   2) wyrządzić istotną szkodę emitentowi – o ile nie wprowadzi to w błąd ogółu inwestorów odnośnie do faktów i okoliczności, których znajomość jest istotna dla oceny papierów wartościowych

   – jeżeli Komisja wyrazi na to zgodę.

Art. 73a.[140)]

Jeżeli wniosek o dopuszczenie do publicznego obrotu lub do oficjalnych notowań w państwie członkowskim, dotyczący obligacji zamiennych, obligacji z prawem pierwszeństwa lub innych papierów wartościowych dających prawo do udziału w kapitale emitenta, spełnia następujące warunki:

1) jest składany jednocześnie w Rzeczypospolitej Polskiej i w jednym lub w kilku państwach członkowskich,
2) siedziba emitenta akcji, do których zamiany lub nabycia dają prawo papiery wartościowe będące przedmiotem wniosku, znajduje się w państwie innym niż wskazane w pkt 1,
3) akcje te są dopuszczone do publicznego obrotu lub do oficjalnych notowań w państwie członkowskim

– Komisja rozpatruje ten wniosek po zasięgnięciu opinii właściwych organów państwa siedziby emitenta tych akcji.

[140)] Dodany przez art. 1 pkt 56 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 74.

Subskrypcja papierów wartościowych wprowadzanych do publicznego obrotu na podstawie zawiadomienia o emisji powinna zakończyć się nie później niż w ciągu 10 miesięcy od dnia bilansowego, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane przez podmiot uprawniony sprawozdanie finansowe, zamieszczone w prospekcie dołączonym do zawiadomienia.

Art. 75.

Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, termin ważności prospektu, termin, w którym, po opublikowaniu prospektu i jego skrótu, może rozpocząć się sprzedaż lub subskrypcja papierów wartościowych, wymaganą liczbę prospektów oraz miejsca, terminy i sposoby udostępniania do publicznej wiadomości prospektu i jego skrótu. Prospekt i jego skrót powinny być publicznie dostępne w sposób umożliwiający inwestorom ocenę sytuacji finansowej i gospodarczej emitenta, z uwzględnieniem wielkości oferty, trybu wprowadzania papierów wartościowych do publicznego obrotu i kręgu podmiotów, do których oferta jest skierowana.

Art. 76.

1. Najpóźniej przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych emitent lub wprowadzający może zawrzeć umowę o subemisję inwestycyjną. Zawarcie i realizacja takiej umowy nie narusza przepisów art. 438 Kodeksu spółek handlowych. Emitent lub wprowadzający obowiązany jest przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży do niezwłocznego podania do publicznej wiadomości informacji o zawarciu takiej umowy.
2. [141)] Subemitentem inwestycyjnym mogą być wyłącznie: dom maklerski, towarzystwo funduszy inwestycyjnych, fundusz inwestycyjny, bank, zakład ubezpieczeń, zagraniczna firma inwestycyjna, zagraniczna instytucja finansowa mająca siedzibę w krajach należących do OECD lub konsorcjum tych podmiotów.

Art. 77.

1. Najpóźniej przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych emitent lub wprowadzający może zawrzeć umowę o subemisję usługową. Zbywanie papierów wartościowych w wykonaniu takiej umowy następuje za pośrednictwem domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską, na zasadach i w terminie określonych w prospekcie. Emitent lub wprowadzający ma obowiązek przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży niezwłocznego podania do publicznej wiadomości informacji o zawarciu takiej umowy.
2. Umowy o subemisje usługowe, zawarte przez emitenta, powinny zapewniać możliwość zbywania przez subemitenta usługowego przysługującego mu prawa do objęcia papierów wartościowych; zbycie tego prawa przez subemitenta uważa się za obrót pierwotny. Za obrót pierwotny uważa się również proponowanie przez subemitenta zbycia akcji objętych w wykonaniu tego prawa, w przypadku gdy sąd rejestrowy wpisał do rejestru przedsiębiorców podwyższenie kapitału zakładowego.
3. Umowy o subemisje usługowe, zawarte przez wprowadzającego, powinny zapewniać możliwość zbywania przez subemitenta usługowego papierów wartościowych nabytych od wprowadzającego, a także prawa do ich nabycia; proponowanie nabycia tych

[141)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 57 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

papierów przez subemitenta, jak również zbycie przez niego prawa do ich nabycia uważa się za pierwszą ofertę publiczną.

4. Dokonywanie obrotu, o którym mowa w ust. 2 i 3, na warunkach, o których mowa w tych przepisach, następuje w terminie określonym w prospekcie.

5.[142)] Subemitentem usługowym mogą być wyłącznie: dom maklerski, bank, zagraniczna firma inwestycyjna, zagraniczna instytucja finansowa mająca siedzibę w krajach należących do OECD lub konsorcjum tych podmiotów.

Art. 78.

Zawarcie przez emitenta umowy o subemisję inwestycyjną lub subemisję usługową wymaga stosownego upoważnienia w uchwale podjętej przez właściwy organ stanowiący emitenta, a w przypadku spółki akcyjnej – w uchwale walnego zgromadzenia akcjonariuszy.

Art. 79.

1. Po uzyskaniu zgody na wprowadzenie papierów wartościowych do publicznego obrotu lub złożeniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 63, emitent lub wprowadzający jest obowiązany udostępnić prospekt do publicznej wiadomości oraz opublikować skrót prospektu w sposób wynikający z art. 75.

1a.[143)] Prospekt, z zastrzeżeniem art. 62a i 62b, nie może zostać udostępniony do publicznej wiadomości przed zatwierdzeniem go przez Komisję. Za zatwierdzenie prospektu uważa się wyrażenie zgody, o której mowa w art. 72 ust. 1, lub niezgłoszenie sprzeciwu, o którym mowa w art. 63 ust. 3.

2. Emitent lub wprowadzający mają obowiązek, do dnia udostępnienia prospektu, niezwłocznie dostarczać Komisji informacje o każdej zmianie danych zawartych w prospekcie oraz uwzględnić te zmiany w prospekcie i jego skrócie.

3. Wszelkie informacje udostępniane do publicznej wiadomości przez emitenta lub wprowadzającego nie mogą być sprzeczne z treścią informacji zawartych w prospekcie i jego skrócie.

Art. 80.

1. Prospekt i jego skrót mogą nie zawierać ceny emisyjnej lub ceny sprzedaży, pod warunkiem przekazania informacji o cenie w trybie określonym w art. 81 ust. 1 nie później niż przed rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży.

2. Za cenę emisyjną lub cenę sprzedaży uważa się także cenę minimalną ustaloną na potrzeby przetargu lub przedział cenowy. W takim przypadku emitent lub wprowadzający po przeprowadzeniu subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych jest obowiązany do podania ceny ostatecznej w trybie określonym w art. 81 ust. 1.

3. Cena emisyjna lub cena sprzedaży nie może ulec zmianie, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Cena emisyjna lub cena sprzedaży zamieszczona w prospekcie może ulec zmianie przed planowanym rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży. Jeżeli zmiana ceny nastąpi w okresie 2 dni przed planowanym rozpoczęciem subskrypcji lub sprzedaży, emitent lub wprowadzający ma obowiązek przesunąć termin rozpoczęcia subskrypcji lub sprzedaży o co najmniej 2 dni.

[142)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 58 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[143)] Dodany przez art. 1 pkt 59 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 81.

1. Od dnia udostępnienia prospektu do publicznej wiadomości emitent jest obowiązany do równoczesnego przekazywania Komisji, spółce prowadzącej giełdę lub spółce prowadzącej rynek pozagiełdowy, na których są notowane papiery wartościowe emitenta:
   1) każdej informacji powodującej zmianę treści prospektu – w okresie jego ważności,
   2)[144] informacji poufnych,
   3) informacji bieżących i okresowych

   – a po upływie 20 minut od chwili przekazania informacji tym podmiotom – także przekazania jej do publicznej wiadomości.

1a. Sposób przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 1, określa Komisja, wskazując w drodze uchwały podmiot, który upowszechnia przekazane informacje, zwany dalej „agencją informacyjną".

2.[145] Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, emitent jest obowiązany przekazać niezwłocznie po zajściu zdarzeń lub okoliczności, które uzasadniają ich przekazanie lub po powzięciu o nich wiadomości, nie później jednak niż w terminie 24 godzin, z zastrzeżeniem ust. 4. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, z wyłączeniem danych osobowych, emitent jest obowiązany umieścić na swojej stronie internetowej, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. W przypadku gdy informacje określone w ust. 1 pkt 1 mogą w znaczący sposób wpłynąć na cenę lub wartość papieru wartościowego, emitent lub wprowadzający ma obowiązek opublikowania ich co najmniej w jednym z dzienników, w których publikowany był skrót prospektu, w terminie 7 dni od dnia powzięcia informacji.

4.[146] W przypadku gdy wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, mogłoby naruszyć słuszny interes emitenta instrumentów finansowych dopuszczonych do publicznego obrotu albo dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregokolwiek z państw członkowskich niezależnie od tego, czy transakcje danym instrumentem są dokonywane na tym rynku, może on w zakresie odnoszącym się do informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2 – na własną odpowiedzialność opóźnić na czas określony wykonanie tych obowiązków, przekazując Komisji informację o opóźnieniu przekazania tych informacji wraz z podaniem przyczyn uzasadniających opóźnienie i wskazaniem terminu, w którym informacja będzie przekazana podmiotom, o których mowa w ust. 1.

4a. Zmiana informacji zawartych w prospekcie dotycząca zasad subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych objętych prospektem wymaga uzyskania zgody Komisji.

4b.[147] Wystawca kwitów depozytowych nie jest obowiązany do przekazywania informacji dotyczących własnej sytuacji gospodarczej lub finansowej, chyba że mogłaby ona w istotny sposób wpłynąć na możliwość wywiązania się przez niego z obowiązków wynikających z wystawienia kwitów.

4c.[147] Wystawca kwitów depozytowych obowiązany jest do przekazywania w trybie i w zakresie określonym w ust. 1–4a informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitenta papierów wartościowych będących podstawą wystawienia kwitów de-

[144] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 60 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[145] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 60 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[146] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 60 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[147] Dodany przez art. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

pozytowych na rynku regulowanym, na którym te papiery wartościowe są przedmiotem obrotu, a ponadto, w zakresie wskazanym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5, informacji tych przetłumaczonych na język polski.

4d.[148)] Opóźnienie przekazania informacji, o którym mowa w ust. 4, może nastąpić wyłącznie pod warunkiem, że:

1) emitent zapewni zachowanie poufności tych informacji do chwili wykonania obowiązku oraz

2) nie spowoduje to wprowadzenia w błąd opinii publicznej.

4e.[148)] W przypadku opóźnienia, o którym mowa w ust. 4, emitent jest obowiązany przekazać informacje w terminie wskazanym Komisji, zgodnie z tym przepisem.

5.[149)] Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, rodzaj, zakres i formę informacji bieżących i okresowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oraz terminy i częstotliwość ich przekazywania przez emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do:

1) obrotu na urzędowym rynku giełdowym,

2) publicznego obrotu, które nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym

– przy uwzględnieniu rodzaju rynku, na którym papiery wartościowe są lub będą notowane, regulacji w zakresie rachunkowości, na podstawie których mają być ujawniane dane finansowe oraz zakresu ujawnianych danych finansowych, w sposób umożliwiający inwestorom właściwą ocenę sytuacji gospodarczej, majątkowej i finansowej emitenta.

6.[150)] Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, rodzaj, zakres, terminy oraz częstotliwość przekazywania do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3, przez spółkę prowadzącą giełdę, na której są notowane papiery wartościowe, o których mowa w art. 3 ust. 3 i 4, w sposób umożliwiający inwestorom ocenę ryzyka inwestycyjnego związanego z inwestowaniem w te papiery wartościowe.

7.[150)] Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje informacji, które mogą naruszyć słuszny interes emitenta oraz sposób postępowania emitenta w związku z opóźnianiem przekazania do publicznej wiadomości informacji poufnych, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia poufności tych informacji do chwili ich przekazania.

8.[150)] Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

1) środki techniczne służące do przekazywania:

a) informacji, o których mowa w ust. 1, oraz

b) innych informacji w ramach wykonywania obowiązków informacyjnych, publikacyjnych lub sprawozdawczych określonych w ustawie lub w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie,

2) techniczne warunki przekazywania informacji przy użyciu tych środków

– z uwzględnieniem konieczności zapewnienia tym podmiotom możliwości należytego wykonania obowiązków, nie zwiększając w istotnym stopniu kosztów ich funkcjonowania na rynku.

[148)] Dodany przez art. 1 pkt 60 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[149)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 60 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[150)] Dodany przez art. 1 pkt 60 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 81a.[151)]

1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu, albo pozostające z nim w stosunku pracy, są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt emitenta, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie:
   1) nadzoru nad sposobem wykonywania przez te podmioty obowiązków informacyjnych;
   2) ujawniania i przeciwdziałania manipulacji, o której mowa w art. 97;
   3) ujawniania i przeciwdziałania ujawnieniu lub wykorzystywaniu informacji poufnej.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na biegłym rewidencie oraz osobach wchodzących w skład organów zarządzających podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy – w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub podmiot w związku z badaniem sprawozdań finansowych emitenta papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu lub ubiegającego się o takie dopuszczenie, lub świadczeniem na jego rzecz innych usług wymienionych w art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie. Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 4a tej ustawy.
3. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności informacji okresowych, o których mowa w art. 81 ust. 1 pkt 3, lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych informacji i ksiąg rachunkowych podmiotowi uprawnionemu do badania sprawozdań finansowych. W przypadku gdy kontrola wykaże, że wątpliwości były uzasadnione, emitent zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

Art. 81b.[151)]

W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komisja może przedłużyć termin przekazania do publicznej wiadomości informacji okresowych, sporządzanych za okres inny niż rok obrotowy.

Art. 81c.[151)]

1. W przypadku gdy przekazanie do publicznej wiadomości informacji niestanowiącej informacji poufnej, zawartej w informacjach:
   1) okresowych, sporządzanych za inny okres niż rok obrotowy,
   2) innych niż określone w pkt 1, dotyczących osób fizycznych wchodzących w skład organów zarządzających lub nadzorujących emitenta

   – mogłoby być sprzeczne z interesem publicznym lub spowodować znaczną szkodę dla interesów emitenta, pod warunkiem że brak tej informacji nie uniemożliwi inwestorom prawidłowej oceny rzeczywistej sytuacji gospodarczej, majątkowej i finansowej emitenta lub ryzyka związanego z inwestowaniem w papiery wartościowe emitenta, informację tę emitent może przekazać wyłącznie Komisji wraz z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku przekazania jej innym podmiotom wymienionym w art. 81 ust. 1 oraz do publicznej wiadomości.

[151)] Dodany przez art. 1 pkt 61 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. W przypadku nieuwzględnienia wniosku Przewodniczący Komisji, w drodze decyzji, nakazuje emitentowi przekazanie tych informacji. W takim przypadku emitent przekazuje informacje do publicznej wiadomości niezwłocznie, ale nie później niż w ciągu 24 godzin od doręczenia decyzji.
3. Od decyzji emitent może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia. W tym zakresie nie stosuje się art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.
4. W przypadku gdy szczegółowe wymogi odnoszące się do treści informacji okresowych, o których mowa w art. 81 ust. 1 pkt 3, nie odpowiadają specyfice działalności emitenta, Komisja może zezwolić na odstąpienie od tych wymogów i odpowiednie ich dostosowanie. Decyzja Komisji określa zakres możliwych odstępstw i wskazuje na sposób prezentacji danych, których dotyczą wymogi, po przedstawieniu ich propozycji wraz z uzasadnieniem przez emitenta.
5. Emitent jest obowiązany przekazać kopię informacji okresowych jednocześnie do Komisji i właściwych organów wszystkich państw członkowskich, w których jego akcje są dopuszczone do oficjalnych notowań, nie później niż w chwili, gdy informacja ta jest po raz pierwszy udostępniana do publicznej wiadomości w państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
6. Jeżeli emitent z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim lub Rzecząpospolitą Polską przekazuje do publicznej wiadomości informacje okresowe, sporządzane za okres inny niż rok obrotowy, w państwie niebędącym państwem członkowskim lub Rzecząpospolitą Polską, Komisja może zezwolić na przekazanie do publicznej wiadomości tych informacji zamiast informacji okresowych, o których mowa w art. 81 ust. 1 pkt 3, sporządzonych za inny okres niż rok obrotowy, pod warunkiem że podawane w nich informacje odpowiadają informacjom okresowym, o których mowa w art. 81 ust. 1 pkt 3, sporządzanym za ten okres.
7. W przypadku gdy emitent sporządza zarówno jednostkowe, jak i skonsolidowane informacje okresowe, Komisja może zezwolić na przekazanie do publicznej wiadomości jedynie informacji jednostkowej albo skonsolidowanej, pod warunkiem że informacja, która nie będzie przekazywana do publicznej wiadomości nie zawiera żadnych istotnych informacji dodatkowych.

Art. 81d.[151)]

1. W przypadku gdy emitent papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu ma obowiązek udostępniać informacje okresowe za okres inny niż rok obrotowy, do publicznej wiadomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w jednym lub więcej państwie członkowskim, Komisja niezwłocznie zwraca się do właściwych organów nadzoru tych państw członkowskich o uzgodnienie, że udostępnieniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w każdym z tych państw będzie podlegać treść informacji okresowych w zakresie wymaganym przepisami prawa obowiązującymi:
   1) w tym państwie, w którym akcje tego emitenta zostały jako pierwsze dopuszczone do oficjalnych notowań, albo
   2) w państwie siedziby emitenta – jeżeli dopuszczenie jego papierów wartościowych do oficjalnych notowań nastąpiło jednocześnie na dwu lub więcej giełdach usytuowanych lub działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium co najmniej jednego państwa członkowskiego.
2. Przedmiotem uzgodnienia może być również udostępnienie informacji okresowych o treści najbardziej zbliżonej do treści, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

3. W przypadku ustalenia, przy zastosowaniu zasad określonych w ust. 1 lub 2, że udostępnieniu w każdym z państw powinna podlegać treść informacji okresowych w zakresie wymaganym przepisami prawa polskiego, Komisja – zwracając się o uzgodnienie zakresu treści informacji okresowych – informuje o tym ustaleniu organy nadzoru państw członkowskich.
4. Komisja niezwłocznie zawiadamia emitenta o uzgodnionym zakresie treści informacji okresowych.
5. Emitent, po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, przekazuje w trybie określonym w art. 81 ust. 1 – zamiast informacji okresowych sporządzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 81 ust. 5 – informacje sporządzone zgodnie z przepisami państwa określonego w zawiadomieniu.
6. W przypadku nieotrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, nie później niż na 30 dni przed dniem zakończenia okresu, za który informacje mają być sporządzone, emitent przekazuje w trybie określonym w art. 81 ust. 1 informacje zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 81 ust. 5.
7. W przypadku:
   1) emitenta z siedzibą w państwie innym niż Rzeczpospolita Polska albo państwo członkowskie – stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3–6;
   2) uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, podjętego z inicjatywy państwa członkowskiego – stosuje się odpowiednio ust. 3–6.

Art. 81e.[151)]

1. Akcja informacyjna dotycząca papierów wartościowych może być prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wcześniej niż po złożeniu do Komisji wniosku, o którym mowa w art. 68 ust. 1, zawiadomienia, o którym mowa w art. 62a, art. 62b lub art. 63 ust. 1, chyba że z odrębnych przepisów wynika obowiązek wcześniejszego przekazania przez emitenta określonej informacji do publicznej wiadomości.
2. Przez prowadzenie akcji informacyjnej należy rozumieć publiczne rozpowszechnianie szczegółowych informacji dotyczących:
   1) przeprowadzenia subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej, lub
   2) ubiegania się o dopuszczenie papierów wartościowych do notowań na rynku regulowanym

   – w każdej formie, w szczególności w drodze ogłoszeń i zawiadomień w środkach masowego przekazu, w tym w internecie, w formie plakatów oraz innego rodzaju dokumentów i materiałów informacyjnych.
3. W przypadku prowadzenia akcji informacyjnej, w treści wszystkich materiałów informacyjnych należy jednoznacznie wskazać:
   1) że mają one wyłącznie charakter informacyjny;
   2) że został lub zostanie opublikowany prospekt, który jest jedynym prawnie wiążącym dokumentem zawierającym informacje o emitencie i papierach wartościowych mających być przedmiotem publicznej oferty lub dopuszczenia do notowań na rynku regulowanym;
   3) miejsca, w których prospekt jest lub będzie dostępny.
4. Emitent lub wprowadzający przekazuje Komisji, nie później niż na 10 dni roboczych przed dniem rozpoczęcia akcji informacyjnej, informację o harmonogramie przebiegu

akcji informacyjnej, załączając treść materiałów informacyjnych mających podlegać rozpowszechnianiu.

5. W przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków wynikających z ust. 3 lub 4, Komisja może, najpóźniej na 3 dni robocze przed planowanym dniem rozpoczęcia akcji informacyjnej:
   1) wstrzymać rozpoczęcie akcji informacyjnej na okres nie dłuższy niż 10 dni roboczych, w celu usunięcia wskazanych nieprawidłowości, lub
   2) zakazać prowadzenia akcji informacyjnej, jeżeli emitent lub wprowadzający uchyla się od usunięcia wskazanych przez Komisję nieprawidłowości w terminie wskazanym w pkt 1, albo jeżeli treść materiałów informacyjnych narusza przepisy ustawy.
6. Niewydanie decyzji wstrzymującej lub zakazującej prowadzenia akcji informacyjnej przez Komisję w terminie określonym w ust. 5 jest równoznaczne z wyrażeniem przez Komisję zgody na jej prowadzenie.
7. W przypadku wstrzymania rozpoczęcia lub zakazania prowadzenia akcji informacyjnej, jej ponowne rozpoczęcie wymaga uzyskania zgody Komisji, z zachowaniem warunków, o których mowa w ust. 4–6.
8. W przypadku gdy emitent lub wprowadzający nie wykonuje obowiązków, o których mowa w ust. 1, albo ponownie rozpoczyna akcję informacyjną bez zachowania wymogu, o którym mowa w ust. 7, Komisja może:
   1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 250 000 zł albo
   2) opublikować, na koszt emitenta lub wprowadzającego, informację o niezgodnym z prawem prowadzeniu akcji informacyjnej, wskazując naruszenia prawa, albo
   3) opublikować, na koszt emitenta lub wprowadzającego, informację o niezgodnym z prawem prowadzeniu akcji informacyjnej, nakładając jednocześnie karę pieniężną określoną w pkt 1.

Art. 82.[152)]

Rodzaj i formę oraz wskazanie regulacji i odpowiednio zakres informacji bieżących i okresowych, o których mowa w art. 81 ust. 1 pkt 3, oraz terminy ich przekazywania przez emitentów papierów wartościowych dopuszczonych wyłącznie do obrotu na regulowanym rynku nieurzędowym, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 2, określają, odpowiednio dla rodzaju rynku, regulaminy, o których mowa w art. 105 i art. 115 ust. 2. Regulaminy powinny określać zakres informacji oraz częstotliwość ich przekazywania, tak aby umożliwić inwestorom ocenę sytuacji gospodarczej, majątkowej i finansowej emitenta oraz ocenę ryzyka inwestycyjnego związanego z inwestowaniem w papiery wartościowe.

Art. 83.

1. Przed wykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 79–81, lub wynikających z przepisów, o których mowa w art. 75 i art. 82, emitent lub wprowadzający może przekazywać informacje określone w tych przepisach wyłącznie:
   1) osobom lub podmiotom świadczącym na jego rzecz usługi doradztwa finansowego, ekonomicznego, podatkowego lub prawnego, jak również tym, z którymi prowadzi negocjacje, oraz
   2) osobom lub podmiotom upoważnionym do tego na podstawie właściwych przepisów.

[152)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 62 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. Osoby i podmioty, o których mowa w ust. 1, obowiązane są zachować poufność otrzymanych informacji.

Art. 83a.[153)]

W przypadku gdy akcje spółki będącej emitentem akcji dopuszczonych do obrotu na urzędowym rynku giełdowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są również dopuszczone do oficjalnych notowań:

1) w co najmniej jednym państwie członkowskim – spółka ta przekazuje do publicznej wiadomości informacje bieżące i okresowe wymagane, zgodnie z odrębnymi przepisami, na urzędowym rynku giełdowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie nie mniejszym niż informacje tego rodzaju przekazywane w każdym z państw członkowskich, albo

2) w co najmniej jednym państwie członkowskim i w innych państwach – spółka ta przekazuje do publicznej wiadomości informacje bieżące i okresowe wymagane, zgodnie z odrębnymi przepisami, na urzędowym rynku giełdowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w państwach członkowskich, w zakresie nie mniejszym niż informacje tego rodzaju przekazywane w każdym z tych innych państw, o ile informacje te mogą mieć znaczenie dla oceny ryzyka związanego z nabywaniem tych akcji.

Art. 84.

1. Spółka publiczna z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązana wprowadzać do publicznego obrotu każdą kolejną emisję akcji.

1a.[154)] Spółka publiczna z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, której akcje są przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, ma obowiązek złożyć wniosek o uzyskanie dopuszczenia do obrotu na tym rynku akcji tego samego rodzaju nowej emisji, w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia subskrypcji albo ustania ograniczenia ich zbywalności, jeżeli takie ograniczenie było ustanowione.

2. W przypadku gdy emisja obligacji zamiennych na akcje spółki publicznej ma nastąpić poprzez propozycję nabycia skierowaną do indywidualnych adresatów w liczbie nie większej niż 300 osób, spółka ta jest obowiązana uzyskać dopuszczenie do publicznego obrotu akcji emitowanych w celu realizacji uprawnień obligatariuszy wynikających z tych obligacji, przed skierowaniem propozycji nabycia obligacji.

Art. 85.

1.[155)] W przypadku gdy emitent nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 76–81, art. 81c, art. 81d ust. 5 i 6, art. 84, lub wynikających z przepisów, o których mowa w art. 63, art. 73, art. 75, art. 82, art. 83, art. 83a, art. 148 i art. 161e, albo wykonuje je nienależycie, Komisja może:

1) wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z publicznego obrotu albo

2) nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł, albo

3) wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z publicznego obrotu, nakładając jednocześnie karę pieniężną określoną w pkt 2.

[153)] Dodany przez art. 1 pkt 63 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[154)] Dodany przez art. 1 pkt 64 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[155)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 65 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. W przypadku naruszenia obowiązków określonych w art. 81 albo wynikających z przepisów, o których mowa w art. 82, Komisja może dodatkowo zobowiązać emitenta do niezwłocznego opublikowania w dwóch dziennikach ogólnopolskich wymaganych informacji.

2a.[156)] Komisja może przekazać do publicznej wiadomości treść decyzji stwierdzającej niewywiązywanie się emitenta z obowiązków wynikających z dopuszczenia wyemitowanych przez niego papierów wartościowych do publicznego obrotu.

3. Umowy przeniesienia papierów wartościowych zawarte przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, są ważne.

Art. 86.

1. Komisja, na wniosek emitenta, wydaje decyzję o wycofaniu jego akcji z publicznego obrotu, jeżeli zostały spełnione warunki określone w ust. 2–4.
2. Złożenie wniosku jest dopuszczalne, jeżeli walne zgromadzenie spółki, większością 4/5 głosów oddanych w obecności akcjonariuszy reprezentujących przynajmniej połowę kapitału zakładowego, podjęło uchwałę o wycofaniu akcji z publicznego obrotu. Do wniosku należy dołączyć odpis uchwały.
3. Umieszczenie w porządku obrad walnego zgromadzenia sprawy podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 2, może być dokonane wyłącznie w trybie określonym w art. 400 § 1 Kodeksu spółek handlowych. Przepisu § 2 tego artykułu nie stosuje się.
4. Akcjonariusz lub akcjonariusze żądający umieszczenia w porządku obrad sprawy podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 2, obowiązani są do uprzedniego ogłoszenia, w trybie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 157, wezwania do zapisania się na sprzedaż akcji tej spółki przez wszystkich pozostałych akcjonariuszy. Do wezwania stosuje się odpowiednio przepisy art. 151–153, art. 155 i art. 156.
5. Ponowne złożenie wniosku o wyrażenie zgody na dopuszczenie akcji do publicznego obrotu może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komisja może skrócić ten termin.
6. Wydanie decyzji o wycofaniu z publicznego obrotu papierów wartościowych opiewających na wierzytelności nie może nastąpić na wniosek.

Art. 87.

Przekształcenie spółki publicznej w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością wymaga uzyskania zgody Komisji. Do wniosku należy dołączyć odpis uchwały.

Art. 88.

1. Komisja dokonuje wpisu do ewidencji papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu.
2. Przewodniczący Komisji określa, w drodze zarządzenia, sposób prowadzenia ewidencji papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu.

[156)] Dodany przez art. 1 pkt 65 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Rozdział 6
Rynek regulowany

Oddział 1
Przepisy ogólne

Art. 89.

1. Wtórny obrót papierami wartościowymi dopuszczonymi do publicznego obrotu jest dokonywany na rynku regulowanym, z wyjątkiem:
   1) przenoszenia papierów wartościowych:
      a) między osobami fizycznymi,
      b) między podmiotem dominującym a podmiotem zależnym,
      c) wchodzących w skład zbywanego przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego,
      d) w trybie określonym przepisami prawa upadłościowego i w postępowaniu egzekucyjnym,
      e) w drodze dziedziczenia,
      f) (uchylona),[157)]
      g) (uchylona),[157)]
      h) wnoszonych do spółki jako wkład niepieniężny,
      i) w wykonaniu umowy, o której mowa w art. 96,
      j)[158)] zgodnie z umową o ustanowienie zabezpieczenia finansowego, zawartą przez uprawnione podmioty na warunkach określonych w ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz.U. Nr 91, poz. 871 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719);
   2) przenoszenia papierów wartościowych obciążonych zastawem w celu zaspokojenia zastawnika uprawnionego na podstawie innych ustaw do korzystania z takiego trybu zaspokojenia, za zgodą i na warunkach określonych przez Komisję;
   3) przypadków określonych w art. 92 i art. 93;
   4)[159)] przenoszenia akcji będących przedmiotem wykupu w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej.

1a. Przenoszenie papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu:
   1) w trybie i na warunkach określonych w przepisach, wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 3, oraz
   2) w ramach systemu zabezpieczania płynności rozliczania transakcji, na zasadach określonych przez Krajowy Depozyt w regulaminie, o którym mowa w art. 127

– odbywa się poza rynkiem regulowanym.

[157)] Przez art. 4 pkt 63 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 56.
[158)] Dodana przez art. 16 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz.U. Nr 91, poz. 871), która weszła w życie z dniem 1 maja 2004 r.
[159)] Dodany przez art. 135 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

Do przenoszenia papierów wartościowych w tym trybie nie stosuje się przepisów art. 720–724 Kodeksu cywilnego.

2.[160] W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 4 wtórny obrót papierami wartościowymi dopuszczonymi do publicznego obrotu odbywa się bez pośrednictwa domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską. Wyjątki określone w ust. 1 pkt 1 lit. a oraz w pkt 3 nie wyłączają obowiązku ogłoszenia wezwania w przypadku, o którym mowa w art. 151.

3. Z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, zastawnik występuje za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek papierów wartościowych, na którym zapisane są papiery obciążone zastawem, dołączając do wniosku umowę zastawu i umowę, z której wynika wierzytelność zabezpieczona zastawem. W celu stwierdzenia dopuszczalności i zasadności zaspokojenia zastawnika poza rynkiem regulowanym Komisja może żądać przedstawienia innych dokumentów lub informacji.

4.[161] Papiery wartościowe obciążone zastawem, do chwili zaspokojenia zastawnika, nie mogą być przedmiotem obrotu, z wyjątkiem przypadku, gdy przeniesienie tych papierów wartościowych następuje w wykonaniu umowy o ustanowienie zabezpieczenia finansowego w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. j. Do papierów tych stosuje się tryb postępowania określony w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 1.

5.[162] Uzyskanie zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie jest wymagane w przypadku, gdy przeniesienie poza rynkiem regulowanym papierów wartościowych obciążonych zastawem, w celu zaspokojenia zastawnika, następuje zgodnie z umową zastawu ustanowionego przez uprawnione podmioty na warunkach określonych w ustawie wskazanej w ust. 1 pkt 1 lit. j.

Art. 90.

1. Rynek regulowany obejmuje:
   1) urzędowe rynki giełdowe, tworzone przez giełdy, zgodnie z przepisami oddziału 2;
   2) rynki nieurzędowe:
      a) giełdowe, tworzone przez giełdy, zgodnie z przepisami oddziału 2,
      b) pozagiełdowe, tworzone zgodnie z przepisami oddziału 3.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie muszą spełniać rynki urzędowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tych rynkach. Rozporządzenie powinno określać zasady upowszechniania informacji o transakcjach i obrotach na tych rynkach oraz minimalne wymogi, jakie spełniać muszą emitenci papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu na urzędowym rynku giełdowym.

3. Spółka prowadząca giełdę może organizować rynek nieurzędowy, na którym jest dokonywany obrót papierami wartościowymi emitentów, pod warunkiem że obrót ten dokonuje się w ramach odrębnie zorganizowanego rynku.

4. Rada Ministrów ustala, w drodze rozporządzenia, rynki urzędowe, jeżeli spełniają wymogi określone w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2.

---

[160] Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez art. 135 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

[161] Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez art. 16 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 158.

[162] Dodany przez art. 16 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 158.

5.[163)] Rozporządzenia, o których mowa w ust. 2 i 4, Komisja przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim, jak również informuje o każdej zmianie treści tych rozporządzeń.

Art. 91.

Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy zapewniają:

1) koncentrację podaży i popytu na papiery wartościowe, będące przedmiotem obrotu na danym rynku w celu kształtowania ich powszechnego kursu;
2) bezpieczny i sprawny przebieg transakcji;
3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach papierami wartościowymi, które są przedmiotem obrotu na danym rynku.

Art. 92.[164)]

Komisja może, na czas określony, udzielić podmiotowi prowadzącemu działalność maklerską zezwolenia na prowadzenie poza rynkiem regulowanym wtórnego obrotu papierami wartościowymi dopuszczonymi do publicznego obrotu, jeżeli zostaną zapewnione warunki, o których mowa w art. 91.

Art. 93.

1. W uzasadnionym przypadku Komisja może udzielić zezwolenia na przeniesienie papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu poza rynkiem regulowanym.
2. Podmiot, który ma być stroną transakcji, występuje z wnioskiem o udzielenie zezwolenia za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek papierów wartościowych dla jednej ze stron transakcji.
3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany do podania warunków dokonanej transakcji do publicznej wiadomości w sposób określony w zezwoleniu Komisji. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komisja może zwolnić od tego obowiązku.
4.[165)] Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane w przypadku, gdy przeniesienie papierów wartościowych poza rynkiem regulowanym następuje zgodnie z umową o ustanowienie zabezpieczenia finansowego, zawartą przez uprawnione podmioty na warunkach określonych w ustawie wskazanej w art. 89 ust. 1 pkt 1 lit. j.

Art. 94.

1. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w art. 93 ust. 2, dotyczy kilku transakcji albo transakcji określonego rodzaju, zezwolenie może być udzielone podmiotowi krajowemu lub podmiotowi zagranicznemu, którego przedmiotem działalności w kraju należącym do OECD jest pośrednictwo w obrocie papierami wartościowymi na rynku regulowanym, przechowywanie lub rejestrowanie takich papierów.
2. Udzielenie zezwolenia następuje pod warunkiem, że:
   1) papiery wartościowe będące przedmiotem transakcji zostały uprzednio nabyte przez zbywcę na rachunek nabywcy na rynku regulowanym, w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej albo

[163)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 66 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[164)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 67 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[165)] Dodany przez art. 16 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 158.

2) celem zezwolenia ma być umożliwienie zbycia papierów wartościowych na rynku regulowanym na rachunek zbywcy.

Art. 95.

1. Za zezwoleniem Komisji papiery wartościowe jednego rodzaju danego emitenta, będące przedmiotem obrotu na jednej giełdzie albo na rynku pozagiełdowym z siedzibą na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, mogą być jednocześnie przedmiotem obrotu na innej giełdzie albo na innym rynku pozagiełdowym.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane, jeżeli papiery wartościowe mają być jednocześnie przedmiotem obrotu na innej giełdzie lub innym rynku pozagiełdowym w należącym do OECD kraju, innym niż Rzeczpospolita Polska, albo w przypadku, gdy emitent ma siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 96.

1. Emitent akcji dopuszczonych do publicznego obrotu może zawrzeć umowę, na mocy której, poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wystawiane będą kwity depozytowe w związku z wyemitowanymi przez niego akcjami.
2. Emitent akcji z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może zawrzeć umowę, na mocy której, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub poza jej terytorium wystawiane będą kwity depozytowe w związku z wyemitowanymi przez niego akcjami.

Art. 97.[166)]

1. Zakazana jest manipulacja instrumentem finansowym, zwana dalej „manipulacją”.
2. Manipulację stanowi:
   1) składanie zleceń, zawieranie transakcji lub podejmowanie innych działań wprowadzających lub mogących wprowadzić w błąd co do rzeczywistego popytu, podaży lub ceny instrumentu finansowego, chyba że powody tych działań były uprawnione, a złożone zlecenia, zawarte transakcje lub inne działania nie naruszyły przyjętych praktyk rynkowych na danym rynku regulowanym;
   2) składanie zleceń lub zawieranie transakcji powodujących nienaturalne lub sztuczne ustalenie się ceny jednego lub kilku instrumentów finansowych, chyba że powody tych działań były uprawnione, a złożone zlecenia, zawarte transakcje lub inne działania nie naruszyły przyjętych praktyk rynkowych na danym rynku regulowanym;
   3) składanie zleceń lub zawieranie transakcji, których treść odzwierciedla zamiar wywołania innych skutków prawnych niż te, dla osiągnięcia których faktycznie jest dokonywana dana czynność prawna;
   4) rozpowszechnianie za pomocą środków masowego przekazu, w tym internetu, lub w inny sposób fałszywych lub nierzetelnych informacji, które wprowadzają lub mogą wprowadzać w błąd w zakresie instrumentów finansowych:
      a) przez dziennikarza – jeżeli nie działał z zachowaniem należytej staranności zawodowej, albo jeżeli uzyskał w oparciu o treść takich informacji korzyść majątkową dla siebie lub innej osoby, nawet działając z zachowaniem tej staranności,

166) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 68 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

b) przez inną osobę – jeżeli wiedziała lub przy dołożeniu należytej staranności mogła się dowiedzieć, że są to informacje nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd;

5) składanie zleceń lub zawieranie transakcji w oparciu o wiedzę o wprowadzeniu uczestników rynku w błąd lub w celu wykorzystania faktu wprowadzenia w błąd uczestników rynku dotyczącego ceny lub wartości instrumentu finansowego albo emitenta instrumentu finansowego;

6) zachowanie osoby lub osób działających w porozumieniu zmierzające do osiągnięcia kontroli nad popytem lub podażą instrumentu finansowego, które powoduje ustalenie w sposób bezpośredni lub pośredni cen nabycia lub zbycia lub też powoduje, że obrót nie jest zgodny z prawem lub standardami funkcjonującymi na rynku;

7) nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na zakończenie notowań mające na celu wprowadzenie w błąd inwestorów działających na podstawie ceny ustalonej na tym etapie notowań;

8) czasowe lub regularne wykorzystywanie środków masowego przekazu, w tym internetu, w celu osiągnięcia korzyści z wpływu wyrażanych w tych środkach opinii, dotyczących instrumentu finansowego lub jego emitenta, na cenę instrumentu finansowego, poprzez uprzednie nabycie lub zbycie instrumentu finansowego, bez jednoczesnego ujawnienia konfliktu interesów w sposób przewidziany przepisami prawa.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do:

1) nabywania akcji własnych przez spółkę publiczną lub podmiot działający na jej rachunek lub w jej imieniu, pod warunkiem że nabywanie to odbywać się będzie w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie wyjątków dla programów skupu akcji własnych i stabilizacji instrumentów finansowych;

2) transakcji służących realizacji ustawowych zadań w zakresie polityki pieniężnej lub dewizowej państwa albo zarządzania długiem publicznym, zawieranych przez osoby uprawnione do reprezentowania właściwych organów państwowych, lub Narodowego Banku Polskiego, a także przez Europejski System Banków Centralnych;

3) nabywania instrumentów finansowych w celu stabilizacji ich ceny w obrocie na rynku regulowanym, pod warunkiem że nabywanie to odbywać się będzie w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie wyjątków dla programów skupu akcji własnych i stabilizacji instrumentów finansowych.

Art. 97a.[167)]

1. Osoby sporządzające rekomendacje dotyczące instrumentów finansowych lub ich emitentów, przeznaczone do rozpowszechniania wśród inwestorów lub zajmujące się ich rozpowszechnianiem, zobowiązane są do zachowania należytej staranności, zapewnienia rzetelności sporządzanych rekomendacji oraz ujawnienia słusznego interesu, a także konfliktów interesów istniejących w chwili ich sporządzania lub rozpowszechniania.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje informacji stanowiących rekomendacje dotyczące instrumentów finansowych lub ich emitentów, spo-

[167)] Dodany przez art. 1 pkt 69 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

sób sporządzania i rozpowszechniania takich rekomendacji, szczegółowe warunki, jakim powinny odpowiadać te rekomendacje, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia ich rzetelnej prezentacji i ujawniania słusznego interesu oraz istnienia konfliktu interesów, mając na uwadze bezpieczeństwo uczestników rynku i publicznego obrotu.

Oddział 2

Rynek giełdowy

Art. 98.

1. Giełda może być prowadzona wyłącznie przez spółkę akcyjną.
2. Przedmiotem przedsiębiorstwa spółki może być wyłącznie prowadzenie giełdy.
3. Kapitał zakładowy spółki prowadzącej giełdę wynosi co najmniej 40 000 000 zł.

Art. 99.

1. Akcje spółki prowadzącej giełdę mogą być wyłącznie imienne.
2. [168)] Akcje spółki prowadzącej giełdę mogą nabywać wyłącznie domy maklerskie, Skarb Państwa, banki, zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52 ust. 2, prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zakłady ubezpieczeń oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu i notowanych na tej giełdzie. Za zgodą Komisji akcje spółki prowadzącej giełdę mogą nabywać inne krajowe i zagraniczne osoby prawne podlegające nadzorowi Komisji lub właściwego organu nadzoru w państwie należącym do OECD lub w państwie członkowskim.
3. Spółka prowadząca giełdę obowiązana jest emitować akcje w liczbie umożliwiającej ich nabywanie przez podmioty wymienione w ust. 2.
4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się w przypadku, gdy spółka prowadząca giełdę jest spółką publiczną.

Art. 100.

1. Akcjonariusz spółki prowadzącej giełdę, z wyjątkiem Skarbu Państwa, jest uprawniony do wykonywania nie więcej niż 5 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu. W uzasadnionych przypadkach Komisja może, na wniosek akcjonariusza, zezwolić na wykonywanie przez akcjonariusza większej liczby głosów, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Akcjonariusze spółki prowadzącej giełdę niebędący domami maklerskimi lub bankami są uprawnieni łącznie do wykonywania nie więcej niż 50 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu. Ograniczenie to nie dotyczy Skarbu Państwa oraz akcjonariusza, który otrzymał zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, na wykonywanie co najmniej 20 % głosów na walnym zgromadzeniu.
3. Szczegółowe zasady wykonywania prawa głosu określa statut spółki prowadzącej giełdę.
4. Akcje spółki prowadzącej giełdę nie dają prawa do dywidendy w okresie kiedy Skarb Państwa jest uprawniony do wykonywania ponad 50 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu.

[168)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 70 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

5. (uchylony).[169)]

Art. 101.

Spółka prowadząca giełdę ma obowiązek i wyłączne prawo zamieszczania w firmie spółki wyrazów „giełda papierów wartościowych”.

Art. 102.

1. Prowadzenie giełdy wymaga zezwolenia, które wydaje minister właściwy do spraw instytucji finansowych na wniosek zainteresowanego zaopiniowany przez Komisję.
2. W celu uzyskania zezwolenia spółka składa do Komisji wniosek zawierający:
   1) firmę oraz siedzibę spółki;
   2) dane osobowe członków zarządu, rady nadzorczej i innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności giełdy lub będą nią kierować;
   3) przewidywaną wysokość środków własnych i kredytów, przeznaczoną na uruchomienie giełdy, oraz określenie sposobu finansowania działalności;
   4) dane o wysokości i strukturze kapitału własnego oraz źródeł jego pochodzenia;
   5) dane o przewidywanej lokalizacji giełdy oraz środkach technicznych umożliwiających funkcjonowanie giełdy, w szczególności zapewniających stałą łączność z Krajowym Depozytem;
   6) zobowiązanie co najmniej 10 domów maklerskich lub banków prowadzących działalność maklerską do prowadzenia działalności na danej giełdzie.
3. Do wniosku należy dołączyć statut spółki, regulamin giełdy oraz analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia giełdy.
4. Komisja nie przekazuje wniosku ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych.
5. Wydając zezwolenie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zatwierdza statut spółki i regulamin giełdy.

Art. 103.

Minister właściwy do spraw instytucji finansowych odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie giełdy, jeżeli z analizy wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem może prowadzić działalność w sposób nienależycie zabezpieczający interesy uczestników publicznego obrotu papierami wartościowymi.

Art. 104.

W spółce prowadzącej giełdę powołuje się radę nadzorczą, zwaną dalej „radą giełdy”.

Art. 105.

1. Rada giełdy, na wniosek zarządu, uchwala regulaminy giełdy obowiązujące na urzędowym i nieurzędowym rynku giełdowym, a także zmiany tych regulaminów.
2. Regulaminy giełdy określają w szczególności:

[169)] Przez art. 4 pkt 69 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 56.

1)[170] kryteria i warunki dopuszczania papierów wartościowych do obrotu na giełdzie, z uwzględnieniem papierów wartościowych notowanych w państwie członkowskim;

2) sposób i tryb rozstrzygania sporów dotyczących przebiegu transakcji giełdowych;

3) rodzaje transakcji zawieranych na giełdzie;

4) porządek obrotu papierami wartościowymi na giełdzie;

5) warunki i tryb notowania, zawieszania i zaprzestania notowania papierów wartościowych na giełdzie;

6) dni otwarcia i godziny sesji giełdowych;

7) prawa i warunki przebywania na giełdzie;

8) sposób ustalania i ogłaszania kursów;

9) sposób klasyfikowania papierów wartościowych notowanych na giełdzie;

10) system informacyjny giełdy;

11) wysokość stałej opłaty rocznej za korzystanie z urządzeń giełdy;

12) wysokość opłat transakcyjnych i sposoby ich naliczania;

13) szczegółowy tryb postępowania przy ogłoszeniu wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji;

14) obowiązki informacyjne emitentów, których papiery wartościowe znajdują się w obrocie na nieurzędowym rynku giełdowym;

15)[171] postanowienia służące przeciwdziałaniu i ujawnianiu przypadków manipulacji.

Art. 106.

1. Dokonywanie zmian w statucie i regulaminach giełdy wymaga zgody Komisji. Komisja odmawia udzielenia zgody na dokonanie zmian w statucie i regulaminach, jeżeli proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo obrotu.

1a.[172] Regulaminy, o których mowa w ust. 1, Komisja przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim, jak również informuje o każdej zmianie treści tych regulaminów.

2. Spółka prowadząca giełdę jest obowiązana informować Komisję o wszelkich zmianach danych, o których mowa w art. 102 ust. 2.

Art. 107.

1. Upoważniony przedstawiciel Komisji ma prawo:

1) wstępu do siedziby i do lokalu spółki prowadzącej giełdę celem wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;

2) uczestniczyć w posiedzeniach rady giełdy oraz w walnych zgromadzeniach.

2. Na pisemne żądanie Komisji lub jej upoważnionych przedstawicieli spółka prowadząca giełdę jest obowiązana do sporządzenia i przekazania bez nieuzasadnionej zwłoki kopii dokumentów i innych nośników informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.

---

[170] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 71 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[171] Dodany przez art. 1 pkt 71 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[172] Dodany przez art. 1 pkt 72 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

3. Na pisemne żądanie Komisji zarząd spółki prowadzącej giełdę jest obowiązany do:
   1) zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia lub
   2) umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia.
4. W przypadku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 3, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 401 § 1 i § 3 Kodeksu spółek handlowych.
5. Komisja może nakazać radzie giełdy niezwłoczne podjęcie, jednak nie później niż w terminie 10 dni roboczych, uchwały w określonej sprawie.
6. Komisja może zaskarżyć do sądu uchwałę walnego zgromadzenia lub rady giełdy, w terminie 30 dni od daty powzięcia wiadomości o uchwale, jeżeli narusza ona przepisy prawa, postanowienia statutu, regulaminu lub zasady bezpieczeństwa obrotu albo jeżeli została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, postanowień statutu lub regulaminu.

Art. 107a.[173)]

1. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu lub jest zagrożony interes inwestorów, na żądanie Komisji spółka prowadząca giełdę zawiesza obrót określonymi instrumentami finansowymi.
2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno wskazywać szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.

Art. 108.

Komisja może wystąpić do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych z wnioskiem o uchylenie zezwolenia na prowadzenie giełdy, w przypadku gdy spółka prowadzi giełdę z naruszeniem prawa.

Art. 109.

1. Stronami transakcji zawieranych na rynku giełdowym mogą być wyłącznie domy maklerskie lub banki prowadzące działalność maklerską, będące akcjonariuszami spółki prowadzącej giełdę, z zastrzeżeniem art. 137 ust. 3.

1a.[174)] Stronami transakcji zawieranych na rynku giełdowym mogą być również zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52 ust. 2, prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz – na warunkach określonych w regulaminie, o którym mowa w art. 105, inne podmioty będące uczestnikami Krajowego Depozytu nabywające i zbywające papiery wartościowe we własnym imieniu i na własny rachunek, oraz w zakresie obrotu papierami wartościowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 3, oraz innymi dłużnymi papierami wartościowymi – banki nabywające i zbywające te papiery wartościowe we własnym imieniu i na własny rachunek.

2. Czynność prawna mająca za przedmiot transakcję zawieraną na rynku giełdowym dokonana przez podmioty inne niż określone w ust. 1 i 1a jest nieważna.

[173)] Dodany przez art. 1 pkt 73 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[174)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 74 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 110.

1. Uchwałę w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na rynku giełdowym podejmuje rada giełdy w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku.
2. Rada giełdy odmawia dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na rynku giełdowym, jeżeli nie są spełnione kryteria i warunki określone w regulaminie giełdy.
3. W przypadku odmowy wnioskodawcy przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie określonym w regulaminie giełdy. Rozpatrzenie wniosku następuje w terminie 4 tygodni od dnia jego złożenia.
4. Rada giełdy może upoważnić zarząd giełdy do podejmowania uchwał w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu giełdowego.
5. [175)] Uchwałę odmawiającą dopuszczenia do obrotu na urzędowym rynku giełdowym wnioskodawca może zaskarżyć do sądu właściwego miejscowo dla siedziby spółki prowadzącej ten rynek, w terminie 14 dni od powzięcia wiadomości o uchwale, jeżeli odmowa dopuszczenia narusza postanowienia regulaminu giełdy. Wyrok sądu uwzględniający powództwo zastępuje uchwałę o dopuszczeniu tych papierów wartościowych do obrotu na urzędowym rynku giełdowym.

Oddział 3

Rynek pozagiełdowy

Art. 111.

1. Rynek pozagiełdowy może być prowadzony wyłącznie przez spółkę akcyjną.
2. Przedmiotem przedsiębiorstwa spółki, o której mowa w ust. 1, może być wyłącznie prowadzenie rynku pozagiełdowego.
3. Kapitał zakładowy spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy wynosi co najmniej 7 500 000 zł.

Art. 112.

1. Akcje spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy mogą być wyłącznie imienne.
2. [176)] Akcje spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy mogą nabywać wyłącznie domy maklerskie, banki, zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52 ust. 2, prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zakłady ubezpieczeń oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu. Za zgodą Komisji akcje spółki mogą nabywać inne krajowe i zagraniczne osoby prawne.
3. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy obowiązana jest emitować akcje w liczbie umożliwiającej ich nabywanie przez podmioty wymienione w ust. 2.
4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się w przypadku, gdy spółka prowadząca rynek pozagiełdowy jest spółką publiczną.

[175)] Dodany przez art. 1 pkt 75 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[176)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 76 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 113.

1. Akcjonariusz spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy jest uprawniony do wykonywania nie więcej niż 10 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu.

1a. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Komisja może, na wniosek akcjonariusza, zezwolić na wykonywanie przez akcjonariusza większej liczby głosów.

2. Akcjonariusze spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, będący emitentami papierów wartościowych notowanych na tym rynku, są uprawnieni łącznie do wykonywania nie więcej niż 25 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu. Warunek ten dotyczy także towarzystw funduszy powierniczych, towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz towarzystw emerytalnych, łącznie z zakładami ubezpieczeń.

3. Szczegółowe zasady wykonywania prawa głosu określa statut spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy.

Art. 114.

1. Prowadzenie rynku pozagiełdowego wymaga zezwolenia Komisji, wydanego na wniosek zainteresowanego podmiotu. Przepisy art. 102 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Komisja rozpoznaje wniosek w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

3. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie rynku pozagiełdowego, w przypadku gdy wniosek o wydanie zezwolenia nie spełnia określonych dla niego warunków lub gdy z przedstawionych danych wynika, że podmiot występujący z wnioskiem prowadzić będzie działalność w sposób nienależycie zabezpieczający interesy uczestników publicznego obrotu papierami wartościowymi.

Art. 115.

1. W spółce prowadzącej rynek pozagiełdowy powołuje się radę nadzorczą, która uchwala regulamin obrotu na tym rynku. Przepis art. 105 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Udzielając zezwolenia, o którym mowa w art. 114, Komisja zatwierdza statut spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy i regulamin obrotu na tym rynku.

3.[177)] Do spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy stosuje się odpowiednio przepisy art. 106, art. 107, art. 107a i art. 110.

Art. 116.

Komisja może uchylić zezwolenie, w przypadku gdy spółka prowadzi rynek pozagiełdowy z naruszeniem prawa.

Art. 117.

1.[178)] Stronami transakcji zawieranych na rynku pozagiełdowym mogą być wyłącznie domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską, zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52 ust. 2, prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będące akcjonariuszami spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, z zastrzeżeniem art. 137 ust. 3. Stronami transakcji zawieranych na rynku pozagiełdowym mogą być również, na warunkach

[177)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 77 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[178)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 78 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

określonych w regulaminie, o którym mowa w art. 115 ust. 2, inne podmioty będące uczestnikami Krajowego Depozytu, nabywające i zbywające papiery wartościowe we własnym imieniu i na własny rachunek, oraz, w zakresie obrotu papierami wartościowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 3, oraz innymi dłużnymi papierami wartościowymi – banki nabywające i zbywające te papiery wartościowe we własnym imieniu i na własny rachunek.

2.[178)] Podmioty wskazane w ust. 1, wykonujące czynności związane z organizacją rynku regulowanego mogą zawierać transakcje kupna i sprzedaży bezpośrednio z dającym zlecenie.

3. Czynność prawna mająca za przedmiot transakcję na rynku pozagiełdowym, dokonana przez podmioty inne niż określone w ust. 1 i 2, jest nieważna.

Rozdział 7

Obowiązkowy system rekompensat

Art. 118.

1. Krajowy Depozyt tworzy obowiązkowy system rekompensat w celu gromadzenia środków na wypłaty rekompensat inwestorom, zwany dalej „systemem rekompensat”.

2.[179)] Celem systemu rekompensat jest zapewnienie inwestorom wypłat do wysokości określonej ustawą, środków pieniężnych oraz zrekompensowanie wartości utraconych instrumentów finansowych, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1, zgromadzonych przez nich w domach maklerskich, w tym w ich oddziałach poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tytułu świadczonych na ich rzecz usług, w zakresie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2, ust. 2a pkt 1 oraz ust. 2b pkt 1 i 2, w przypadku:

1) ogłoszenia upadłości domu maklerskiego lub
2) prawomocnego oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek tego domu maklerskiego nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, lub
3) stwierdzenia przez Komisję, że dom maklerski nie jest w stanie, z powodów ściśle związanych z sytuacją finansową, wykonać ciążących na nim zobowiązań wynikających z roszczeń inwestorów i nie jest możliwe ich wykonanie w najbliższym czasie.

3. W przypadku banków w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 41a ust. 7, prowadzących rachunki papierów wartościowych zgodnie z art. 57 system rekompensat obejmuje wyłącznie papiery wartościowe zapisane na tych rachunkach.

4. Koszty prowadzenia przez Krajowy Depozyt systemu rekompensat oraz opłaty należne z tytułu zarządzania systemem rekompensat są pokrywane z aktywów tego systemu.

Art. 119.

W rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału:

1) za dom maklerski uważa się dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską albo bank prowadzący rachunki papierów wartościowych;
2) za inwestora uważa się osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej będącą stroną umowy zawartej z domem

[179)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 79 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

maklerskim, której przedmiotem jest świadczenie jednej z usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2, 2a pkt 1 i ust. 2b pkt 1 i 2, z wyłączeniem:[180)]

a) Skarbu Państwa,

b) banków,

c)[181)] domów maklerskich, zagranicznych firm inwestycyjnych oraz zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 52 ust. 2,

d)[181)] podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.[182)]),

e) osób posiadających 5 % lub więcej kapitału zakładowego domu maklerskiego, a także osób, które w stosunku do domu maklerskiego są podmiotami dominującymi lub zależnymi,

f)[183)] członków zarządu, rady nadzorczej domu maklerskiego oraz osób pełniących w domu maklerskim funkcje dyrektorów i zastępców dyrektorów departamentów, jak również dyrektorów i zastępców dyrektorów oddziałów domu maklerskiego oraz oddziałów, o których mowa w art. 52, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu ogłoszenia upadłości lub oddalenia wniosku o upadłość ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, w dniu stwierdzenia przez Komisję zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 118 ust. 2 pkt 3, bądź w okresie bieżącego lub poprzedniego roku obrotowego,

g)[184)] podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 146, poz. 1546 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719),

h) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz.U. z 2004 r. Nr 159, poz. 1667),

i) gmin, związków gmin, powiatów, związków powiatów i województw,

j) państw i ich jednostek terytorialnych posiadających osobowość prawną,

k) osób odpowiedzialnych za badanie sprawozdań finansowych domu maklerskiego, osób zajmujących stanowisko głównego księgowego w domu maklerskim oraz osób odpowiedzialnych za sporządzanie i prowadzenie dokumentacji księgowej domu maklerskiego oraz oddziału, o którym mowa w art. 52,

l) członków zarządu i rady nadzorczej, osób posiadających 5 % lub więcej kapitału zakładowego oraz osób odpowiedzialnych za badanie sprawozdań finansowych podmiotu dominującego lub zależnego w stosunku do domu maklerskiego,

ł) krewnych i powinowatych do drugiego stopnia osób, o których mowa w lit. e, f, k i l,

m) podmiotów, w stosunku do których podmiotem dominującym jest ten sam podmiot, który jest podmiotem dominującym w stosunku do domu maklerskiego,

---

[180)] Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 80 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[181)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 80 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[182)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 48, poz. 447 i Nr 83, poz. 719.

[183)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 80 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[184)] W brzmieniu ustalonym przez art. 310 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 74.

n)[185] inwestorów, którzy wskutek niewywiązywania się ze swoich zobowiązań wobec domu maklerskiego przyczynili się do jego upadłości albo do stwierdzenia przez Komisję zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 118 ust. 2 pkt 3;

3) za środki pieniężne inwestorów uważa się środki pieniężne zapisane na rachunkach pieniężnych, o których mowa w art. 34 ust. 2, oraz inne środki pieniężne należne inwestorom od domu maklerskiego.

Art. 120.

1.[186] Uczestnictwo domów maklerskich w systemie rekompensat jest obowiązkowe, z zastrzeżeniem art. 120a.

2.[186] Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do oddziałów zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 52 ust. 2, o ile nie są uczestnikami systemu rekompensat obowiązującego w państwie ich siedziby lub system rekompensat w państwie siedziby nie zapewnia odszkodowań w wysokości określonej w ustawie.

3. Dom maklerski jest zwolniony z uczestnictwa w systemie rekompensat z chwilą:

1) zaprzestania działalności, oznaczoną w decyzji o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub

2) wygaśnięcia zezwolenia w przypadku, o którym mowa w art. 46.

Art. 120a.[187]

1. W przypadku gdy system rekompensat obowiązujący w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału nie zapewnia rekompensat w wysokości lub w zakresie określonym w ustawie, oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej może, w celu zagwarantowania inwestorom wypłat rekompensat do wysokości lub zakresu określonego w ustawie, złożyć do Krajowego Depozytu wniosek o przystąpienie do systemu rekompensat. Złożenie przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej wniosku jest równoznaczne z jego uczestnictwem w tym systemie.

2. Roczna wpłata, o której mowa w art. 121 ust. 1, dokonana przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej ma na celu uzupełnienie poziomu rekompensat zapewnianego przez system rekompensat obowiązujący w państwie jej siedziby do wysokości lub zakresu rekompensat zapewnianego przez system rekompensat.

3. W przypadku gdy oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje o tym Komisję. Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, informacje otrzymane od Krajowego Depozytu, wskazując jednocześnie termin wykluczenia oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej z systemu rekompensat, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia przekazania informacji.

4. Krajowy Depozyt współpracuje z organem nadzoru, o którym mowa w ust. 3, przy podejmowaniu przez ten organ środków mających na celu zapewnienie przez oddział

[185] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 80 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[186] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 81 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[187] Dodany przez art. 1 pkt 82 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

zagranicznej firmy inwestycyjnej należytego wykonania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat.

5. W przypadku gdy po upływie okresu, o którym mowa w ust. 3, i pomimo podjęcia środków, o których mowa w ust. 4, oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt może, za zgodą organu nadzoru, o którym mowa w ust. 3, wykluczyć oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej z systemu rekompensat.
6. Wpłaty wniesione przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej do systemu rekompensat nie ulegają zwrotowi w przypadku wykluczenia z systemu.
7. System rekompensat zapewnia inwestorom będącym stronami umów z zagraniczną firmą inwestycyjną wypłatę rekompensat z tytułu usług świadczonych na ich rzecz przed dniem wykluczenia oddziału tej zagranicznej firmy inwestycyjnej z systemu.
8. Oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej informuje niezwłocznie klientów o wykluczeniu z systemu rekompensat, wskazując w szczególności datę wykluczenia.
9. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Krajowy Depozyt określa zasady i tryb wypłaty rekompensat dla inwestorów będących stronami umów zawartych z zagraniczną firmą inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.
10. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, są ustalane w porozumieniu z podmiotem zarządzającym systemem rekompensat obowiązującym w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej.
11. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, powinny w szczególności zapewniać:
    1) możliwość żądania przez Krajowy Depozyt przekazania przez zagraniczną firmę inwestycyjną informacji niezbędnych do prawidłowego wykonywania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat oraz możliwość wystąpienia do właściwego organu nadzoru w państwie siedziby tej zagranicznej firmy inwestycyjnej o weryfikację tych informacji;
    2) wypłatę rekompensat w wysokości różnicy między wysokością rekompensat wypłacanych przez system obowiązujący w państwie siedziby danej zagranicznej firmy inwestycyjnej a wysokością rekompensat przysługujących inwestorom będącym stronami umów zawartych z domem maklerskim, po otrzymaniu informacji od właściwego organu nadzoru w państwie siedziby danej zagranicznej firmy inwestycyjnej dotyczącej zdarzeń, o których mowa w art. 118 ust. 2;
    3) prawo weryfikacji przez Krajowy Depozyt praw przysługujących inwestorom będącym stronami umów zawartych z zagraniczną firmą inwestycyjną;
    4) ścisłą współpracę między Krajowym Depozytem a podmiotem zarządzającym systemem rekompensat w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej w celu zapewnienia inwestorom sprawnej wypłaty rekompensat w przysługującej im wysokości.
12. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, powinny przewidywać sposób ustalania wysokości rekompensat przysługujących z poszczególnych systemów rekompensat inwestorom posiadającym roszczenie wzajemne wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.
13. W zakresie nieuregulowanym przepisami ust. 1–12, do uczestnictwa oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej w systemie rekompensat, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio.

Art. 121.

1. Domy maklerskie, z zastrzeżeniem ust. 4, wnoszą do systemu rekompensat obowiązkowe roczne wpłaty, zwane dalej „rocznymi wpłatami", w wysokości sumy iloczynów:
   1) stawki nie wyższej niż 0,4 % oraz średniego stanu środków pieniężnych;
   2)[188] stawki nie wyższej niż 0,01 % średniej wartości instrumentów finansowych, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1, klientów domu maklerskiego z ostatnich 12 miesięcy.
2. Przez średni stan środków pieniężnych klientów rozumie się stosunek sumy stanu środków pieniężnych klientów domu maklerskiego na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy do ilości dni roboczych przypadających w tym okresie.
3. [189] Przez średnią wartość instrumentów finansowych, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1, klientów rozumie się stosunek sumy wartości papierów wartościowych i praw majątkowych klientów domu maklerskiego na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy do ilości dni roboczych przypadających w tym okresie.
4. Banki prowadzące rachunki papierów wartościowych wnoszą do systemu rekompensat roczne wpłaty w wysokości ustalanej jako iloczyn stawki nie wyższej niż 0,01 % oraz średniej wartości papierów wartościowych klientów zapisanych na rachunkach papierów wartościowych, obliczanej zgodnie z zasadami określonymi w ust. 5.
5. [190] Przez wartość instrumentów finansowych, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1, klientów rozumie się cenę bieżącą ustaloną zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach określających szczególne zasady rachunkowości domów maklerskich.
6. Wysokość stawki, o której mowa w ust. 1 i 4, na kolejny rok określa i przekazuje domom maklerskim Krajowy Depozyt, nie później niż do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym wpłata ma być wniesiona.
7. Domy maklerskie wnoszą roczne wpłaty w czterech równych ratach płatnych do ostatniego dnia miesiąca kończącego każdy kwartał kalendarzowy, z tym że raty płatne w trzecim i czwartym kwartale w wysokości określonej w ust. 1 i 4 są dokonywane według średniego stanu tych środków w pierwszym półroczu roku obrotowego, w którym wpłaty są wnoszone, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9.
8. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat, kwoty należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet wpłat rocznych za dany rok płatne są w terminie 7 dni od ogłoszenia przez Krajowy Depozyt, w piśmie o zasięgu ogólnokrajowym, wezwania do ich wniesienia przez domy maklerskie.
9. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat i należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet wpłat rocznych za dany rok, kwota wpłat rocznych może zostać podwyższona przez zastosowanie stawki nie wyższej jednak niż 1,8 %.
10. Podwyższenia, o którym mowa w ust. 9, dokonuje Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, na wniosek Krajowego Depozytu po zasięgnięciu opinii Komisji. Kwoty wynikające z rozporządzenia płatne są w terminie określonym w rozporządzeniu.
11. W przypadku opóźnienia w dokonaniu wpłaty którejkolwiek z rat, o których mowa w ust. 7 i 8, lub kwoty określonej w ust. 10, Krajowemu Depozytowi przysługują odsetki w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych. Wyciągi z ksiąg Kra-

[188] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 83 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[189] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 83 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[190] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 83 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

jowego Depozytu, podpisane przez upoważnionych członków zarządu Krajowego Depozytu i opatrzone jego pieczęcią, stwierdzające istnienie zobowiązania podmiotu objętego systemem rekompensat i zaopatrzone w oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.

11a.[191)] W przypadku gdy dom maklerski nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje o tym Komisję. Komisja podejmuje środki, o których mowa w art. 45 ust. 1, w celu zapewnienia przez dom maklerski należytego wykonania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat.

11b.[191)] W przypadku gdy oddział domu maklerskiego prowadzący działalność w państwie członkowskim nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, do którego przystąpił, Komisja, po otrzymaniu od podmiotu zarządzającego tym systemem informacji o zaistnieniu niniejszych okoliczności, współpracuje z tym podmiotem oraz podejmuje środki, o których mowa w art. 45 ust. 1, w celu zapewnienia przez oddział domu maklerskiego należytego wykonania obowiązków wynikających z uczestnictwa w tym systemie.

11c.[191)] W przypadku gdy od poinformowania Komisji przez właściwy system upłynęło co najmniej 12 miesięcy i pomimo podjęcia środków, o których mowa w art. 45 ust. 1, oddział domu maklerskiego nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat państwa członkowskiego, Komisja może, w sytuacji gdy wystąpi o to podmiot zarządzający systemem rekompensat państwa członkowskiego, udzielić zgody na wykluczenie oddziału domu maklerskiego z tego systemu.

11d.[191)] Oddział domu maklerskiego informuje niezwłocznie klientów o wykluczeniu z systemu rekompensat państwa członkowskiego, wskazując w szczególności datę wykluczenia.

11e.[191)] Komisja informuje system rekompensat w państwie członkowskim, do którego przystąpił oddział domu maklerskiego, o zaistnieniu przesłanek, o których mowa w art. 118 ust. 2.

12. Środki wniesione przez domy maklerskie tytułem rocznych wpłat i odsetki, o których mowa w ust. 11, a także pożytki uzyskane z tytułu zarządzania tymi środkami, stanowią współwłasność łączną uczestników systemu i nie podlegają egzekucji prowadzonej z majątku uczestnika systemu.

13. W związku z uczestnictwem w systemie rekompensat domy maklerskie tworzą, w ciężar kosztów, rezerwy do wysokości wpłat wniesionych do systemu.

Art. 122.

1. System rekompensat zabezpiecza wypłatę środków inwestorów, o których mowa w art. 118 ust. 2, pomniejszonych o należności domu maklerskiego od inwestora z tytułu świadczonych usług, według stanu w dniu ogłoszenia upadłości domu maklerskiego albo uprawomocnienia się postanowienia sądu oddalającego wniosek o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza nawet na opłacenie kosztów postępowania, do wysokości:[192)]

   1) równowartości w złotych 1 000 euro – w 100 % wartości środków objętych systemem rekompensat – od dnia 1 stycznia 2001 r.;

[191)] Dodany przez art. 1 pkt 83 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[192)] Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 84 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2) równowartości w złotych 2 000 euro – w 100 % wartości środków objętych systemem rekompensat – od dnia 1 stycznia 2002 r.;

3) równowartości w złotych 3 000 euro – w 100 % wartości środków objętych systemem rekompensat oraz 90 % nadwyżki ponad tę kwotę, z tym że górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi równowartość w złotych 4 000 euro od dnia 1 stycznia 2003 r.

2. Górna granica środków objętych systemem rekompensat określona w ust. 1 pkt 3 ulega podwyższeniu:

1) do równowartości w złotych 7 000 euro – od dnia 1 stycznia 2004 r.;

2) do równowartości w złotych 11 000 euro – od dnia 1 stycznia 2005 r.;

3) do równowartości w złotych 15 000 euro – od dnia 1 stycznia 2006 r.;

4) do równowartości w złotych 19 000 euro – od dnia 1 stycznia 2007 r.;

5) do równowartości w złotych 22 000 euro – od dnia 1 stycznia 2008 r.

3. Do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni Narodowego Banku Polskiego, zgodnie z ogłaszaną tabelą kursową, z dnia ogłoszenia upadłości albo uprawomocnienia się postanowienia, o którym mowa w art. 118 ust. 2.

4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, określają maksymalną wysokość roszczeń inwestora niezależnie od tego, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach posiadał środki, o których mowa w art. 118 ust. 2, lub z ilu wierzytelności przysługują mu należności w danym domu maklerskim.

4a.[193)] W przypadku gdy instrumenty finansowe, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1, i środki pieniężne są przedmiotem współwłasności, każdemu ze współwłaścicieli przysługuje wobec systemu roszczenie w wysokości proporcjonalnej do posiadanego udziału, lecz nie więcej niż w wysokości określonej w ust. 1 i 2. W przypadku współwłasności łącznej wysokość udziału określają przepisy odnoszące się do tej współwłasności w przypadku jej ustania.

5. Rekompensaty są płatne według terminarza wypłat, o którym mowa w art. 122a ust. 1 pkt 4, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia zatwierdzenia tego terminarza przez Krajowy Depozyt.

6.[194)] W przypadku wystąpienia szczególnie uzasadnionych okoliczności uniemożliwiających wypłatę rekompensat w terminie określonym w ust. 5, Komisja może, na wniosek Krajowego Depozytu, przedłużyć termin wypłat, nie dłużej jednak niż o 3 miesiące.

7. Krajowy Depozyt składa wniosek, o którym mowa w ust. 6, nie później niż na 14 dni przed upływem terminu wypłat środków gwarantowanych.

8. Roszczenia z tytułu rekompensaty przedawniają się z upływem 5 lat od dnia ogłoszenia upadłości domu maklerskiego albo uprawomocnienia się postanowienia o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza nawet na opłacenie kosztów postępowania.

9. Inwestor zachowuje prawo do dochodzenia od masy upadłości lub domu maklerskiego swoich roszczeń ponad kwotę określoną w ust. 1 i ust. 2.

[193)] Dodany przez art. 1 pkt 84 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[194)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 84 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 122a.

1. Syndyk lub zarządca[195)] masy upadłości jest obowiązany, w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia upadłości domu maklerskiego, ustalić na podstawie ksiąg tego domu maklerskiego i przedstawić w formie pisemnej Krajowemu Depozytowi:
   1) listę inwestorów uprawnionych do otrzymania rekompensat, wraz z wyszczególnieniem kwot środków, za które przysługuje rekompensata, sporządzoną według wzoru określonego przez Zarząd Krajowego Depozytu;
   2) kwotę płynnych środków domu maklerskiego wchodzących w skład masy upadłości według stanu na dzień ogłoszenia upadłości;
   3) wysokość wydatków związanych z wypłatą wynagrodzeń pracownikom upadłego domu maklerskiego i wysokość bieżących wydatków związanych z kosztami postępowania upadłościowego, poniesionych do dnia sporządzenia listy inwestorów, powiększoną o wysokość niezbędnych wydatków związanych z wypłatą rekompensat, wraz z aktualną wysokością środków płynnych domu maklerskiego znajdujących się w dyspozycji syndyka lub zarządcy[195)];
   4) terminarz wypłat.
2. Krajowy Depozyt, w terminie 14 dni, sprawdza przedstawioną przez syndyka lub zarządcę[195)] masy upadłości listę inwestorów, wyliczenie kwot rekompensat pod względem zgodności z ustawą i wymaganiami określonymi w ust. 1 pkt 1 oraz terminarz wypłat, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.
3. [196)] W przypadku powstania uzasadnionych wątpliwości co do podanej przez syndyka lub zarządcę masy upadłości wysokości wydatków określonych w ust. 1 pkt 3, Krajowy Depozyt zwraca się do sędziego–komisarza o zatwierdzenie wydatków w trybie art. 168 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.[197)]), co nie wstrzymuje powzięcia przez Krajowy Depozyt uchwały o przekazaniu kwot na wypłatę rekompensat.
4. Jeżeli Krajowy Depozyt stwierdzi, że lista inwestorów nie odpowiada warunkom określonym w ust. 1, odmawia jej przyjęcia i zwraca ją syndykowi lub zarządcy[195)] masy upadłości, o czym niezwłocznie powiadamia sędziego–komisarza.
5. Syndyk lub zarządca[195)] masy upadłości jest obowiązany do usunięcia braków wskazanych przez Krajowy Depozyt w terminie nie dłuższym niż 7 dni.
6. [198)] Po ustaleniu listy wierzytelności przez syndyka, nadzorcę sądowego lub zarządcę lub po stwierdzeniu wierzytelności prawomocnym orzeczeniem sądu, listę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, uzupełnia się o wierzytelności inwestorów nieobjęte tą listą.
7. Przepisy ust. 1–6 nie wyłączają uprawnienia inwestora do zgłaszania wobec Krajowego Depozytu roszczeń nieobjętych listą, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

[195)] Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 105 ustawy, o której mowa w odnośniku 7; wszedł w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.

[196)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 85 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7; wszedł w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.

[197)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 785.

[198)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 85 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7; wszedł w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.

Art. 122b.

1. Zarząd Krajowego Depozytu, w terminie 7 dni od dnia przyjęcia listy, o której mowa w art. 122a ust. 1 pkt 1, podejmuje i podaje do publicznej wiadomości, w drodze ogłoszenia w dwóch dziennikach o zasięgu ogólnopolskim, uchwałę o przekazaniu syndykowi lub zarządcy[195)] kwot na wypłatę rekompensat, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, określa:
   1) kwotę środków przekazywanych syndykowi lub zarządcy[195)] na wypłatę rekompensat, stanowiącą różnicę sumy należnych inwestorom rekompensat i środków płynnych domu maklerskiego, pomniejszonych o wydatki określone w art. 122a ust. 1 pkt 3;
   2) szczegółowe zasady dokonywania przez syndyka lub zarządcę[195)] masy upadłości wypłat rekompensat, w tym terminy i miejsce dokonywania wypłat.
3. Kwoty na wypłatę rekompensat, przekazane na podstawie uchwały Zarządu Krajowego Depozytu syndykowi lub zarządcy[195)] masy upadłości, nie wchodzą do masy upadłości i nie mogą być wykorzystane przez syndyka lub zarządcę[195)] na żaden inny cel niż wypłata rekompensat.
4. [199)] Z tytułu przekazania środków syndykowi lub zarządcy masy upadłości, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie do masy upadłości o zwrot przekazanych kwot, które ulegają zaspokojeniu w kategorii pierwszej, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, bezpośrednio po kosztach postępowania oraz po zaspokojeniu należności za pracę. Art. 343 ust. 1 zdanie pierwsze tej ustawy stosuje się odpowiednio.
5. Kwoty zwrócone Krajowemu Depozytowi przez syndyka lub zarządcę[195)] masy upadłości, w trybie określonym w art. 123 ust. 3, nie zmniejszają wierzytelności Krajowego Depozytu do masy upadłości z tytułu przekazania środków pieniężnych na wypłatę środków gwarantowanych.
6. Na Krajowy Depozyt przechodzą, z mocy prawa, wierzytelności przysługujące inwestorowi w stosunku do masy upadłości, w wysokości kwot wypłaconych z tytułu rekompensat.

Art. 123.

1. Syndyk lub zarządca[195)] masy upadłości jest obowiązany do dokonywania wypłat rekompensat na warunkach określonych ustawą oraz w uchwale Zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 122b ust. 1, zgodnie z terminarzem wypłat.
2. W przypadku gdy przeciwko inwestorowi jest prowadzone postępowanie karne, z którego wynika, że środki objęte rekompensatą mogą pochodzić z przestępstwa, syndyk lub zarządca[195)] masy upadłości wstrzymuje ich wypłatę do czasu zakończenia postępowania. Środki te są wypłacane inwestorowi, jeżeli w toku postępowania nie zostanie ustalone, że pochodzą z przestępstwa.
3. Po zakończeniu wypłat syndyk lub zarządca[195)] masy upadłości dokonuje rozliczenia wypłaconych kwot i sporządza sprawozdanie, które przekazuje Krajowemu Depozytowi w terminie 21 dni od dnia zakończenia wypłat. W tym terminie syndyk lub zarządca[195)] zwraca Krajowemu Depozytowi kwoty niewypłacone inwestorom oraz odsetki naliczone od kwoty przekazanej przez Krajowy Depozyt na wypłatę rekompensat przez bank prowadzący rachunek, na który wpłacono tę kwotę.

[199)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 86 ustawy, o której mowa w odnośniku 7; wszedł w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.

4. Krajowy Depozyt sprawuje kontrolę przestrzegania przez syndyka lub zarządcę[195)] masy upadłości domu maklerskiego warunków wypłat rekompensat, określonych w ustawie oraz w uchwale Zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 122b ust. 1.
5. O nieprawidłowościach ujawnionych w toku kontroli Krajowy Depozyt zawiadamia sędziego–komisarza, wzywając syndyka lub zarządcę[195)] do ich usunięcia.

Art. 123a.[200)]

W przypadku gdy nastąpi prawomocne oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania albo gdy nastąpi ustanowienie zarządu własnego do całości majątku, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 122a ust. 3, albo stwierdzenie przez Komisję zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 118 ust. 2 pkt 3:

1) czynności, o których mowa w art. 122a ust. 1 i ust. 5, art. 122b ust. 3 i art. 123 ust. 1–3, dokonywane przez syndyka lub zarządcę masy upadłości, wykonuje zarząd uczestnika systemu rekompensat;
2) przepisy art. 122, art. 122a ust. 2–4 i ust. 6, art. 122b ust. 1 i 2 i ust. 4–6 oraz art. 123 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio;
3) Krajowy Depozyt powiadamia właściwy organ rejestrowy o zaistnieniu okoliczności, o których mowa w art. 122a ust. 3 i 4 i art. 123 ust. 5.

Art. 123b.

1. Krajowy Depozyt składa Komisji corocznie sprawozdanie z działalności systemu rekompensat za rok poprzedni, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia kończącego poprzedni rok obrotowy.
2. Sprawozdanie z działalności systemu rekompensat podlega zbadaniu przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych.

Rozdział 8
Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych

Art. 124.

Krajowy Depozyt działa w formie spółki akcyjnej.

Art. 125.

1. Akcje Krajowego Depozytu mogą być wyłącznie imienne.
2. Akcjonariuszami Krajowego Depozytu mogą być wyłącznie: spółki prowadzące giełdę, domy maklerskie, spółki prowadzące rynek pozagiełdowy, Skarb Państwa, Narodowy Bank Polski oraz banki.
3. Akcje Krajowego Depozytu nie dają prawa do dywidendy.

[200)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 87 ustawy, o której mowa w odnośniku 7; w zakresie dotyczącym ustanawiania zarządu własnego wszedł w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r.

Art. 126.

1. Do zadań Krajowego Depozytu należy prowadzenie depozytu papierów wartościowych oraz tworzenie, organizacja i zarządzanie obowiązkowym systemem rekompensat, o którym mowa w art. 118 ust. 1.
2. Do zadań Krajowego Depozytu należy w szczególności:
   1) rejestrowanie papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu;
   2) nadzorowanie zgodności wielkości emisji z liczbą papierów wartościowych znajdujących się w obrocie;
   3) obsługa realizacji zobowiązań emitentów wobec uprawnionych z papierów wartościowych;
   4) rozliczanie transakcji zawieranych na rynku regulowanym oraz transakcji, o których mowa w art. 92 i art. 93.
3. Krajowy Depozyt może obsługiwać obrót papierami wartościowymi niedopuszczonymi do publicznego obrotu. Do obsługi tej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prowadzenia depozytu papierów wartościowych, chyba że ustawa stanowi inaczej.
4. Krajowy Depozyt może prowadzić rachunki pieniężne, dokonywać rozliczeń pieniężnych, udzielać pożyczek oraz uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 1 i 2.
5. Zadania określone w ust. 1 i w ust. 2 pkt 2 i 4 może wykonywać wyłącznie Krajowy Depozyt.
6. Za zezwoleniem Komisji Krajowy Depozyt może powierzyć innemu podmiotowi w drodze umowy wykonywanie niektórych czynności związanych z realizacją zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4.
7. Krajowy Depozyt sprawuje nadzór nad działalnością podmiotu, o którym mowa w ust. 6, a w szczególności określa zasady i tryb wykonywania powierzonych czynności, zakres tych czynności i kontroluje sposób ich wykonywania.
8. Komisja cofa zezwolenie, jeżeli dalsze wykonywanie powierzonych czynności mogłoby zagrozić bezpieczeństwu obrotu lub w przypadku rozwiązania umowy, o której mowa w ust. 6.
9. Prawo powoływania i odwoływania dwóch członków rady nadzorczej Krajowego Depozytu mają:
   1) banki, o których mowa w art. 57 – jednego członka;
   2) izby – jednego członka.

Art. 127.

1. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwala regulamin Krajowego Depozytu. Regulamin i jego zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Komisja odmawia zatwierdzenia zmian regulaminu, jeżeli proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo obrotu.
2. Regulamin określa w szczególności:
   1) prawa i obowiązki uczestników Krajowego Depozytu, zwanych dalej „uczestnikami”, tryb i szczegółowe zasady postępowania w związku z nabywaniem lub utratą statusu uczestnika;

2) sposób rejestracji papierów wartościowych w Krajowym Depozycie, jak również prowadzenia przez uczestników rachunków papierów wartościowych i innych rachunków związanych z obsługą rachunków papierów wartościowych;

3) zasady dokonywania redukcji w związku z unieważnieniem akcji oraz tryb wykonywania przez emitenta obowiązku zwrotu wartości akcji unieważnionych w przypadku, o którym mowa w art. 134;

4) sposób i tryb rozliczania transakcji zawieranych przez uczestników;

5) sposób obsługi rachunków pieniężnych uczestników;

6) sposób obsługi realizacji zobowiązań emitentów wobec uprawnionych z papierów wartościowych;

7) tryb wystawiania świadectw depozytowych przez Krajowy Depozyt;

8) sposób naliczania i wysokość opłat, o których mowa w art. 141;

9) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec uczestników naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa, oraz zasady i tryb ich stosowania;

10) sposób postępowania i środki stosowane w związku z:

a) nadzorem nad zgodnością wielkości emisji rejestrowanej przez Krajowy Depozyt z liczbą papierów wartościowych znajdujących się w obrocie,

b) kontrolą nad uczestnikami depozytu papierów wartościowych w zakresie podejmowanych przez nich czynności w obrocie papierami wartościowymi;

11) sposób funkcjonowania systemu rozliczeń;

12) sposób organizacji systemu zabezpieczenia płynności rozliczania transakcji.

3. Krajowy Depozyt publikuje regulamin i jego zmiany w taki sposób, aby były one dostępne dla wszystkich uczestników co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.

Art. 128.

1. Zadania, o których mowa w art. 126 ust. 1–3, Krajowy Depozyt wykonuje współdziałając z uczestnikami.

2.[201)] Uczestnikami mogą być, z zastrzeżeniem ust. 3, wyłącznie podmioty, których przedmiot przedsiębiorstwa obejmuje prowadzenie rachunków papierów wartościowych, emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu publicznego, jak również inne instytucje finansowe, jeżeli ich uczestnictwo ma na celu współdziałanie z Krajowym Depozytem w zakresie wykonywania zadań Krajowego Depozytu.

3. Uczestnikami mogą być, za zgodą i na warunkach określonych przez Komisję, osoby prawne lub inne jednostki organizacyjne z siedzibą poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujące zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi.

Art. 129.

1. Uczestnictwo powstaje przez zawarcie z Krajowym Depozytem umowy o uczestnictwo w depozycie papierów wartościowych, zwanej dalej „umową o uczestnictwo”.

[201)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 88 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2.[202)] Podmiotowi, który uzyskał zgodę Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych lub który prowadzi rachunki papierów wartościowych na podstawie art. 52a i spełnia wymogi określone w regulaminie Krajowego Depozytu, przysługuje roszczenie o zawarcie umowy o uczestnictwo.

3. Zawarcie umowy o uczestnictwo następuje przez złożenie oświadczenia o zamiarze jej zawarcia przez podmiot uprawniony, w terminie 2 tygodni od dnia złożenia tego oświadczenia, chyba że zarząd Krajowego Depozytu podejmie w tym terminie uchwałę o odmowie jej zawarcia.

4. Od uchwały zarządu odmawiającej zawarcia umowy o uczestnictwo przysługuje odwołanie do rady nadzorczej Krajowego Depozytu. Rada nadzorcza rozpatruje odwołanie w terminie 2 tygodni od dnia jego złożenia.

Art. 130.

1. W razie ograniczenia albo pozbawienia uczestnictwa danego podmiotu w Krajowym Depozycie, w przypadkach określonych w regulaminie Krajowego Depozytu, spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy są obowiązane do ograniczenia albo zawieszenia działania uczestnika na rynku regulowanym.

2. O ograniczeniu lub pozbawieniu uczestnictwa Krajowy Depozyt informuje niezwłocznie spółkę prowadzącą giełdę oraz spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy.

Art. 131.

1. Podmiot, który zawarł umowę o uczestnictwo, może być uczestnikiem bezpośrednim albo pośrednim.

2. Uczestnik bezpośredni działa samodzielnie wobec Krajowego Depozytu i innych uczestników, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. W zakresie publicznego obrotu uczestnik pośredni działa wobec Krajowego Depozytu i innych uczestników za pośrednictwem uczestnika bezpośredniego.

4. W przypadkach określonych w regulaminie Krajowego Depozytu uczestnik bezpośredni może działać za pośrednictwem innego uczestnika bezpośredniego.

Art. 132.

Rejestrowanie papierów wartościowych w Krajowym Depozycie polega na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych oraz kont depozytowych.

Art. 133.

1. Przedmiotem operacji na papierach wartościowych oznaczonych danym kodem są wszystkie papiery wartościowe oznaczone tym kodem, chyba że charakter operacji umożliwia jej wykonanie w stosunku do części papierów wartościowych, a nie zachodzą przeszkody prawne i nie powstaje zagrożenie dla bezpieczeństwa depozytu papierów wartościowych i dla interesów uczestników obrotu.

2. Rachunkom papierów wartościowych prowadzonym przez uczestników powinny odpowiadać konta depozytowe albo rachunki papierów wartościowych prowadzone przez Krajowy Depozyt, chyba że regulamin Krajowego Depozytu stanowi inaczej.

[202)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 89 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 134.

1. W przypadku gdy:
   1) zostało uchylone postanowienie sądu o wpisie podwyższenia kapitału zakładowego spółki publicznej do rejestru przedsiębiorców lub
   2) uchwała walnego zgromadzenia o podwyższeniu tego kapitału została unieważniona

   – a akcje wyemitowane w wyniku podwyższenia zostały uprzednio objęte tym samym kodem razem z innymi akcjami tej spółki, w depozycie papierów wartościowych przeprowadzana jest redukcja łącznej wartości nominalnej akcji oznaczonych tym kodem.
2. Jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie redukcji, o której mowa w ust. 1, w depozycie papierów wartościowych przeprowadzana jest redukcja ogólnej liczby akcji oznaczonych danym kodem.
3. Na podstawie zawiadomienia o przeprowadzeniu redukcji złożonego przez Krajowy Depozyt właściwy sąd rejestrowy dokonuje odpowiedniej zmiany w rejestrze przedsiębiorców, a następnie wzywa spółkę do dostosowania w określonym terminie brzmienia statutu do zmienionego stanu prawnego.
4. W przypadku przeprowadzenia redukcji, o której mowa w ust. 1 i 2, emitent jest obowiązany wobec posiadaczy rachunków papierów wartościowych, na których zapisane były unieważnione akcje, do zwrotu wartości unieważnionych akcji, według ich ceny emisyjnej.

Art. 135.

Rejestracja papierów wartościowych jest prowadzona przez Krajowy Depozyt na:

1) kontach depozytowych, które nie pozwalają na identyfikację posiadacza rachunku, na którym te papiery zostały zapisane;
2) rachunkach papierów wartościowych.

Art. 136.

W przypadku, o którym mowa w art. 126 ust. 2 pkt 3, zobowiązanie emitenta opiewające na pieniądze lub papiery wartościowe jest wykonane z chwilą otrzymania świadczenia przez bezpośredniego uczestnika Krajowego Depozytu.

Art. 137.

1. Organizując i prowadząc rozliczanie transakcji, o których mowa w art. 126 ust. 2 pkt 4, Krajowy Depozyt określa w szczególności zakres obowiązków stron transakcji w celu prawidłowego spełnienia przez strony świadczeń pieniężnych i niepieniężnych, wynikających z zawartych transakcji.
2. Krajowy Depozyt organizuje i zarządza systemem gwarantującym prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji zawartych przez uczestników.
3. Krajowy Depozyt może wystąpić jako strona transakcji zawartej na rynku regulowanym, wyłącznie w związku z wykorzystaniem środków systemu, o którym mowa w ust. 2, zgodnie z jego celem.

Art. 138.

Jeżeli sposób rozliczenia transakcji polega na spełnianiu przez stronę transakcji świadczenia w wysokości stanowiącej nadwyżkę ponad wartość należnego jej świadczenia pieniężnego lub niepieniężnego, obowiązek spełnienia przez uczestnika świadczenia w tej wysokości powstaje z chwilą zawarcia transakcji.

Art. 139. (uchylony).[203)]

Art. 140.

1. W przypadku braku pokrycia na koncie depozytowym, rachunku papierów wartościowych lub rachunku pieniężnym uczestnika będącego stroną transakcji, Krajowy Depozyt określa transakcje, których rozliczenia ulegają zawieszeniu.
2. System gwarantowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2, może przewidywać niespełnienie świadczeń na rzecz uczestnika, który spowodował zawieszenie rozliczenia transakcji.

Art. 141.

Krajowy Depozyt pobiera opłaty za czynności dokonywane na rzecz uczestników.

Art. 142.

Do Krajowego Depozytu stosuje się odpowiednio przepisy art. 107.

Art. 143.

1. Z wpłat uczestników tworzy się w Krajowym Depozycie fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczenie zawartych transakcji, zwany dalej „funduszem rozliczeniowym".
2. [204)] Fundusz rozliczeniowy zapewnia rozliczanie transakcji zawieranych przez domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską, zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52 ust. 2, prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na rynku regulowanym, w zakresie określonym w regulaminie funduszu rozliczeniowego.
3. Krajowy Depozyt może zarządzać środkami funduszu rozliczeniowego.

Art. 144.

1. Wysokość wpłat na fundusz rozliczeniowy określa się w zależności od poziomu zobowiązań, które mogą powstać w wyniku rozliczanej przez Krajowy Depozyt działalności uczestnika na rynku regulowanym. Wysokość wpłat może być również uzależniona od sytuacji finansowej uczestnika.

[203)] Przez art. 26 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz.U. Nr 123, poz. 1351), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

[204)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 90 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

2. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwala regulamin określający sposób tworzenia i wykorzystywania funduszu rozliczeniowego. Regulamin i jego zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Komisję.

Art. 145.

1. Fundusz rozliczeniowy stanowi wspólną masę majątkową uczestników. Nie wyłącza to możliwości indywidualnego określania obowiązków uczestnika w związku z wykorzystaniem funduszu rozliczeniowego, spowodowanym przez działania tego uczestnika.
2. Środki funduszu rozliczeniowego są wyłączone z egzekucji prowadzonej przeciwko uczestnikowi. Egzekucji mogą podlegać jedynie środki wypłacone z funduszu przez Krajowy Depozyt po zaspokojeniu wszystkich zobowiązań podmiotu, z którego majątku egzekucja jest lub ma być dokonywana.

Art. 146.

Fundusz rozliczeniowy może składać się z wyodrębnionych funkcjonalnie części, z których każda zawiera środki przeznaczone na zabezpieczenie rozliczenia transakcji zawieranych na poszczególnych rynkach lub na zabezpieczenie rozliczenia określonych rodzajów transakcji.

Art. 146a.

1. Rada Nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek Zarządu, uchwala regulamin funkcjonowania systemu rekompensat. Regulamin oraz jego zmiany wymagają zatwierdzenia przez Komisję. Komisja odmawia zatwierdzenia regulaminu lub jego zmian, jeżeli jego treść lub proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo zarządzania systemem rekompensat lub wypłat rekompensat z tego systemu.
2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa szczegółowy sposób funkcjonowania systemu rekompensat, a w szczególności:
   1) sposób gospodarowania aktywami systemu rekompensat;
   2) sposób i tryb wnoszenia wpłat do systemu rekompensat przez podmioty objęte tym systemem;
   3) tryb dokonywania wypłat inwestorom;
   4) sposób dokonywania rozliczeń z podmiotem objętym systemem rekompensat w przypadku ustania uczestnictwa tego podmiotu w systemie rekompensat;
   5) wysokość opłat należnych za zarządzanie systemem rekompensat.

Rozdział 9

Znaczne pakiety akcji

Art. 147.

1.[205)] Kto:

[205)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 91 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

1) w wyniku nabycia akcji spółki publicznej osiągnął albo przekroczył 5 % albo 10 % ogólnej liczby głosów albo

2) posiadał przed zbyciem akcje spółki publicznej zapewniające co najmniej 5 % albo co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów, a w wyniku zbycia stał się posiadaczem akcji zapewniających odpowiednio nie więcej niż 5 % albo nie więcej niż 10 % ogólnej liczby głosów

– jest obowiązany zawiadomić o tym Komisję oraz spółkę w ciągu 4 dni od dnia zmiany stanu posiadania liczby głosów bądź od dnia, w którym podmiot zobowiązany dowiedział się o takiej zmianie lub przy zachowaniu należytej staranności mógł się o niej dowiedzieć.

2. Obowiązek określony w ust. 1 dotyczy również przypadku nabycia lub zbycia akcji zmieniającego posiadaną dotychczas przez akcjonariusza liczbę ponad 10 % głosów o co najmniej:

1)[206] 2 % ogólnej liczby głosów – w przypadku spółki publicznej, której akcje dopuszczone są do obrotu na urzędowym rynku giełdowym;

2) 5 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu – w przypadku pozostałych spółek publicznych.

Obowiązek powstaje zarówno w przypadku zawarcia pojedynczej transakcji, jak i kilku transakcji łącznie.

3. Zawiadomienie zawiera informacje o liczbie aktualnie posiadanych akcji, ich procentowym udziale w kapitale zakładowym spółki oraz o liczbie głosów z tych akcji i ich procentowym udziale w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu.

4. Obowiązek zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na podmiocie, który:

1) w wyniku nabycia akcji spółki publicznej osiągnął albo przekroczył lub

2) w wyniku zbycia stał się posiadaczem akcji zapewniających nie więcej niż

– odpowiednio 25 %, 50 % lub 75 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu.

5.[207] Zawiadomienie związane z osiągnięciem lub przekroczeniem 10 % ogólnej liczby głosów zawiera dodatkowo informacje dotyczące zamiarów dalszego zwiększania udziału w spółce publicznej w okresie 12 miesięcy od dnia złożenia tego zawiadomienia oraz celu zwiększania tego udziału. W przypadku każdorazowej zmiany tych zamiarów lub celu, w okresie 12 miesięcy od dnia złożenia zawiadomienia oraz w okresie późniejszym, akcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie poinformować o tym Komisję oraz tę spółkę.

Art. 148.

Spółka publiczna jest obowiązana do:

1) niezwłocznego przekazywania informacji, w zakresie określonym w art. 147, równocześnie agencji informacyjnej, spółce prowadzącej giełdę lub spółce prowadzącej rynek pozagiełdowy, w przypadku gdy dane akcje są przedmiotem obrotu na rynku regulowanym;

2) przekazywania Komisji, nie później niż do dnia poprzedzającego wyznaczony dzień walnego zgromadzenia, wykazu akcjonariuszy uprawnionych do udziału w

[206] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 91 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[207] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 91 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

tym zgromadzeniu, z określeniem liczby akcji i głosów przysługujących każdemu z nich z posiadanych akcji;

3) równoczesnego przekazywania Komisji oraz agencji informacyjnej, w ciągu 14 dni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, wykazu akcjonariuszy posiadających co najmniej po 5 % ogólnej liczby głosów na tym zgromadzeniu, z określeniem liczby głosów przysługujących każdemu z nich z posiadanych akcji.

Art. 148a.[208)]

Komisja może zwolnić spółkę publiczną z obowiązku przekazania zawiadomienia, o którym mowa w art. 148 pkt 1, w przypadku gdy ujawnienie takich informacji:

1) mogłoby zaszkodzić interesowi publicznemu lub

2) mogłoby spowodować istotną szkodę dla interesów danej spółki, o ile brak odpowiedniej informacji nie spowoduje wprowadzenia w błąd ogółu inwestorów w zakresie oceny wartości papierów wartościowych.

Art. 149.

1. Nabycie akcji spółki publicznej lub wystawionych w związku z tymi akcjami kwitów depozytowych, w liczbie powodującej osiągnięcie lub przekroczenie łącznie odpowiednio 25 %, 33 % lub 50 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, wymaga zezwolenia Komisji, wydawanego na wniosek podmiotu nabywającego.

2.[209)] Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane w przypadku, gdy:

1) nabycie dotyczy akcji spółki publicznej znajdujących się wyłącznie w obrocie na nieurzędowym rynku pozagiełdowym;

2) nabycie akcji następuje zgodnie z umową o ustanowienie zabezpieczenia finansowego, zawartą przez uprawnione podmioty na warunkach określonych w ustawie wskazanej w art. 89 ust. 1 pkt 1 lit. j.

3. Komisja, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, udziela zezwolenia i przekazuje agencji informacyjnej informacje o udzielonym zezwoleniu albo odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli nabycie spowodowałoby naruszenie przepisów prawa albo zagrażałoby ważnemu interesowi państwa lub gospodarki narodowej. Komisja może odmówić udzielenia zezwolenia, w przypadku gdy w okresie ostatnich 24 miesięcy przed dniem złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca nie wykonywał lub wykonywał w sposób nienależyty obowiązki określone w art. 147 i art. 150.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zakres informacji objętych wnioskiem, o którym mowa w ust. 1. Rozporządzenie powinno określać zakres informacji w taki sposób, aby pozwalały one prawidłowo ocenić źródło pochodzenia środków na planowane nabycie, cel nabycia akcji lub kwitów depozytowych uprawniających do określonej liczby głosów na walnym zgromadzeniu i wpływ planowanego nabycia na interes państwa lub gospodarki narodowej.

5. Zezwolenie może być udzielone z zastrzeżeniem w jego treści warunku, że nieosiągnięcie lub nieprzekroczenie określonego progu liczby głosów na walnym zgromadzeniu w terminie wskazanym w zezwoleniu powoduje wygaśnięcie decyzji udzielającej zezwolenia.

6. W przypadku podmiotu, który zgodnie z uzyskanym zezwoleniem Komisji osiągnął lub przekroczył co najmniej jeden z progów liczby głosów, o których mowa w ust. 1, a

---

[208)] Dodany przez art. 1 pkt 92 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[209)] W brzmieniu ustalonym przez art. 16 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 158.

następnie zbył lub w wyniku innego zdarzenia prawnego stał się posiadaczem akcji lub kwitów depozytowych w liczbie zapewniającej mniejszą liczbę głosów aniżeli liczba, na którą otrzymał zezwolenie, ponowne osiągnięcie lub przekroczenie tego progu wymaga zezwolenia Komisji, chyba że nie upłynął termin, o którym mowa w ust. 5.

Art. 150.

Obowiązek określony w art. 147 stosuje się odpowiednio w przypadku nabycia lub zbycia obligacji zamiennych na akcje spółki publicznej, kwitów depozytowych, jak również innych papierów wartościowych, z których wynika prawo lub obowiązek nabycia akcji spółki publicznej.

Art. 151.

1. Nabycia w obrocie wtórnym, w okresie krótszym niż 90 dni, akcji dopuszczonych do publicznego obrotu lub wystawionych w związku z tymi akcjami kwitów depozytowych, zapewniających co najmniej 10 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, dokonuje się wyłącznie w wyniku publicznego ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji, zwanego dalej „wezwaniem".
2. Ogłoszenie wezwania następuje po ustanowieniu zabezpieczenia w wysokości 100 % wartości akcji, które mają być przedmiotem nabycia. Ustanowienie zabezpieczenia powinno być udokumentowane zaświadczeniem banku lub innej właściwej instytucji.
3. Obowiązek ogłoszenia wezwania, o którym mowa w ust. 1, nie powstaje w przypadku nabywania akcji spółki publicznej dopuszczonych do obrotu wyłącznie na nieurzędowym rynku pozagiełdowym.

Art. 152.

1. Wezwanie jest ogłaszane i przeprowadzane za pośrednictwem domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską, który jest obowiązany do niezwłocznego i równoczesnego poinformowania o zamiarze jego ogłoszenia Komisji oraz spółek prowadzących giełdę lub spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, w przypadku gdy dane akcje są przedmiotem obrotu na danym rynku.
2. Odstąpienie od ogłoszonego wezwania jest niedopuszczalne, chyba że po jego ogłoszeniu inny podmiot ogłosił wezwanie dotyczące tych samych akcji.
3. Obowiązek ogłoszenia wezwania nie powstaje w przypadku nabywania akcji w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej.

Art. 153.

W przypadku gdy nabycie dotyczy akcji niebędących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, przepis art. 152 ust. 1 stosuje się odpowiednio do domu maklerskiego lub banku prowadzącego działalność maklerską, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie poza rynkiem regulowanym obrotu papierami wartościowymi dopuszczonymi do publicznego obrotu.

Art. 154.

Kto stał się posiadaczem akcji spółki publicznej lub wystawionych w związku z tymi akcjami kwitów depozytowych, w liczbie zapewniającej łącznie ponad 50 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, jest obowiązany do:

1) ogłoszenia i przeprowadzenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż pozostałych akcji tej spółki; do wezwania stosuje się przepisy art. 152 ust. 1 i art. 153, albo

2) zbycia, przed wykonaniem prawa głosu z posiadanych akcji, takiej liczby akcji, które spowoduje osiągnięcie nie więcej niż 50 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu.

Art. 155.

1. Cena proponowana w wezwaniu nie może być niższa od:
   1) średniej ceny rynkowej z ostatnich 6 miesięcy przed dniem ogłoszenia wezwania albo – jeżeli obrót akcjami będącymi przedmiotem wezwania był dokonywany na rynku regulowanym przez okres krótszy niż 6 miesięcy – od średniej ceny z tego krótszego okresu;
   2) ceny, po której akcje były nabywane w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej – w przypadku gdy przedmiotem wezwania są akcje niebędące przedmiotem obrotu na rynku regulowanym.
2. Cena, o której mowa w ust. 1, nie może być również niższa niż najwyższa cena, jaką za akcje będące przedmiotem wezwania podmiot wzywający lub podmioty:
   1) bezpośrednio lub pośrednio od niego zależne lub bezpośrednio lub pośrednio wobec niego dominujące, lub
   2) które łączy porozumienie wymienione w art. 158a ust. 3 pkt 1

   – zapłaciły w okresie 12 miesięcy przed ogłoszeniem wezwania.
3. Za cenę proponowaną w wezwaniu uważa się również wartość rzeczy lub praw, które podmiot wzywający zamierza wydać w zamian za akcje.

Art. 155a.

Spółka publiczna, której akcje objęte wezwaniem są przedmiotem obrotu na rynku giełdowym, jest obowiązana, nie później niż na 2 dni robocze przed dniem rozpoczęcia przyjmowania zapisów, przekazać w trybie określonym w art. 81 ust. 1 opinię zarządu tej spółki dotyczącą ogłoszonego wezwania.

Art. 156.

1. Wykonywanie prawa głosu z akcji, które zostały nabyte z naruszeniem obowiązków określonych w art. 147, art. 149, art. 151 i art. 155, jest bezskuteczne.
2. Niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 154, powoduje bezskuteczność wykonywania prawa głosu z wszystkich posiadanych akcji.

Art. 157.

Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wzory wezwań, o których mowa w art. 86 ust. 4, art. 151 i art. 154, szczegółowy sposób ich ogłaszania oraz warunki nabywania akcji w wyniku wezwania. Rozporządzenie powinno określać taką treść wezwań, która, w zależności od charakteru i celu wezwania, daje możliwość właściwej oceny warunków transakcji. Rozporządzenie powinno ponadto określać takie warunki dokonywania wezwań, aby nie różnicować uprawnień podmiotów odpowiadających na te wezwania.

Art. 158.

Przepisów niniejszego rozdziału, z wyjątkiem art. 147 i art. 148 oraz art. 156 w zakresie dotyczącym art. 147, nie stosuje się w przypadku nabywania akcji:

1) bezpośrednio od Skarbu Państwa;

2) w wyniku wykonania zawartej w procesie prywatyzacji umowy ze Skarbem Państwa, zobowiązującej do objęcia akcji nowej emisji;

3) w trybie i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 pkt 3;

4)[210)] przez podmioty wymienione w art. 5 ust. 1 pkt 2, w celu realizacji zadań związanych z organizacją rynku regulowanego.

Art. 158a.

1. W rozumieniu przepisów niniejszego rozdziału:

   1) nabycie, zbycie lub posiadanie przez podmiot pośrednio lub bezpośrednio zależny akcji spółki publicznej lub wystawionych w związku z tymi akcjami kwitów depozytowych uważa się za nabycie, zbycie lub posiadanie tych akcji lub kwitów depozytowych przez podmiot dominujący;

   2) kwity depozytowe wystawione w związku z akcjami spółki publicznej uważa się za papiery wartościowe uprawniające do wykonywania prawa głosu z takiej liczby akcji tej spółki, jaką posiadacz kwitu depozytowego może uzyskać w wyniku zamiany kwitów depozytowych na te akcje.

2. Dokonanie czynności prawnej przez podmiot zależny lub zajście innego zdarzenia prawnego w stosunku do tego podmiotu powoduje powstanie obowiązków określonych w przepisach niniejszego rozdziału również po stronie podmiotu dominującego wyłącznie w przypadku, gdy jednocześnie wiąże się to z taką zmianą stanu posiadania liczby głosów tego podmiotu dominującego, która podlega tym obowiązkom.

3. Obowiązki określone w przepisach niniejszego rozdziału spoczywają:

   1) również łącznie na wszystkich podmiotach, które łączy pisemne lub ustne porozumienie dotyczące:

      a) wspólnego nabywania akcji tej spółki publicznej lub wystawionych w związku z tymi akcjami kwitów depozytowych, lub

      b) zgodnego głosowania na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy tej spółki dotyczącego istotnych spraw spółki, lub

      c) prowadzenia trwałej i wspólnej polityki w zakresie zarządzania tą spółką

      – chociażby tylko jeden z tych podmiotów podjął lub zamierzał podjąć czynności powodujące powstanie tych obowiązków; obowiązki te wykonywane są przez jedną ze stron porozumienia, wskazaną przez strony porozumienia;

   2) na funduszu inwestycyjnym, również w przypadku, gdy osiągnięcie lub przekroczenie danego progu liczby głosów określonego w tych przepisach następuje w związku z nabywaniem, zbywaniem lub posiadaniem akcji lub kwitów depozytowych łącznie przez:

      a) inne fundusze inwestycyjne zarządzane przez to samo towarzystwo funduszy inwestycyjnych,

      b) inne fundusze inwestycyjne utworzone poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzane przez ten sam podmiot;

[210)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 93 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

3) również na podmiocie, w przypadku którego osiągnięcie lub przekroczenie danego progu liczby głosów określonego w tych przepisach następuje w związku z nabywaniem, zbywaniem lub posiadaniem akcji lub kwitów depozytowych:

a) przez osobę trzecią w imieniu własnym, lecz na zlecenie lub na rzecz tego podmiotu, z wyłączeniem akcji nabytych w ramach wykonywania czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2,

b) w ramach wykonywania czynności, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4 – w zakresie akcji wchodzących w skład zarządzanych portfeli papierów wartościowych, z których podmiot ten, jako zarządzający, może w imieniu zleceniodawców wykonywać prawo głosu na walnym zgromadzeniu,

c)[211] przez osobę trzecią, z którą ten podmiot zawarł umowę, której przedmiotem jest przekazanie uprawnienia do wykonywania prawa głosu;

4)[212] na podmiotach, które zawierają porozumienie, o którym mowa w pkt 1, posiadając akcje spółki publicznej w liczbie zapewniającej łącznie osiągnięcie lub przekroczenie danego progu ogólnej liczby głosów określonego w przepisach tego rozdziału.

4.[213] Obowiązki określone w przepisach niniejszego rozdziału powstają również w przypadku, gdy prawa głosu są związane z:

1) papierami wartościowymi stanowiącymi przedmiot zabezpieczenia; nie dotyczy to sytuacji, gdy podmiot, na rzecz którego ustanowiono zabezpieczenie, ma prawo wykonywać prawo głosu i deklaruje zamiar wykonywania tego prawa – w takim przypadku prawa głosu uważa się za należące do podmiotu, na rzecz którego ustanowiono zabezpieczenie;

2) akcjami, z których prawa przysługują danemu podmiotowi osobiście i dożywotnio;

3) papierami wartościowymi zdeponowanymi lub zarejestrowanymi w podmiocie, którymi może on dysponować według własnego uznania.

Art. 158b.

1. Na wniosek akcjonariusza lub akcjonariuszy posiadających co najmniej 5 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, walne zgromadzenie spółki publicznej może powziąć uchwałę w sprawie zbadania przez biegłego określonego zagadnienia związanego z utworzeniem spółki lub prowadzeniem jej spraw (rewident do spraw szczególnych).
2. Rewidentem do spraw szczególnych może być biegły rewident albo inny podmiot posiadający niezbędne kwalifikacje dla zbadania sprawy określonej w uchwale walnego zgromadzenia.
3. Uchwała walnego zgromadzenia, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności:

1) przedmiot i zakres badania;

2) dokumenty, które spółka powinna udostępnić biegłemu;

3) stanowisko zarządu wobec zgłoszonego wniosku.

---

[211] Dodana przez art. 1 pkt 94 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[212] Dodany przez art. 1 pkt 94 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[213] Dodany przez art. 1 pkt 94 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 158c.

1. Jeżeli walne zgromadzenie oddali wniosek o wyznaczenie rewidenta do spraw szczególnych, wnioskodawcy mogą wystąpić o wyznaczenie rewidenta do sądu rejestrowego w terminie 14 dni od dnia powzięcia uchwały. Przepisy art. 312 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio.
2. Sąd rejestrowy może, na wniosek zarządu spółki publicznej, uzależnić wydanie postanowienia o powołaniu rewidenta do spraw szczególnych od złożenia przez wnioskodawców stosownego zabezpieczenia. W razie gdy badanie nie wykaże naruszeń prawa, sąd rejestrowy na wniosek zarządu spółki publicznej może postanowić o przepadku zabezpieczenia na rzecz spółki. Na postanowienie sądu w sprawie przepadku zabezpieczenia służy zażalenie.
3. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, sąd rejestrowy wezwie zarząd i radę nadzorczą spółki do zajęcia stanowiska w sprawie w terminie 7 dni. Nieudzielenie odpowiedzi w tym terminie nie wstrzymuje wydania postanowienia. Na postanowienie sądu o odmowie wyznaczenia rewidenta do spraw szczególnych służy zażalenie.

Art. 158d.

1. Zarząd i rada nadzorcza spółki są obowiązane udostępnić rewidentowi do spraw szczególnych dokumenty określone w uchwale walnego zgromadzenia, o której mowa w art. 158b ust. 3, albo w postanowieniu sądu, o którym mowa w art. 158c, a także udzielić wyjaśnień niezbędnych dla przeprowadzenia badania.
2. Rewident do spraw szczególnych jest obowiązany przedstawić zarządowi i radzie nadzorczej spółki pisemne sprawozdanie z wyników badania. Zarząd jest obowiązany udostępnić sprawozdanie w trybie określonym w art. 81 ust. 1.
3. Rada nadzorcza składa sprawozdanie ze sposobu uwzględnienia wyników badania na najbliższym walnym zgromadzeniu.

Rozdział 10

Tajemnica zawodowa i informacje poufne

Art. 159.

1. Do zachowania tajemnicy zawodowej są obowiązani:
   1) Przewodniczący Komisji, jego zastępcy, członkowie Komisji, pracownicy urzędu Komisji i osoby uczestniczące w posiedzeniach Komisji z głosem doradczym;
   2) maklerzy i doradcy;
   3) osoby wchodzące w skład statutowych organów:
      a)[214] domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 52 ust. 2, prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych, oraz podmiotu wykonującego czynności, o których mowa w art. 30b ust. 1 pkt 3,

[214] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 95 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

b) zagranicznej osoby prawnej świadczącej usługi polegające na doradztwie w zakresie obrotu papierami wartościowymi, która świadczy usługi o tym samym charakterze w państwach należących do OECD,

c) spółek prowadzących giełdę oraz spółek prowadzących rynek pozagiełdowy,

d) Krajowego Depozytu,

e) izby,

f) stowarzyszeń, o których mowa w art. 14 ust. 5 pkt 4,

g) towarzystw funduszy powierniczych,

h) Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych;

4) osoby zatrudnione w podmiotach wymienionych w pkt 1 i 3 oraz pozostające z tymi podmiotami w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 160.

1.[215)] Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej oraz informacji poufnej złożenie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa oraz przekazanie informacji służbom ochrony państwa w związku z postępowaniami sprawdzającymi prowadzonymi na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

1a.[216)] Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie, przechowywanie oraz ujawnianie danych w trybie i na warunkach określonych w ustawie z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz.U. Nr 50, poz. 424 oraz z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 116, poz. 1203).

1b.[217)] Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę:

1) w wykonaniu porozumień, o których mowa w art. 161 ust. 3 i 4;

2)[218)] w przypadkach określonych w art. 15a, art. 85 ust. 2a oraz w art. 161 ust. 7, 10a i 10c;

3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505 oraz z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203);

4) Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej lub osobom przez niego upoważnionym – w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;

5) przez dom maklerski bankowi będącemu w stosunku do tego domu maklerskiego podmiotem dominującym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w art. 41a ust. 7 – na potrzeby sporządzania skonsolidowanego sprawozdania fi-

---

[215)] W brzmieniu ustalonym przez art. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o ochronie informacji niejawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 85, poz. 727), która weszła w życie z dniem 16 czerwca 2005 r.

[216)] Dodany przez art. 43 ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz.U. Nr 50, poz. 424), która weszła w życie z dniem 26 kwietnia 2003 r.

[217)] Dodany przez art. 1 pkt 96 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

[218)] W brzmieniu ustalonym przez art. 65 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

nansowego, oraz Komisji Nadzoru Bankowego w zakresie niezbędnym do wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad tym bankiem, na zasadach określonych w tej ustawie;

5a)[219] przez dom maklerski, zagraniczną osobę prawną, o której mowa w art. 52 ust. 2, lub przez zagraniczną firmę inwestycyjną:

a) podmiotowi wiodącemu w rozumieniu art. 4 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719), zwanej dalej "ustawą o nadzorze uzupełniającym",

b) koordynatorowi w rozumieniu art. 3 pkt 19 ustawy o nadzorze uzupełniającym,

c) koordynatorowi zagranicznemu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym

– w wykonaniu obowiązków określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym;

6) pomiędzy Komisją lub właściwym organem nadzoru w państwie członkowskim, o którym mowa w art. 44 ust. 4 lub ust. 6, a:

a) biegłym rewidentem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych lub podmiotem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych zagranicznej firmy inwestycyjnej,

b) sędzią – komisarzem, nadzorcą sądowym, syndykiem lub zarządcą masy upadłości albo likwidatorem domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku prowadzącego rachunki papierów wartościowych, lub organem odpowiedzialnym za prowadzenie postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego zagranicznej firmy inwestycyjnej

– jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub organ nadzoru w państwie członkowskim, albo do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości – do celów badania sprawozdań finansowych tych domów maklerskich, banków lub zagranicznych firm inwestycyjnych;

7) Krajowemu Depozytowi – jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania jego ustawowych zadań, w szczególności związanych z tworzeniem, organizacją i zarządzaniem systemem rekompensat;

8) przez Komisję:

a) giełdowej izbie rozrachunkowej działającej na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w zakresie przeprowadzania rozliczeń transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 30 ust. 2 pkt 1 – jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania ustawowych zadań tej izby, w szczególności związanych z zapewnieniem prawidłowości wywiązywania się członków izby z zobowiązań wynikających z tych transakcji,

b) Prezesowi Narodowego Banku Polskiego – jeżeli informacje te są niezbędne w celu realizacji ustawowych zadań Narodowego Banku Polskiego w zakresie polityki pieniężnej oraz nadzoru nad systemem płatności.

---

[219] Dodany przez art. 65 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

2. Zwolnienie z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej może również nastąpić w przypadkach określonych w innych ustawach.

3. (uchylony).[220)]

4. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może zwolnić z obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, jeżeli jest to niezbędne do ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym w zakresie danych dotyczących jednostki kontrolowanej.

5.[221)] W celu ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym w zakresie danych dotyczących jednostki kontrolowanej, dostęp do informacji stanowiących tajemnicę zawodową mają kontrolerzy Najwyższej Izby Kontroli na podstawie odrębnego upoważnienia wydanego przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

6.[221)] Komisja może przekazać będące w jej posiadaniu informacje stanowiące tajemnicę zawodową:

1) rzecznikowi dyscyplinarnemu lub sądowi dyscyplinarnemu stowarzyszenia, o którym mowa w art. 14 ust. 5 pkt 4, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby postępowania dyscyplinarnego, naruszenia zasad etyki zawodowej przez maklera lub doradcę, będącego członkiem tego stowarzyszenia;

2) rzecznikowi sądu lub sądowi izby, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby prowadzonego postępowania, naruszenia przez członka izby zasad etyki lub zasad rzetelnego wykonywania działalności gospodarczej.

7.[221)] Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej rozciąga się również na osoby, którym informacje stanowiące taką tajemnicę zostały ujawnione w przypadkach określonych w ust. 1, 1a i 1b oraz ust. 2, 5 i 6, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa.

Art. 161.[222)]

1. W związku z wykonywaniem zadań w zakresie nadzoru, Komisja, jej upoważnieni przedstawiciele oraz pracownicy urzędu Komisji mają prawo dostępu do informacji poufnych oraz do innych informacji, w tym informacji stanowiących tajemnicę zawodową, będących w posiadaniu osób fizycznych lub innych podmiotów, w szczególności wymienionych w ust. 3–11 oraz w art. 159. Informacje te oraz informacje uzyskane przez Komisję zgodnie z ust. 3–11 mogą być, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, wykorzystywane wyłącznie do wykonywania ustawowych zadań w zakresie nadzoru, w szczególności mogą stanowić dowód w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Komisję.

2. W stosunku do oddziałów i przedstawicielstw zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, prawo dostępu do informacji stanowiących tajemnicę zawodową, będących w posiadaniu tych podmiotów i osób fizycznych w nich zatrudnionych lub pozostających z nimi w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, przysługuje – w związku z wykonywaniem uprawnień, o których mowa w art. 44 ust. 2 i 3 – również przedstawicielom organów nadzoru w państwie członkowskim, w którym zagraniczna firma inwestycyjna uzyskała zezwolenie.

3.[223)] Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać i otrzymywać informacje, w tym opinie od Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych,

---

[220)] Przez art. 1 pkt 96 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[221)] Dodany przez art. 1 pkt 96 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[222)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 97 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[223)] W brzmieniu ustalonym przez art. 65 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Komisji Nadzoru Bankowego, niezbędne do:

1) prawidłowego wykonywania zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, lub

2) zapewnienia prawidłowego toku postępowań administracyjnych lub karnych w sprawach związanych z wykonywaniem nadzoru.

3a.[224)] Tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 3, określają porozumienia zawarte przez Komisję z tymi organami nadzoru.

4.[225)] Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać i otrzymywać informacje niezbędne w celach określonych w ust. 3 od zagranicznego organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych lub rynkiem finansowym. Tryb udzielania tych informacji określa porozumienie zawarte przez Komisję z tym organem nadzoru.

5. Udzielenie przez Komisję informacji na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 4, może nastąpić, jeżeli:

1) nie spowoduje to niekorzystnego wpływu na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes gospodarczy Rzeczypospolitej Polskiej;

2) przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby zagranicznego organu nadzoru, któremu informacje są przekazywane, zapewniają:

a) wykorzystanie takich informacji wyłącznie na potrzeby wykonywania nadzoru lub prowadzenia postępowań administracyjnych lub sądowych w sprawach związanych z wykonywaniem tego nadzoru,

b) objęcie takich informacji tajemnicą wiążącą ten organ;

3) zapewnione jest, że dalsze przekazywanie udzielonych informacji poza zagraniczny organ nadzoru, w innych celach niż określone w ust. 3, każdorazowo możliwe będzie wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji.

6. Informacje uzyskane przez Komisję na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 4, nie mogą być, bez zgody zagranicznego organu nadzoru, wykorzystywane w innych celach niż określone w ust. 3 lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa.

7. Na żądanie organu nadzoru w państwie członkowskim Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel przekazuje temu organowi posiadane informacje, niezbędne w celach określonych w ust. 3. W przypadku gdy Komisja takich informacji nie posiada, podejmuje ona niezbędne czynności w celu ich uzyskania, a w razie nieuzyskania informacji niezwłocznie zawiadamia o tym ten organ.

8. Komisja może odmówić udzielenia informacji, o których mowa w ust. 7, jeżeli:

1) udzielenie informacji mogłoby niekorzystnie wpłynąć na suwerenność, bezpieczeństwo lub interes gospodarczy Rzeczypospolitej Polskiej lub

2) żądanie udzielenia informacji dotyczy tych samych naruszeń przepisów prawa obowiązujących w państwie członkowskim przez ten sam podmiot, co do których na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej toczy się już postępowanie sądowe lub wydany został prawomocny wyrok; w takim przypadku jest przekazywana szczegółowa informacja o tych okolicznościach.

9. Jeżeli Komisja wyrazi na to zgodę, informacje udzielone przez Komisję organowi nadzoru w państwie członkowskim mogą być wykorzystane w innych celach niż określone w ust. 3 lub przekazane poza ten organ do właściwego organu innego państwa.

[224)] Dodany przez art. 65 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

[225)] W brzmieniu ustalonym przez art. 65 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

10. Jeżeli organ nadzoru w państwie członkowskim wyrazi na to zgodę, informacje niezbędne w celach określonych w ust. 3, uzyskane przez Komisję od tego organu, mogą być wykorzystywane w innych celach lub przekazywane poza Komisję do właściwego organu innego państwa, w szczególności będącego stroną porozumienia, o którym mowa w ust. 4.

10a.[226)] W zakresie wykonywania zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel przekazuje posiadane informacje organowi nadzoru w państwie członkowskim lub koordynatorowi zagranicznemu, o którym mowa w art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym, zarówno na żądanie, jak i z własnej inicjatywy.

10b.[226)] W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 10a, wystąpiły o przekazanie informacji, a Komisja ich nie posiada, podejmuje ona niezbędne czynności w celu ich uzyskania lub zawiadamia te podmioty o braku możliwości uzyskania żądanych informacji.

10c.[226)] Jeżeli wymaga tego wykonywanie zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, Komisja może przekazywać i otrzymywać informacje od banków centralnych państw członkowskich, Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz Europejskiego Banku Centralnego; przepisy ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.

11. W przypadku gdy zachowania naruszające przepisy prawa wystąpiły bądź występują na terytorium państwa członkowskiego lub dotyczą instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel przekaże organowi nadzoru w tym państwie członkowskim szczegółowe informacje dotyczące tych zachowań.

12. Po uzyskaniu przez Komisję informacji dotyczącej zachowań, o których mowa w ust. 11, które miały lub mają miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo dotyczą instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel informuje organ nadzoru w państwie członkowskim, o którym mowa w ust. 11, o podjętych działaniach, a w razie potrzeby o etapach prowadzonego postępowania.

13. W przypadku gdy zachowania, o których mowa w ust. 11, występują na terytorium kilku państw członkowskich, państwa członkowskie prowadzą konsultacje w zakresie planowanych przez nich działań prowadzonych zgodnie z ich kompetencją.

Art. 161a.[227)]

1. Komisja zawiadamia Komisję Europejską o:
   1) udzieleniu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej osobie prawnej będącej bezpośrednio lub pośrednio zależną od podmiotu podlegającego prawu państwa niebędącego państwem członkowskim, w terminie miesiąca od dnia udzielenia zezwolenia;
   2) nabyciu pakietu akcji podmiotu prowadzącego działalność maklerską, jeżeli nabywcą był podmiot podlegający prawu państwa niebędącego państwem członkowskim i w wyniku tej transakcji stał się on podmiotem dominującym wobec podmiotu, którego akcje były przedmiotem transakcji.
2. Do zawiadomień, o których mowa w ust. 1, Komisja dołącza opis struktury grupy kapitałowej, z tym że w przypadku zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, opis

[226)] Dodany przez art. 65 pkt 5 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 68.
[227)] Dodany przez art. 1 pkt 98 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

powinien być sporządzony według stanu uwzględniającego nabycie akcji podmiotu prowadzącego działalność maklerską.

3. Komisja zawiadamia Komisję Europejską o przeszkodach prawnych, regulacyjnych i organizacyjnych, jakie napotykają domy maklerskie lub banki prowadzące działalność maklerską w związku z prowadzeniem takiej działalności na terytorium państw niebędących państwami członkowskimi.

Art. 161b.

1.[228)] Domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską, zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zagraniczne osoby prawne, o których mowa w art. 52 ust. 2, prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz banki prowadzące rachunki papierów wartościowych, mogą przekazywać sobie, objęte tajemnicą zawodową, informacje o wierzytelnościach przysługujących im względem klientów z tytułu świadczonych usług – w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne dla ochrony ich interesów przed nierzetelnymi klientami.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność za szkody wynikające z ujawnienia tajemnicy zawodowej i wykorzystywania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

Art. 161c.[229)]

1. Każdy kto:

   1) posiada informację poufną w związku z pełnieniem funkcji w organach spółki, posiadaniem w spółce akcji lub udziałów lub w związku z dostępem do informacji poufnej z racji zatrudnienia, wykonywania zawodu, a także stosunku zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, a w szczególności:

      a) członkowie zarządu, rady nadzorczej, prokurenci lub pełnomocnicy emitenta, jego pracownicy, biegli rewidenci albo inne osoby pozostające z tym emitentem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, lub

      b) akcjonariusze spółki publicznej, lub

      c) osoby zatrudnione lub pełniące funkcje, o których mowa w lit. a, w podmiocie zależnym lub dominującym wobec emitenta instrumentów finansowych dopuszczonych do publicznego obrotu , albo pozostające z tym podmiotem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, lub

      d) maklerzy lub doradcy, lub

   2) posiada informację poufną w wyniku popełnienia przestępstwa, albo

   3) posiada informację poufną pozyskaną w sposób inny niż określony w pkt 1 i 2, jeżeli wiedział lub przy dołożeniu należytej staranności mógł się dowiedzieć, że jest to informacja poufna

   – nie może wykorzystywać takiej informacji, z zastrzeżeniem ust. 7.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogą ujawniać informacji poufnej, z zastrzeżeniem ust. 6.

[228)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 99 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[229)] Dodany przez art. 1 pkt 100 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

3. W przypadku uzyskania informacji poufnej przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, zakaz, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również osób fizycznych, które uczestniczą w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych w imieniu lub na rzecz tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

4. Wykorzystywaniem informacji poufnej jest:

   1) nabywanie, zbywanie lub dokonywanie, na podstawie tej informacji, na rachunek własny lub osoby trzeciej, innej czynności prawnej powodującej lub mogącej powodować rozporządzenie instrumentami finansowymi dopuszczonymi do publicznego obrotu lub będącymi przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do publicznego obrotu albo dopuszczonymi lub będącymi przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregokolwiek z państw członkowskich niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku lub innymi instrumentami finansowymi, których cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny danego instrumentu finansowego;

   2) udzielanie rekomendacji dokonania przez inną osobę czynności określonych w pkt 1 lub podejmowanie innych czynności faktycznych, których celem jest doprowadzenie do dokonania przez tę osobę czynności określonych w pkt 1.

5. Ujawnieniem informacji poufnej jest przekazywanie, umożliwianie lub ułatwianie wejścia w posiadanie przez osobę nieuprawnioną informacji poufnej dotyczącej:

   1) jednego lub kilku emitentów instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 4 pkt 1;

   2) jednego lub kilku instrumentów finansowych określonych w ust. 4 pkt 1;

   3) nabywania albo zbywania instrumentów finansowych określonych w ust. 4 pkt 1.

6. Zakazu ujawniania informacji poufnej nie narusza przekazywanie takiej informacji:

   1) przez osoby, o których mowa w ust. 1, jeżeli następuje to w ramach stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, a jednocześnie jest zapewnione, że osoby, którym informacja została w tym trybie przekazana, zachowają poufność tej informacji;

   2) w trybie i na warunkach określonych w art. 15a;

   3) na podstawie art. 83, art. 161 i art. 161f ust. 2;

   4) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej w zakresie i na zasadach określonych odrębną ustawą.

7. Nie stanowi wykorzystywania informacji poufnej:

   1) zawieranie transakcji służących realizacji ustawowych zadań w zakresie polityki pieniężnej lub dewizowej państwa albo zarządzania długiem publicznym, zawieranych przez osoby uprawnione do reprezentowania właściwych organów państwowych, w tym Narodowego Banku Polskiego, a także przez Europejski System Banków Centralnych;

   2) nabywanie instrumentów finansowych w celu stabilizacji ich ceny w obrocie na rynku regulowanym, w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie wyjątków dla programów skupu akcji własnych i stabilizacji instrumentów finansowych;

   3) nabywanie akcji własnych przez spółkę publiczną lub podmiot działający na jej rachunek, w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie wyjątków dla programów skupu akcji własnych i stabilizacji instrumentów finansowych;

4) dokonywanie transakcji stanowiącej wykonanie umowy zobowiązującej do zbycia lub nabycia instrumentów finansowych, zawartej na piśmie z datą pewną przed uzyskaniem informacji poufnej.

Art. 161d.[229)]

W przypadku gdy w toku wykonywania czynności określonych w art. 161c ust. 6 pkt 1 emitent instrumentów finansowych dopuszczonych do publicznego obrotu albo dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregokolwiek z państw członkowskich niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku, lub osoby działające w jego imieniu lub na jego rzecz ujawnią informację poufną osobie nieuprawnionej – emitent jest obowiązany, w przypadku gdy ujawnienie było zamierzone, do równoczesnego przekazania tej informacji Komisji i spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym notowane są papiery wartościowe tego emitenta, oraz do publicznej wiadomości, w trybie określonym w art. 81 ust. 1, a w przypadku gdy ujawnienie nastąpiło w sposób niezamierzony, do jej niezwłocznego przekazania, chyba że z odrębnych przepisów albo postanowień stosownej umowy lub statutu wynika obowiązek zachowania przez tę osobę poufności tego rodzaju informacji.

Art. 161e.[229)]

1. Emitent instrumentów finansowych dopuszczonych do publicznego obrotu albo dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregokolwiek z państw członkowskich, niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na danym rynku, jest obowiązany do sporządzenia i prowadzenia odrębnych list osób fizycznych pozostających z nim lub z innym podmiotem, działającym w jego imieniu lub na jego rzecz, w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, które posiadają dostęp do określonych informacji poufnych.
2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, emitent niezwłocznie przekazuje listy, o których mowa w ust. 1, informuje o wpisaniu kolejnych osób na listę po dacie jej sporządzenia oraz o wszelkich zmianach danych w nich zawartych.

Art. 161f.[229)]

1. Osoby wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta, prokurenci, oraz inne osoby pełniące w strukturze organizacyjnej emitenta funkcje kierownicze i posiadające stały dostęp do informacji poufnych oraz kompetencje w zakresie podejmowania decyzji dotyczących rozwoju i perspektyw gospodarczych emitenta, są obowiązane do przekazywania Komisji informacji o transakcjach nabycia lub zbycia:
   1) akcji emitenta lub instrumentów pochodnych,
   2) innych instrumentów finansowych związanych z instrumentami, o których mowa w pkt 1

   – zawartych przez te osoby lub osoby bliskie, jak również zawartych przez podmioty bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez te osoby, podmioty, w których osoby te wchodzą w skład organów zarządzających lub nadzorczych, lub, w których sprawują funkcje kierownicze i posiadają stały dostęp do informacji poufnych oraz kompetencje w zakresie podejmowania decyzji dotyczących rozwoju i perspektyw gospodarczych emitenta lub podmioty, z działalności których czerpią zyski albo których interesy są równoważne z interesami tych osób.
2. Komisja udostępnia informacje otrzymane na podstawie ust. 1.

3. Przekazanie informacji przez osobę obowiązaną, o której mowa w ust. 1, oraz udostępnienie tej informacji przez Komisję następuje w sposób określony w art. 161g.
4. Na osobę, która nie wykonała lub nienależycie wykonała obowiązek, o którym mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł, chyba że osoba ta:
   1) zleciła uprawnionemu podmiotowi prowadzącemu działalność maklerską zarządzanie portfelem jej papierów wartościowych, w sposób który wyłącza wiedzę tej osoby o transakcjach zawieranych w ramach tego zarządzania;
   2) przy zachowaniu należytej staranności nie wiedziała lub nie mogła się dowiedzieć o dokonaniu transakcji.
5. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.
6. Przez osoby bliskie, o których mowa w ust. 1, rozumie się małżonka, osoby pozostające faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osoby związane z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 161g.[229)]

Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, tryb i termin przekazywania informacji, o których mowa w art. 161f ust. 1, oraz zakres tych informacji, tryb i termin ich udostępniania przez Komisję, a także dane, jakie powinna zawierać lista, o której mowa w art. 161e, sposób jej aktualizacji oraz okres przechowywania, mając na uwadze zapewnienie prawidłowego wykonywania przez Komisję zadań w zakresie nadzoru z uwzględnieniem konieczności zapewnienia dostępu uczestników rynku do informacji.

Art. 161h.[229)]

1. Na osoby fizyczne wymienione w art. 161c ust. 1 pkt 1 lit. a, które posiadając dostęp do informacji poufnej wykorzystały informację poufną, Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 4, nałożyć w drodze decyzji karę pieniężną do wysokości 200 000 zł albo karę pieniężną do wysokości pięciokrotności uzyskanej korzyści majątkowej, albo obie te kary łącznie.
2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.
3. Komisja może ogłosić w Dzienniku Urzędowym Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, lub nakazać opublikowanie w dwóch dziennikach ogólnopolskich, na koszt strony, w całości lub w części uchwałę Komisji będącą podstawą wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, chyba że spowodowałoby to poniesienie przez stronę niewspółmiernej straty lub poniesienie przez inwestorów szkód w wielkich rozmiarach.
4. W przypadku gdy w wyniku wykorzystania informacji poufnej uzyskano korzyść majątkową co najmniej znacznej wartości w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego, nie wydaje się decyzji w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1. W tym zakresie Komisja składa zawiadomienie o przestępstwie.

Rozdział 11

Odpowiedzialność cywilna i karna

Art. 162.

1. Emitent oraz wprowadzający odpowiadają za szkodę wyrządzoną wskutek wady papieru wartościowego, chyba że ani oni, ani osoby, za które odpowiadają, nie ponoszą winy.

2.[230)] Odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną wskutek podania nieprawdziwej informacji lub przemilczenia informacji, która powinna być zawarta w dokumentach związanych z wprowadzaniem papierów wartościowych do publicznego obrotu, a także informacji, o której mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1 i 2, ponoszą emitent, z zastrzeżeniem ust. 2a, subemitent usługowy lub wprowadzający, jak również osoby, które opublikowaną informację sporządziły lub w jej sporządzeniu brały udział, chyba że ani oni, ani osoby, za które odpowiadają, nie ponoszą winy.

2a.[231)] W przypadku informacji dotyczących kwitów depozytowych, wystawionych na podstawie umowy z emitentem papierów wartościowych będących podstawą wystawienia tych kwitów, wystawianych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wystawca kwitów ponosi odpowiedzialność jedynie za szkodę poniesioną wskutek niepodania lub podania nieprawdziwych informacji dotyczących jego własnej sytuacji finansowej i prawnej. W pozostałym zakresie odpowiedzialność ponosi emitent papierów wartościowych będących podstawą wystawienia kwitów depozytowych. W tym zakresie wyłącza się odpowiedzialność instytucji finansowej, o której mowa w art. 4 pkt 23.

2b.[231)] W przypadku informacji dotyczących kwitów depozytowych innych niż określone w ust. 2a, wystawianych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wystawca kwitów ponosi odpowiedzialność jedynie za szkodę poniesioną wskutek niepodania lub podania nieprawdziwych informacji dotyczących jego własnej sytuacji finansowej i prawnej, jak również wynikłą wskutek niewłaściwego lub nieterminowego przekazania przezeń informacji udzielanych przez emitenta papierów wartościowych będących podstawą wystawienia tych kwitów na rynku regulowanym, na którym te papiery wartościowe są przedmiotem obrotu.

3. Odpowiedzialność, o której mowa w ust. 2, ponoszą również osoby, które wykorzystują w swojej działalności w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi informacje wskazane w tym przepisie, chyba że nieprawdziwość lub przemilczenie informacji nie była i nie mogła być im znana.

4. Odpowiedzialność osób określonych w ust. 1–3 jest solidarna i nie można jej ograniczyć lub wyłączyć z góry.

5. Odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną wskutek podania nieprawidłowej informacji lub przemilczenia prawdziwej informacji, o której mowa w art. 81 ust. 1 pkt 3, ponosi emitent, jak również osoby, które taką informację sporządziły lub w jej sporządzeniu brały udział.

Art. 163.

1. Wystawca świadectwa depozytowego odpowiada za szkodę wyrządzoną wskutek wady świadectwa albo użycia go przez osobę nieuprawnioną, chyba że szkoda nastąpiła wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą wystawca nie ponosi odpowiedzialności.

[230)] W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 15.
[231)] Dodany przez art. 2 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

2. Jeżeli wystawca działał na zlecenie innej osoby, odpowiedzialność wystawcy i zleceniodawcy jest solidarna i nie można jej ograniczyć lub wyłączyć z góry.

Art. 164.

1. W razie zmiany danych zawartych w prospekcie wpływającej na wartość lub cenę papieru wartościowego, osoba, która nabyła papiery wartościowe w obrocie pierwotnym, może uchylić się od skutków prawnych złożonego zapisu, chyba że działała w złej wierze.
2. Prawo uchylenia się od skutków prawnych złożonego zapisu wygasa po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia o zmianie w sposób określony przepisami prawa lub decyzją Komisji.
3. Uchylenie się od skutków prawnych zapisu następuje poprzez oświadczenie na piśmie złożone w miejscu przyjęcia zapisu.

Art. 165.

1. Kto proponuje, w sposób, o którym mowa w art. 2, nabycie papierów wartościowych bez wymaganej zgody, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.
2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 166.[232)]

Kto bez wymaganego zezwolenia prowadzi działalność w zakresie obrotu instrumentami finansowymi – podlega grzywnie do 5 000 000 zł.

Art. 166a. (uchylony).[233)]

Art. 167.

Kto nie dokonuje w terminie zawiadomienia, o którym mowa w art. 147 ust. 1 lub 2 oraz w art. 148, podlega karze grzywny do 1 000 000 zł.

Art. 168.

Kto nabywa akcje bez zachowania warunków, o których mowa w art. 151 ust. 1 lub 2, podlega karze grzywny do 1 000 000 zł.

Art. 168a.

Kto nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 149, podlega karze grzywny do 1 000 000 zł.

[232)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 101 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.
[233)] Przez art. 1 pkt 102 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 169.

Kto ogłasza i przeprowadza wezwanie bez zachowania warunków, o których mowa w art. 152 ust. 1 albo w art. 153, podlega karze grzywny do 1 000 000 zł.

Art. 170.

Kto odstępuje od wezwania z naruszeniem przepisu art. 152 ust. 2, podlega karze grzywny do 1 000 000 zł.

Art. 171.

Kto, będąc akcjonariuszem spółki publicznej posiadającym ponad 50 % ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, nie dokonuje wezwania, o którym mowa w art. 154 pkt 1, albo nie zbywa akcji w przypadku wymienionym w pkt 2 tego przepisu, podlega karze grzywny do 1 000 000 zł.

Art. 172.

Kto w wezwaniu, o którym mowa w art. 154, proponuje cenę niższą niż określona na podstawie art. 155 ust. 1 pkt 1 albo pkt 2, podlega karze grzywny do 1 000 000 zł.

Art. 173.

Kto dopuszcza się czynu określonego w art. 166–171, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, podlega karze grzywny do 1 000 000 zł.

Art. 174.

1. Kto, będąc odpowiedzialnym za informacje zawarte w prospekcie lub inne informacje związane z wprowadzaniem papierów wartościowych do publicznego obrotu lub informacje, o których mowa w art. 81 ust. 1, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane, w istotny sposób wpływające na treść informacji, podlega grzywnie do 5 000 000 zł i karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.
2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 174a.[234)]

1. Kto będąc odpowiedzialnym za poprawność informacji przekazywanych do Komisji w celu opóźnienia, o którym mowa w art. 81 ust. 4, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, w sposób istotny wpływające na treść tej informacji, podlega grzywnie do 2 000 000 zł.
2. Tej samej karze podlega kto będąc odpowiedzialnym za poprawność informacji przekazywanych do Komisji, w celu uzyskania zwolnienia emitenta z obowiązków przekazywania informacji do publicznej wiadomości, podaje nieprawdziwe dane lub zataja prawdziwe dane, w sposób istotny wpływające na treść wniosku, o którym mowa w art. 81c ust. 1.

234) Dodany przez art. 1 pkt 103 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

Art. 175.

Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, ujawnia lub wykorzystuje w obrocie papierami wartościowymi informacje stanowiące tajemnicę zawodową, podlega grzywnie do 1 000 000 zł i karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 176.[235)]

1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 161c, ujawnia informację poufną, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.
2. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 161c, wykorzystuje informację poufną, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.
3. Jeżeli czynu określonego w ust. 2 dopuszcza się osoba, o której mowa w art. 161c ust. 1 pkt 1 lit. a, podlega ona grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8, albo obu tym karom łącznie.
4. Nie popełnia przestępstwa określonego w ust. 2 osoba wymieniona w art. 161c ust. 1 pkt 1 lit. a, jeżeli w wyniku wykorzystania informacji poufnej nie osiągnęła korzyści majątkowej znacznej wartości. W tym zakresie stosuje się przepisy art. 161h.

Art. 177.[235)]

1. Kto dokonuje manipulacji w sposób, o którym mowa w art. 97 ust. 2, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.
2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w porozumieniu z inną osobą, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8, albo obu tym karom łącznie.
3. Kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.

Art. 178.[235)]

1. Kto uniemożliwia bądź utrudnia przeprowadzanie czynności w postępowaniu kontrolnym lub administracyjnym albo czynności, o których mowa w art. 44, art. 47 ust. 2 i 3, art. 81a, art. 107 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 oraz art. 115 ust. 3 i art. 142 w związku z art. 107 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, albo nie wykonuje zaleceń, o których mowa w art. 19c, lub wykonuje je nieterminowo, podlega karze aresztu albo ograniczenia wolności albo karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega, kto działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej:
   1) wbrew nakazowi określonemu w art. 46 ust. 4 nie dokonuje przeniesienia rachunków papierów wartościowych i rachunków pieniężnych lub dokumentów związanych z prowadzeniem tych rachunków;
   2) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 47 ust. 1, nie archiwizuje lub nie przechowuje dokumentów lub innych nośników informacji związanych z prowadzeniem działalności maklerskiej;

[235)] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 104 ustawy, o której mowa w odnośniku 7.

3) dopuszcza się czynów określonych w pkt 1 lub 2 działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

3. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 179 – 183. (pominięte).[236)]

Art. 184.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. prowadzi działalność na podstawie przepisów tej ustawy, z wyłączeniem art. 98 ust. 2 i art. 102.
2. Komisja może wystąpić do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o zakazanie spółce, o której mowa w ust. 1, prowadzenia rynku giełdowego, w przypadku gdy spółka prowadzi tę działalność z naruszeniem prawa.

Art. 185.

1. Z dniem wejścia w życie ustawy spółka akcyjna prowadząca Centralną Tabelę Ofert na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1995 r. w sprawie określenia form regulowanego pozagiełdowego wtórnego publicznego obrotu papierami wartościowymi (Dz.U. Nr 81, poz. 407) prowadzi działalność na podstawie przepisów tej ustawy, z wyłączeniem art. 114, art. 115 ust. 2 i art. 116.
2. Komisja może zakazać spółce, o której mowa w ust. 1, prowadzenia rynku pozagiełdowego, w przypadku gdy spółka prowadzi tę działalność z naruszeniem prawa.

Art. 186.

1. Zezwolenia udzielone na podstawie przepisów dotychczasowych pozostają w mocy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.
2. Zezwolenia na nabywanie lub zbywanie papierów wartościowych we własnym imieniu i na własny rachunek, udzielone na podstawie art. 22 § 3 ustawy, o której mowa w art. 191, tracą moc, jeżeli Komisja zgłosi sprzeciw w terminie 2 tygodni od dnia wejścia w życie ustawy.
3. (pominięty).[236)]
4. Do udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzącej przedsiębiorstwo maklerskie przed upływem terminu wskazanego w ust. 3 stosuje się odpowiednio przepisy *art. 49* [95)].

[236)] Zamieszczone w obwieszczeniu.

Art. 187.

1. Zachowują ważność wpisy na listę maklerów papierów wartościowych i listę doradców w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy.
2. Doradcy w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi stają się z dniem wejścia w życie ustawy doradcami inwestycyjnymi.

Art. 188

1. Z dniem wejścia w życie ustawy Związek Maklerów Papierów Wartościowych i Doradców w Zakresie Publicznego Obrotu Papierami Wartościowymi utworzony na podstawie ustawy, o której mowa w art. 191, zwany dalej „Związkiem", staje się stowarzyszeniem w rozumieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz.U. Nr 20, poz. 104, z 1990 r. Nr 14, poz. 86 oraz z 1996 r. Nr 27, poz. 118).
2. Wpisanie Związku do rejestru stowarzyszeń następuje na podstawie statutu spełniającego warunki określone w art. 10 Prawa o stowarzyszeniach oraz innych dokumentów zawierających informacje wymienione w art. 18 ust. 1 tego prawa, po ich złożeniu do sądu przez upoważnionego przedstawiciela Związku w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, pod rygorem zastosowania przez sąd środka, o którym mowa w art. 26 Prawa o stowarzyszeniach.

Art. 189.

1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, przepisy tej ustawy.
2. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy spełniają, według przepisów dotychczasowych, warunki do uzyskania wpisu na listę maklerów papierów wartościowych lub listę doradców w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi uzyskują, po złożeniu stosownego wniosku, wpis na listę maklerów papierów wartościowych lub listę doradców inwestycyjnych.

Art. 190. (pominięty).[236)]

Art. 191.

Traci moc ustawa z dnia 22 marca 1991 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych (Dz.U. z 1994 r. Nr 58, poz. 239, Nr 71, poz. 313 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 45, poz. 199, Nr 75, poz. 357, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 30, poz. 164 i Nr 88, poz. 554), z wyjątkiem:

1) art. 2 pkt 7 i 8[237)];
2) art. 5 § 5, który traci moc po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy;
3) art. 16 § 1 pkt 2, który traci moc po upływie 2 lat od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy;
4) rozdziału 8[237)];
5) art. 120 – w części dotyczącej działalności, o której mowa w rozdziale 8[237)].

[237)] Przepisy te utraciły moc na podstawie art. 157 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 139, poz. 933), która weszła w życie z dniem 21 lutego 1998 r.

Art. 192.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia[238)], z wyjątkiem:

1) art. 7, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
2) art. 26 ust. 1 pkt 5, który w stosunku do osób wpisanych przed dniem jej wejścia w życie na listy maklerów papierów wartościowych lub doradców w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi wchodzi w życie po upływie 2 lat od dnia ogłoszenia.

[238)] Ustawa została ogłoszona w dniu 3 października 1997 r.